ಸೂರದಾಸ ಕಂಡ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

ಎಂ. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮ

ಸೂರದಾಸ ಕಂಡ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

Malini Srinivasan
1340/1 4th Cross
K. M. Puram
Mysore-570004
Mob – 9845129701

ಮೂಲ

ಸೂರದಾಸರ ಪದಗಳು

ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಅನುವಾದ

ಎಂ. ಎಸ್. ಸರೋಜಮ್ಮ,

ಎಂ.ಎ., ಹಿಂದಿ ವಿದ್ವಾನ್ : ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನ :

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪ್ರಸಾದ ಪುಸ್ತಕ ಮಂದಿರ

1405, ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು-570 004

Suradasa Kanda Balakrishna—Edited and Translated by Smt. M. N. Sarojamma, M.A., Hindi Vidvan; Sahitya Rathna; Published by Prasad Pustak Mandir, 1405, Krishnamurthypuram Mysore–570 004, Price 20–00, First edition 1985.

© ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅನುವಾದಕರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ

" This book is published with the Financial Assistance of Tirumala Tirupati Devastanams under their Scheme–aid to publish Religious Books."

ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ
ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮ
ನಂ. 108, ಎರಡನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಜಯನಗರ, ಮೈಸೂರು–570 014

ಬೆಲೆ : 20–00

ಮುದ್ರಕರು : ಉಷಾ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು

ಪೂಜ್ಯಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಅ.ತಿ. ಶ್ರೀ. ರವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀ

ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿ ಸೂರದಾಸರು (ಕ್ರಿ.ಶ. 1478-1583) ಹಿಂದೀ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತ ಕವಿಗಳು. ಅವರು ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿಮಾರ್ಗ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದ ಶ್ರೀ ॥ ೧೦೮ ॥ ವಲ್ಲಭಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರು. ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರು ಈ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನೇ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವತೆ. ಆಚಾರ್ಯರ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ (ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಾದರೂ) ಸೂರದಾಸರು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಜನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾವಿರಾರು ಹಾಡುಗಳನ್ನು—ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಡಿ ತೋರುವುದನ್ನು ಕಂಡಂತೆ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದರು. ಇಂಥ ಸುಮಾರು 300 (ಮುನ್ನೂರು) ಪದಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿ ಎಂ. ಎ. ಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಸರೋಜಮ್ಮ, ಎಂ.ಎ., ಹಿಂದೀ ವಿದ್ವಾನ್, ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನ ಅವರು ಹಾಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ಧಾಟಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳವೇ ಸ್ತುತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಇಂಥದೇ ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ (ಕನ್ನಡ ಸೂರದಾಸ) ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಕೇಂದ್ರೀಯ ನಿರ್ದೇಶಾಲಯ, ದಿಲ್ಲಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

"ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು", ಎಂಬ ಒಂದೇ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರ ಭಕ್ತಿ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ತನ್ಮಯತೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಸೂರದಾಸ ಪ್ರತೀಕ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ವಿವಿಧ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಉಚಿತ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದು ಸರೋಜಮ್ಮನವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಈ ವಿಧಾನವು ಬಹಳ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಉದಾ :–

1. ತೂಗಿದಳು ಹರಿಯ

ಜಸುದೆ ಹರಿಯ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ತೂಗುತಿಹಳು ।
ತೂಗುತ ಮುದ್ದಾಡುತ, ಆನಂದದಿ, ಹಾಡುತಲಿಹಳು ॥
ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದನಿಗೆ ಬಾ ನಿದ್ದೆ, ನೀ ಬಂದು ಏಕೆ ಮಲಗಿಸೆ ?

ಸೂರದಾಸ

ಜಸೋದಾ ಹರಿ ಪಾಲನೈ ಝುಲಾವೈ ।
ಹಲರಾವೈ, ದುಲರಾಯಿ ಮಲ್ಹಾವೈ, ಜೋಯಿ ಸೋಯಿ ಕಛು ಗಾವೈ ॥
ಮೇರೆ ಲಾಲ ಕೌ ಆವು ನಿಂದರಿಯಾ ಕಾಹೇ ನ ಆನಿ ಸುವಾವೈ ॥

2. **ಅಂಬೆಗಾಲಂದ**

ಚೆಲುವಿನ ಕೈಯಲಿ ನವನೀತವು ।
ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವ. ಧೂಳಿನ ಮೈಯ್ಯು, ಮೊಸರು ಬಳಿದ ಬಾಯಿಂಯು ॥

ಸೂರದಾಸ

ಸೋಭಿತ ಕರ ನವನೀತಲಿಯೇ ।
ಘುಟುರನ ಚಲತ, ರೇನುತನು ಮಂಡಿತ, ಮುಖದಧಿ ಲೇಪಕಿಯೇ ॥

3. **ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ಗೋಪಾಲ**

ಕಲಿಸುತಿಹಳು ನಡಿಗೆಯ ಜನನಿ ಯಶೋದೆ ।
ತತ್ತರಿಸುತಿಹ, ಕೈಯ ಹಿಡಿದು ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಿಡಿಸುತಿಹಳು ಧರಣಿಯಲಿ ॥

ಸೂರದಾಸ

ಸಿಖಿವತ್ ಚಲನ ಜಶೋದಾ ಮೈಯಾ ।
ಅರಬರಾಯಿ ಕರಪಾನಿ ಗಹಾವತ್, ಡಗಮಗಾಯಿ ಧರನಿ ಧರೈಪೈಯಾ ॥

4. **ಬೆಳೆವುದು ನಿನ್ನ ಜುಟ್ಟು**

ಅಮ್ಮಾ ಬೆಳೆಯುವುದು ಎಂದು ಎನ್ನ ಜುಟ್ಟು ?
ಎಷ್ಟು ದಿನ ನಾ ಹಾಲ ಕುಡಿದರೂ, ಪುಟ್ಟದಿದೆ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಈ ಜುಟ್ಟು ?

ಸೂರದಾಸ

ಮೈಯಾ ಕಬಹಿಂ ಬಢೈಗಿ ಚೋಟಿ ?
ಕಿತೀ ಬಾರ್ ಮೋಹಿಂ ದೂಧ ಪಿಯತ ಭಯೀ ಯಹ್ ಅಜಹೂಂ ಹೈ ಛೋಟಿ ॥

5. **ಬೆಣ್ಣೆಯ ಚೋರ**

ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಿಂದವ ನಾನಲ್ಲವಮ್ಮ ।
ಗೆಳೆಯರು ಗೇಲಿಗೆ ಬಳಿದರು ಎನ್ನ ಮೋರೆಗೆ ।

ಸೂರದಾಸ

ಮೈಯಾ ಮೈ ನಹಿ ಮಾಖನ ಖಾಯೊ ।
ಖ್ಯಾಲ್ ಪರೇಯೇ । ಸಖಾ ಸಬ್ ಮಿಲಿ ಮೇರೆ ಮುಖ ಲಪಟಾಯೊ ॥

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಅನುವಾದಗಳಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ನಲಿದು ಆಡಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಸರೋಜಮ್ಮನವರ ಮಾತೃ ಹೃದಯವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಸೂರದಾಸರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ನಾನಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಚಿತ್ರ–ಚಿತ್ರಗಳು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೃಂದಾವನದಿಂದ ಮಥುರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಗೋಪಿಯರು ಅವನ ವಿರಹ ವ್ಯಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಲಿ ಬತ್ತಿ ಹೋದರು. ಬಾಲಲೀಲೆಯ ಮೂಲಕ ವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನೂ, 'ವಿರಹ ವರ್ಣನೆ'ಯ ವ್ಯಾಜದಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸೂರದಾಸರ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಅಸದೃಶವಾದುದು. ಉದಾ :—(1) ಯಮುನಾ ತೀರದ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೊಳಲನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾ ಮೈಮರೆತು ಆನಂದಪಟ್ಟು ಗೋಪಿಯರನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನೂ ಆನಂದಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದ್ದನು. ಅಂಥ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆತು ಈ ವೃಕ್ಷಗಳು (ಮಧುವನದಲ್ಲಿ) ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂ ಮುಡಿದು ಕೊಂಡು ನಲಿಯುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲಾ ! ಹೀಗೂ ಉಂಟೆ ? ನೋಡಿ—

ಎಲೆ ಮಧುವನ ಇರುವೆ ನಗುನಗುತ ನೀನೇಕೆ ?
ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮನ ವಿರಹ ವಿಯೋಗದಿ ದಹಿಸದೆ ಏಕೆ ನಿಂತಿರುವೆ ?

2. ನಮ್ಮಿಂದಾಗದು ಈ ಯೋಗ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬೃಂದಾವನದಿಂದ ಮಥುರಾ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಅಗಲಿಕೆಯ ದುಃಖದಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಜಾಂಗನೆಯರನ್ನು ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ಉಪದೇಶದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಧಾನ ಚಿತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಉದ್ಧವನನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಉನ್ಮತ್ತರಾದ ಗೋಪಿಯರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಒಗ್ಗೀತು ? ಅವರು ಆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು—

ಎಲೆ ಉದ್ಧವ, ಮನವಿಲ್ಲ ಹಲವಾರು ।
ಮನವೊಂದಿದ್ದುದು, ಸೇರಿತು ಶ್ಯಾಮನ
ಆರಾಧಿಸಲಾರೀಶ್ವರನ ?

ಊಧೋ ಮನ ನಾಹೀ ದಸ–ಬೀಸ ।
ಏಕಹುತೋ ಸೋಗಯೋ ಶ್ಯಾಮ ಸಂಗ, ಕೋ ಆರಾಧೇ ಈಶ ?

ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ತಾವು ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಜಯನಗರದ ಶ್ರೀರಾಮಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕವಾಗಿ "ಕೃಷ್ಣಾಂಜಲಿ ಸಂಘ"ದ ಮೂಲಕ ಹಾಡಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ

ತಲೆ ದೂಗಿದರು, ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಡಿದರು, ಮೈಮರೆತರು. ಸರೋಜಮ್ಮನವರ ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು.

ಭಕ್ತರೂ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಾನುರಾಗಿಗಳೂ ಸರೋಜಮ್ಮನವರ '' ಅಳಿಲು ಸೇವೆ '' ಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಈ ಅನುವಾದದ ಎರಡನೆಯ ಸಂಸ್ಕರಣವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ಅನುವಾಗುವರೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ,

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ

—ಇತಿ ಶುಭಂ—

ನಾ. ನಾಗಪ್ಪ

ವಿಶ್ರಾಂತ ಹಿಂದೀ ಪ್ರೊಫೆಸರ್
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

ಸಾಕೇತ, 8/10, ಬುಲ್ ಟೆಂಪಲ್ ರಸ್ತೆ
ಶಂಕರಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 004

ಮೆಚ್ಚುನುಡಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎಸ್. ಸರೋಜಮ್ಮ ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ "ಸೂರದಾಸ ಕಂಡ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ" ಎಂಬ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸೂರದಾಸರು ಬ್ರಜ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಪದಗಳ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ. ವೈಷ್ಣವ ಭಕ್ತಿ ಪಂಥದ ಸಂತರಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯವೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗತಿ. ತಮಿಳಿನ ಆಳ್ವಾರರು, ಕನ್ನಡದ ಹರಿದಾಸರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂತರು, ಉತ್ತರಭಾರತದ ಭಕ್ತವೃಂದದವರಿಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಆಸಕ್ತಿ ಅತಿಶಯವಾದುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದ ದಶಮ ಸ್ಕಂಧದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧವಂತೂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅವನ ಆಟ, ಓಟ, ಚೇಷ್ಟೆ, ಚಾತುರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅವನು ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಗೋಪಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸಿದ ನೆಂಬ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವರ್ಣನೆ ಹೃದಯವನ್ನೇ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವಂತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂತ ಕವಿಗಳೂ ಸಹ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಆಧಾರವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬದುಕಿನ ಈ ಎರಡು ಮುಖಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯಾನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಸೂರದಾಸರು ಈ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅವರ ಬಾಲಗೋಪಾಲ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರದವನು. ಎಳೆಯ ಮಗುವಿನ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಸೂರದಾಸರ ವಾತ್ಸಲ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಹೃದಯಾನುಭವದಿಂದ ಆಸ್ವಾದ್ಯವಾದ ಅಮೃತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಈ ಅನುವಾದದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದಿದೊಡನೆಯೇ ಸೂರದಾಸರ ಈ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ವಿಶ್ವ ಎಷ್ಟು ವಿಶಾಲವೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವೂ ಆದುದು ಎಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೇ ಅಸಾಧಾರಣ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಾನೆ. ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೇವಲ ಮಗುವಿನಂತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅವನ ಚಲನವಲನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅವನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿರುವ ಅಲೌಕಿಕ ಗುಣಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತರಾದ ಸೂರದಾಸರು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಕುರುಹನ್ನಿತ್ತಿರುವರು. ಅವರ ಈ ರಚನೆಗಳ ಸವಿಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಅವರ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿತ್ತೆನ್ನುವುದು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು "ಗೋಕುಲದ ಹುಡುಗರೊಡನೆಯೇ ಆಡಿದ ಆನಂದಕಂದ" ಎಂಬ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಸ್ತಿತ್ವವೆಲ್ಲ ಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ("ಜಗದೊಳು ಕಂಡಿರಾ [illegible] ಜಗದೊಳು ಕಂಡಿರಾ, [illegible] ಗೋಪಿಯರ ಕಂದನ" ಎಂಬ ಪುರಂದರದಾಸರ

ಕೀರ್ತನೆಯೊಂದರ ಪಲ್ಲವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಾಲಗೋಪಾಲನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವು ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು.) ನಂದಗೋಕುಲಾದ್ಯಂತವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಭರಿತವಾದ ಆನಂದ ಆವರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲ ಆ ಹಸುಗೂಸಿನ ಜನ್ಮ ಒಂದು ಹಬ್ಬವೆನ್ನಿಸಿತು. ಹುಟ್ಟು ಕುರುಡರಾದರೂ ಒಳಗುರುಡರಲ್ಲದ ಸೂರದಾಸರಿಗಾದರೋ "ಹರಿ ಅವತರಿಸಿದ ಗೋಕುಲದಿ, ಅಮರ ಉದ್ಧಾರಕ, ಅಸುರ ಸಂಹಾರಕ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ತ್ರಿಭುವನ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂಬ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆ ಅಂಕುರಿಸಿ, ಅದು ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋಗುವುದು. ಯಶೋದೆಗೆ ತನ್ನ ಕಂದನ ಅಂದ ಚಂದಗಳು ಮತ್ತು ಆ ನೋಟಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಕೃತವೆನಿಸಿದರೆ, ಸೂರದಾಸರಿಗೆ "ಧನ್ಯೆ ಧನ್ಯೆ ಯಶೋದೆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ, ನಿಗಮ ಸತ್ಯವಾದುದು ಈ ಪರಿ, ಪ್ರಭುವ ಎತ್ತಿದಳು ಮಡಿಲಲಿ ಹರಿಯ" ಎಂದು ಆಕೆಯ ಸುಕೃತಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವರು. ("ಜಗದೋದ್ಧಾರನ ಆಡಿಸಿದಳೆಶೋದೆ, ಜಗದೋದ್ಧಾರನ ಮಗನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ", "ಗೋಪಿಯ ಭಾಗ್ಯವಿದು ಶ್ರೀಪತಿ ಶಿಶುರೂಪಿನಲಿರುವುದು" ಎಂಬ ಪುರಂದರದಾಸರ ಮಾತುಗಳ ತಿರುಳಾದರೂ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೆ ?) ತನ್ನ ಕಂದ ಮುಕುಂದನಿಗೆ ಹಲ್ಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುದನ್ನು ಕಂಡು ಯಶೋದೆ ಪುಳಕಿತಳಾಗಿ, ಗಂಡನನ್ನು ಕರೆದು ತೋರಿಸುವಳು. "ತೊದಲುವ ಕೂಸಿನ ಬಾಯಲಿ ಕಂಡನು ದಂತವ, ಕಮಲದಲಿ ಮಿಂಚಿನೊಲು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಭಕ್ತಕವಿ ಸೂರದಾಸರು.

ಚಿಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನು "ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ" ಎಂದು ಯಶೋದೆಯನ್ನೂ "ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ" ಎಂದು ನಂದನನ್ನೂ "ಅಣ್ಣ" ಎಂದು ಬಲರಾಮನನ್ನೂ ಕರೆಯುವುದೇ ತಡ ಆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆಗುವ ಆನಂದ ಅನಿರ್ವಚನೀಯ. ತೊಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ ಕೃಷ್ಣನು ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತಾದರೂ ನಿದ್ದೆಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಯಶೋದೆ "ಎನ್ನ ಮುದ್ದುಕಂದನೆಡೆ ಬಾ ನಿದ್ದೆ, ನೀ ಬಂದು ಏಕೆ ಮಲಗಿಸೆ, ನೀ ಬೇಗ ಏಕೆ ಬರಲೊಲ್ಲೆ ? ನಿನ್ನ ಕಂದ ಕರೆಯುತಿಹನು" ಎಂದು ನಿದ್ರಾದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿವೇದನೆಯಂತೂ ನಿತ್ಯನೂತನವಾದುದು.

ಮಗುವಿನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವುದು ಒಂದು ಹಂತ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದು ; ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಸೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಆಕರ್ಷಣವಾದ್ಯಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವೂ ಸೂರದಾಸರ ಹೃದಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳಿ ಪುಳಕಿತರಾಗುವರು. "ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಬರುತಿಹನು ಮಣಿ ಮಯ ಕನಕ ನಂದನಂಗಳದಿ ಹಿಡಿಯಲು ಬಿಂಬವ ಧಾವಿಸುವನು." ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನ್ನು ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಕಂಬದಲ್ಲಿಯೋ, ಹೊಳೆಯುವ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿಯೋ, ಥಳಥಳಿಸುವ ನೆಲದಲ್ಲಿಯೋ ಕಂಡಾಗ ಆಗುವ ಆನಂದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಸೂರದಾಸರು ಈ ರಮ್ಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ("ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಬಂದ ಗೋವಿಂದ, ಅಂಬುಜನಾಭ ದಯದಿಂದ ಎನ್ನ ಮನೆಗೆ" ಎಂದು ಹಿಗ್ಗುವ ಪುರಂದರದಾಸರ ವಾಣಿಯೂ ಇಷ್ಟೇ ಮಧುರವಾಗಿದೆ.) ಸೂರದಾಸರ

ಏನ ಮಾಡಲಿ ? ಈ ಕೋಪಕ್ಕೆ, ನಾನಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಕೇಳುವ, ಅಮ್ಮ ಯಾರು ? ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಯಾರೆಂದು ?
ಬಿಳಿಯಳು ಯಶೋದೆ, ನಂದನವ ಬಿಳಿಯು, ನೀ ಏಂತು ಕರಿಯನಾದೆ ?
ಹಾಕಿ ಚುಟಿಕಿ ಕುಣಿಸುವರು ಗೊಲ್ಲ ಬಾಲರು, ನೆಕ್ಕು ಎಲ್ಲರೂ ನಗಿಸುವರು
ನೀ ಎನ್ನನೇ ಹೊಡೆವುದ ಕಲಿತೆ, ಅಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಮುಳಿಯೆಯೆಂದೂ
ಹಿಗ್ಗಿದಳು ಮೋಹನನ ಕೋಪದ ಈ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಯಶೋದೆ
ಕೇಳೋ ರಂಗ, ಬಲಭದ್ರ ತುಂಟನವ, ಹುಟ್ಟುತಲೇ ಧೂರ್ತನು ಹೌದು
' ಸೂರ ' ಶ್ಯಾಮ, ಗೋ ಆಣೆಗೂ, ನೀನೆನ್ನ ಕಂದ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮಾತೆ

ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡ ಪುರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಯೊಂದು ಹೀಗಿದೆ.

ಆಡ ಹೋದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವರು ನೋಡಮ್ಮ ॥ ಪ ॥
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಎನ್ನ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕುವರಮ್ಮ ॥ ಅ. ಪ. ॥
ದೇವಕಿ ಹೆತ್ತಳಂತೆ, ವಸುದೇವನೆಂಬುವ ಪಿತನಂತೆ
ಕಾವಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದೆನಂತೆ, ಮಾವಗಂಜಿಲ್ಲಿ ತಂದರಂತೆ

* * *

ನೀನೆನ್ನ ಹಡೆದಿಲ್ಲವಂತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಮಗನಲ್ಲವಂತೆ
ಧೇನು ಕಾಯುವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಕಿಕೊಂಡಿ ಸಲಹಿದೆಯಂತೆ

ಅಣ್ಣನೇ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಇತರರು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹಂಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಸಮಕಾಲೀನರಾದರೂ ದೂರ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಇಬ್ಬರು ಸಂತಕವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ತೆರನಾದ ಭಾವನೆ ಸ್ಫುರಿಸಿರುವುದು ಸೋಜಿಗವಾದುದೇ ಸರಿ !

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಹಲವಾರು ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು ಈ ಮೊದಲೇ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವುದು ನಿಜ. ಆತನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಸಂಹರಿಸಿದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ದುಷ್ಟರ ಸಂದರ್ಭವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಆತನು ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಹಾವಳಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ, ಮುರಲೀನಾದಕ್ಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಚಕಿತವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಆತನ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅನೇಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ವರ್ಣನೆಯಿದ್ದರೂ, ಆತನ ಮುಗ್ಧ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಸಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ. ಹಣ್ಣನ್ನು ಮಾರಲು ಬಂದ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ಪಡೆದ ಘಟನೆಯೊಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. (ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ, ಸ್ಕಂಧ x, ಅಧ್ಯಾಯ 11, ಶ್ಲೋಕ 10–11). ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮುಗ್ಧಸ್ವಭಾವದ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದಷ್ಟು ಎಡೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂತಕವಿಗಳು, ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದಲೋ ಕಲ್ಪನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೋ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗಿ

ನಿವಾರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂತಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರದಾಸರ ಸ್ಥಾನ ಮಿಗಿಲಾದುದು*. ಇತರ ವೈಷ್ಣವ ಸಂತರ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನೂ ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಆಗತ್ಯವಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಅನುವಾದಕರು ಸೂರದಾಸರು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಸರಳವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲವನ್ನು ಓದಲಾರದವರಿಗೆ ಈ ಅನುವಾದವು ತುಂಬ ನೆರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಸೂರದಾಸರ ಪದಗಳ ಲಯವೈವಿಧ್ಯ, ನಾದ ಮಾಧುರ್ಯಗಳೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಇವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದ್ದರೆ ಈಗ ದೊರೆಯಲಿರುವ ಆನಂದವು ಇನ್ನೂ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಎಣಿಕೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದಿತವಾಗುವ ಅನುವಾದಕರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ಸಂತತ ವಾದ ಶ್ರಮಗಳು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದುವು. ಸೂರದಾಸರ ಒಳಗಣ್ಣಿನೆದುರು ಸುಳಿದ ಬಾಲಗೋಪಾಲನ ಲೀಲಾವಿಲಾಸವನ್ನು ಮನಗಂಡು ತಣಿಯಲು ಈ ರಸವತ್ತಾದ ರಚನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿಯುತವಾಗಿವೆ.

ಸೂರದಾಸರು ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ರಾಧಾ–ಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯ ಅನುರಾಗದ ರಚನೆಗಳೂ ಬೇಗನೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೈಗೆ ಎಟುಕುವಂತಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು
1985

— ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್
ನಿವೃತ್ತ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ

---

* The originality of Surdas lies in such poems as those discribing Krishna's Samskaras (ceremonies) celebration of his birth, the ceremony of his first feeding and the ceremony of piercing his ears and other activities of Krishna, such as his sleeping, kneeling, playing, grazing cows and steeling butter.

Surdas and His Krishna Bhakti—by, S. M. Pandey and Normanzide. From—*Krishna*: *Myths, Rites aud Attitudes*. Ed. by. Milton Singer, 2nd Edn. 1971, P. 178.

ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ

ಡಾ. ರಾ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

ಎಂ.ಎಸ್ಸಿ., ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ., ಡಿ.ಲಿಟ್., ಡಿ.ಲಿಟ್. (ಗೌ.)

ಎಫ್.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್. (ಲಂಡನ್), ಎಂ.ಎ.ಎಸ್. (ಪ್ಯಾರಿಸ್)

ಐ.ಸಿ.ಟಿ.ಎಂ. (ಕೆನಡಾ), ಎಫ್.ಎ.ಎಸ್. (ಇಂ), ಎಫ್.ಎ.ಎಂ.ಆರ್. (ಇಂ)

ನಿರ್ದೇಶಕರು

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಂಶೋಧನ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೇಂದ್ರ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ-ನೃತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ತ್ರಯಿಲಕ್ಷ್ಮೀ, 9ನೇ ಅಡ್ಡ ರಸ್ತೆ, ಜಯನಗರ, ಮೈಸೂರು-570 014

ದಿನಾಂಕ: 28–3–1985

ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ

ಸೋದರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ಸಂತ ಸೂರದಾಸರ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೈದು ರಚನೆಗಳನ್ನು ವ್ರಜಭಾಷೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಗೇಯ ಕೃತಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದವು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮೂಲದ ಭಾವವನ್ನೂ, ರಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ, ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಭಾಷಾಂತರವು. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಗೇಯರೂಪದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮವನ್ನೂ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನೂ, ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಗೇಯ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪದಶಯ್ಯೆ, ಬಂಧ, ವಿಂಗಡನೆ, ಪಙ್ಕ್ತಿದೈರ್ಘ್ಯ, ಸೌಕರ್ಯ, ವಸ್ತುವಿನ ಉಚಿತವಾದ ಶೈಲಿ, ಮತ್ತಿತರ ಅಂಶಗಳು ಭಾಷಾಂತರ–ರೂಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರಬೇಕು. ಸೂರದಾಸರ ರಚನೆಗಳು ಮೂಲತಃ ಗಾನಕ್ಕೆಂದೇ ಉದ್ದೇಶಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವು ಮಾತು ಪ್ರಧಾನವಾದ, ಗೌಣಧಾತುವನ್ನು ಉಳ್ಳವುಗಳು. ''ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ'' ಸಂಗೀತದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ '' ಭಜನ್ '' ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇವುಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ, ಮಿತ್ರರ ಸಂಗೀತ ನೆರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಸ್ತುತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಳವಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಇವುಗಳು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ

ಯನ್ನೂ, ಅಂತರಂಗ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳ ರಚನೆ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿ. ಯಥಾಮತಿಯಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಸಾಧನಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೂ, ಕವಿಹೃದಯ ಸಂವಾದವನ್ನೂ, ರಸದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಅನುವಾದಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮ ''ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜ'', ಎಂಬ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕದಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹತ್ತು ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ, ಹತ್ತು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಿಂದ, ಹತ್ತು ಹಲವು ನೆಲಗಳಿಂದ, ಹತ್ತು ಹಲವು ಶ್ರದ್ಧಾವಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕ್ಷಿತಿಜವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಅವುಗಳು ನವನವೋನ್ಮೇಷಶಾಲಿಯಾದ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೂರ್ಯೋದಯದ, ಹೊಂಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯಾಮ, ಹೊಸ ಅರ್ಥ ಹೊಸ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯವೂ ಹೌದು.

ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಲೇಖಕಿಯರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸಂಗೀತಪ್ರಿಯರೂ, ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಿಯರೂ, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ನೃತ್ಯಕಲಾವಿದರೂ ಈ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ರಾ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ

ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದು ಸ್ವತಂತ್ರಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಲಾರದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಟು—'ಒಂದಿಷ್ಟು ಅನುವಾದವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬಾರದೇ ಎಂದು ?' ಇದಕ್ಕೆ ತದ್ವಿರುದ್ಧ ಹೇಳುವುದೂ ಉಂಟು—'' ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡು, ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡ ; ಅನುವಾದಕಾರ್ಯ ಕಷ್ಟತರವಾದುದು ಅನುವಾದಕರು ಕೊಲೆಗಡುಕರು ; 'ಅನುವಾದ ಒಂದು ಕಲೆ', ಅಲ್ಲ 'ಅದು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ' ''—ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಉಂಟು. ಅನುವಾದ 'ಕಲೆಯೂ ಹೌದು', 'ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಹೌದು', ಎಂದೂ ಹೇಳುವವರೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ. ಅನುವಾದ ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶ—ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿರಬೇಕು ಸಮಾನ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದವರಾಗಿರಬೇಕು ; ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಒಂದು ಮಾತಂತೂ ನಿಜ—ಅನುವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕಠಿಣತಮವಾದುದ್ದು. ಅನೂದಿತ ರಚನೆ ಇಲ್ಲವೆ ಮೂಲಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಕಳಪೆ ಆಗಿರುತ್ತೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಎಂದೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಕಾರಣ ಸರಿಸಮಾನಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳು ಹಲವಾರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳು ಸರಿಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳಂತೆ ಕಾಣಬರುವ ಆ ಎಲ್ಲ ಸರಿಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಛಾಯೆ (shadow of meaning) ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಉದಾ : ಕೋಳಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಗಳಾಗಿ 'ಕುಕ್ಕುಕೂಕೂ', 'ತಾಮ್ರಚೂಡ', 'ಶಿಖಿ'. ಎಂಬ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. 'ಕುಕ್ಕುಕೂಕೂ', ಎಂದಾಗ ಕೋಳಿಯ ಕೂಗುವ ಧ್ವನಿಯ ಛಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ; ಶಿಖಿ ಅಂದಾಗ ಕೋಳಿಯ ಜುಟ್ಟಿನ ಛಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಕೊಡಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ ಕೋಳಿ ಎಂಬುದಾಗಿದ್ದರೂ—ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥಛಾಯೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿದೆ.

ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅರ್ಥ ನೀಡುವ (ನೂರಕ್ಕೆನೂರು) ಸಮಾನಾರ್ಥ ಶಬ್ದಗಳು ಸಿಗುವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ.

ಉದಾ—ಸ್ಕೂಲ್ (school) ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸಂವಾದಿ ಪದಗಳು—'ಶಾಲೆ', ಪಾಠಶಾಲೆ'. 'ಮದರಸಾ', ಎಂದು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ. ಅರ್ಥಛಾಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ 'ಪಾಠಶಾಲೆ' ಅಂದಾಗ ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಅರ್ಥಛಾಯೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮದರಸಾ, ಅಂದಾಗ ಆ

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಕಲಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಅರ್ಥಛಾಯೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ hospital—ಶಬ್ದ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಔಷಧಾಲಯ, ದವಾಖಾನೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ ಛಾಯೆ ಗಮನಿಸಿರಿ. ಅಂತೆಯೇ doctor ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ 'ವೈದ್ಯ,' 'ಪಂಡಿತ, ' ಕವಿರಾಜ್, ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಛಾಯೆ ಗಮನಿಸಿರಿ.

ಅಂತೆಯೇ—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ' ಧರ್ಮ ' ಶಬ್ದವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಲು ಸಂವಾದಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅರಸಿದಾಗ ಸಿಗುವ religion–duty–nature ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಛಾಯೆ ಗಮನಿಸಿರಿ.

ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಅನುವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಮೂಲಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲವೆ ಕಳಪೆ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ " ಅನುವಾದ " ಅನುವಾದವಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಭಿನವ ಕಾಳಿದಾಸ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಬಸಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಶಾಕುಂತಲದ ಅನುವಾದ ಮೂಲಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ–ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಶವ ಪ್ರಸಾದ ಮಿಶ್ರರು ಹಿಂದಿಗೆ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿರುವ ' ಮೇಘ ಸಂದೇಶ. ' ಮೂಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇವು ಅನುವಾದ ಅಲ್ಲ ; ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಅನುವಾದ ಮೂಲಕೃತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದೆ. (How for it is faithful to the original) ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಅನುವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಷ್ಟೇ ಕಠಿಣವಾದರೂ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಮುಂಬರುವ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅನುವಾದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಂತ ದೊಡ್ಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನ ಗುರುತಿಸಿರುವ 16 ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಗುರುತಿಸಿರುವ 22 ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಯಾವನೇ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜಿಜ್ಞಾಸು ತನ್ನ ಒಂದು ಜೀವಮಾನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅನುವಾದ ಮಾಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕವೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪರಿಚಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಅನುವಾದವೇ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಸಾಧನ. ಅನುದಾನ ಒಂದು ವರದಾನ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದ ಬ್ರಜಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತ ಸೂರದಾಸರ ಸುಮಾರು 300 ಪದಗಳ ಅನುವಾದವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯ ಮೂಲಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥಭಾವಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಾಗಿದ (How for it is faithful) ಎಂಬುದಷ್ಟನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮೂಲಪದಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪದ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಪದಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ

ದೃಷ್ಟಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದಿರುವಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಬಲರಾಮನ ಕಡೆಗೂ ಹರಿದಿರುವುದುಂಟು. "ಮಧ್ಯೆ ಜನನಿ, ಮುಂದೆ ಸಂಕರ್ಷಣ, ಎಳೆದ ಕೃಷ್ಣ, ಜಾರಿತು ಸೆರಗು ಶಿರದಿಂ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವರು.

ಮಗು ಮನೆಯ ಹೊಸಿಲನ್ನು ದಾಟುವುದು ಮನೆಮಂದಿಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭವೇ ಸರಿ! ಸೂರದಾಸರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂವೇದನೆ ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದೆ ಇಲ್ಲ: "ಬರುವ ಒಳಗಿಂ ಹೊರಗಿನತನಕ! ಚಲಿಸುವನವ ಸುಲಭದಿ ಮನೆಯಂಗಳದಿ, ತಡೆಯಿತು ಹೊಸ್ತಿಲವನ" ಎಂದು ವಾಸ್ತವಿಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಬಳಿಕ ಆ ಮಗು ತೊಡಗುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದರೆ. ಆ ಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ ದಶಾವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತಾಪವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿ "ಏನಾಯಿತು ಆ ಬಲ, ದೇವ?" ಎಂದು ಬೇರೊಂದು ಪದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಬೀರುವರು.

ಹೀಗೆಯೇ ಕಂದನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಅದು ನಡಿಗೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಬೆಡಗೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತಹುದು. ಮುದ್ದುಗೋಪಾಲನೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲವೆಂಬ ಸೂರದಾಸರ ಕಲ್ಪನೆ ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ. "ರಂಗನಿಡುವ ಧರಣಿಲಿ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆಯನು ಕಂಡಳು ನಂದನ ಮಡದಿ. ತನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲವನು ಝಣು ಝಣು ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿ, ಬಲು ಸೆಳೆವುದು ಮನವನು, ಕೂರುವ ಕೂಡಲೇ ಏಳುವ ವರ್ಣಿಸಲಳವಲ್ಲವೀ ಛವಿಯು" ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಯಶೋದೆಯ ಆನಂದ ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಂದಗೋಪನಿಗೂ ಒಂದು ಪಾಲಿದೆ. "ಹಿಡಿದು ಕಂದನ ಕರವ ನಂದ ಕಲಿಸುತಿಹ ನಡಿಗೆಯನು, ತತ್ತರಿಸುತ ಬೀಳುವ ಕಂದನ ಕೈ ನೀಡಿ ನಂದ ಮೇಲೆತ್ತುವನು" ಎಂದು ಸೂರದಾಸರು ನಂದನೊಂದಿಗೆ ತಾವೂ ಆನಂದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಂದನಿಗಾದರೋ ಕೃಷ್ಣ–ಬಲರಾಮರಿಲ್ಲದೆ ಊಟವೂ ರುಚಿಸದು. ಆದ್ದರಿಂದ "ಬಂದು ನನ್ನೆಡೆ ಕೂರಲಿ ಇಬ್ಬರು, ಬಾಲರಿಲ್ಲದೂಟ ಏತರದು? ಕೇಳಿದಳೆಶೋದೆ ನಡೆದಳಾತುರದಿ ಕರೆಕರೆಯುತ ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ" ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವುದು. ಮಕ್ಕಳಾದರೋ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಚೆಲ್ಲುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು! ಸೂರದಾಸರು ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮರೆಯುವವರಲ್ಲ. "ಉಣ್ಣುವ ಕೃಷ್ಣ ನಂದನ ತೊಡೆಯಲಿ, ಇಷ್ಟು ತಿಂದು ಅಷ್ಟು ಬೀಳಿಸುವ ಧರಣಿಗೆ" ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ "ನಂದ ಯಶೋದೆಯರ ರಸಾನಂದವು ತ್ರಿಭುವನದಲಿಲ್ಲವು, ಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ ನಂದ ಆಚಮನಗೈದ ಸೂರ ಬೇಡಿದ ಎಂಜಲ" ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರದಾಸರ ಹಂಬಲವು ವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಗು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ತಾಯಿಯಾದವಳು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹೇಳತೀರದು. ಕವಿ ಸೂರದಾಸರಿಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಆನಂದದಾಯಕವಾದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ಯಶೋದೆ ಮುದ್ದು ಮುಕುಂದನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹಿತೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಳು. "ಕೇಳೋ ಶ್ಯಾಮ ನೀ ಹಿರಿಯನಾದೆ ಈಗ......

ವ್ರಜಬಾಲರು ನೀ ಕುಡಿವುದ ನೋಡಿ ನಗುವರು, ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ? ಕೆಡುವುದು ಈ ಅಂದದ ದಂತಗಳು." ತಾಯಿಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು "ಕೇಳಿ ಇದ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು. ಸೆರಗಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿದ". ಸೂರದಾಸರ ಈ ನುಡಿಗಳು ತುಂಬಾ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಒಮ್ಮೆ, ಚಿಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣ "ದಪ್ಪ ತುತ್ತ ಬಾಯಲಿ ಮೆಲ್ಲುತ, ಕಚ್ಚಿದ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಯನು, ಖಾರಕೆ ಕಂಬನಿ ತುಂಬಿತು ಕಣ್ಣಲಿ, ಅಳುತ ಹೊರಗೋಡಿದನು." ಅದನ್ನು ಕಂಡ ರೋಹಿಣಿ "ಬಾಯಿಯ ಊದಿ ಮುದ್ದಾಡಿದಳ್ ಕಂದನ," ಇನ್ನು "ಶ್ಯಾಮಗೆ ಇತ್ತು ಸಿಹಿ ತುತ್ತ, ನಂದ ಮುದಗೊಳಿಸಿದನು." ಸೂರದಾಸರ ಈ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಅವರ ಲೌಕಿಕಾನುಭವ ಅತಿಶಯವಾದುದು.

ಯಶೋದೆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟೂ ಅವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೆನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಪುನಃ ಪುನಃ ಗೋಗರೆದು ಬೆಣ್ಣೆ ಗಿಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕೃಷ್ಣ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಲರಾಮರು ಯಶೋದೆಯನ್ನು ಕಾಡಿದ್ದೂ ಕಾಡಿದ್ದೆ. "ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರು ಬೇಡುವರು ತಾಯ, ಕೊಡಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನು" ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿಯುವರು. "ಹಿಡಿದ ಬಲರಾಮ ಮೂಗಿನ ಮುತ್ತು, ಕವರ ರಂಗ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಜುಟ್ಟನು." ಮಕ್ಕಳ ಈ ರಚ್ಚೆ, ರಂಪಗಳು ತಾಯಿಯ ಪಾಲಿಗೆ ಆನಂದವೇ ವಿನಾ ಆಕ್ರೋಶವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೂರದಾಸರು "ಮನದಾನಂದದಿಹ ಯಶೋದೆ, ಅತಿಭಾಗ್ಯವತಿ, ಅತಿಪುಣ್ಯಮಯಿ" ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುವರು.

ಯಶೋದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಹೂಡುವಳು. ತಾಯಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾದ ಮಾಧವನು ಒಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭ ಬಹು ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ಹಾಲು ಕುಡಿದರೆ ಜುಟ್ಟು ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದಳು. ಮುಗ್ಧ ಕೃಷ್ಣನು ತಾಯಿಯ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದನು. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೇ ತನ್ನ ಜುಟ್ಟು ಬೆಳೆಯದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು "ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ನಾ ಹಾಲ ಕುಡಿದರು, ಪುಟ್ಟದಿದೆ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಆ ಜುಟ್ಟು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವನು. ಯಶೋದೆ ಅಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನಿರುತ್ತರಳಾದಳು.

ಕೃಷ್ಣ-ಬಲರಾಮರು ಎಷ್ಟೇ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು. ಬಲರಾಮನು ಒಮ್ಮೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ರಟ್ಟುಮಾಡುವವನಂತೆ ರೇಗಿಸಿದನು. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸಹಿಸದಾಯಿತು. ಅವನು ಯಶೋದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ವರದಿ ಮಾಡಿದನು.

ಅಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಛೇಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಅಣ್ಣಾ !
ಹೇಳುವನು ಕಾಸಿಗೆ ಕೊಂಡರು. ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತಮ್ಮನಲ್ಲವೆಂದು

ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಜನ್ ರೀತಿ ಇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಭಜನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿರುವುದನ್ನು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಲಯಮಾಧುರ್ಯ, ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಮೂಲ ಪದಗಳ ಭಾವ, ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಪೋಹ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅನುವಾದ ಮೂಲಕೃತಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ (faithful) ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಅರೆಕೊರೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತೆಣಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಗುಣಗ್ರಾಹಿಯಾಗಿ, ಎರಡು ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಾತಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುವಾದಕರ ಉತ್ಸಾಹ ವರ್ಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತಿತರರೂ ಇಂತಹ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲಿ ಎಂಬುದ ನನ್ನ ಆಸೆ.

ವಿದುಷಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗೆ ಸಮರ್ಪಿತ ಜೀವ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮನಗಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಫಲ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಬಲ್ಲೆ. ಸದ್ದುಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಆದಾನ ಪ್ರದಾನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಈ ಚೊಚ್ಚಲ ಸಾಹಸವನ್ನು ನಾನಾದರೋ ಮನಸಾರ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ನಿರಸೂಯಾ ಪರರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಇವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸರಳ ಜೀವನ ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ನಿದರ್ಶನ. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮನವರ ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳು ಅವರ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನದ ಅನುಭವದ ಮೂಸೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರೋ. ರಾಜೇಶ್ವರಯ್ಯ
ಹಿಂದೀ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು
ಹಿಂದೀ ವಿಭಾಗ
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ತಾ॥ 18-2-85

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ನನ್ನ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೊರತರಲು ಅನೇಕರಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಈ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀತಿರುಮಲಾ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಟ್ರಸ್ಟಿನವರು ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಸಹಾಯ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಭಕ್ತಪರಾಧೀನನಾದ ಶ್ರೀವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಟ್ರಸ್ಟಿನವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಂದವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳೂ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರೂ ಆದ, ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ನಾ. ನಾಗಪ್ಪಾಜಿ (ವಿಶ್ರಾಂತ) ಯವರ ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪು. ತಿ. ನಾ. ರವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಒಂದು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿಸಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯ ನೀಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಪುರಂದರದಾಸರ ಬಾಲಲೀಲಾ ಪದಗಳೊಡನೆ ಸೂರದಾಸರ ಬಾಲಲೀಲಾ ಪದಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಡಾ. ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳ ಅರ್ಪಣೆ.

ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಪ್ರೊ. ಮೇ. ರಾಜೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಪ್ರಕಾಶಕರಾಗಿ ನನಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

'ಅರವಿಂದ ಪರಿಮಳ ವರ್ಕ್ಸ್'ನ ಪಾಲುದಾರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ, ಸುನಂದ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತರಲು ತನು, ಮನ, ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಡಾ. ರಾ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ರಾಗ-ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಡಾ. ಶ್ರೀ ದೇಶಿಕಾಚಾರ್ಯರವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕಿಯಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಎಸ್. ಪದ್ಮ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಹೋದರಿ ಎಸ್. ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ರಾಗ-ತಾಳಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಶ್ರೀಮತಿಯವರುಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧ ಶ್ರೀಧರ್, ಶ್ರೀಮತಿಯರಾದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶೇಷಾದ್ರಿ, ಎಸ್. ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಿ, ದ್ವಾರಕಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್, ಪಿ. ರಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಾಂರವರಿಗೂ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನಾವುಗಳು " ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಂಜಲಿ ಸಂಘ ", ಎಂಬ ಸಂಘದಿಂದ ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಸಂಗೀತರೂಪಕದ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟಾಗ ನಮಗೆ ಸಹಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಧಾ ಶ್ರೀಧರ್, ಆರ್. ಜೆ. ರಾಮ್‌ಬಾಯ್, ಜೆ. ಸಿಂಗ್ (ನಿವೃತ್ತ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕಿ) ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣನ್, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್ (ಬಾಂಬೆ) ಮತ್ತು ಕುಮಾರ್, ಅನಿಲ್, ಎಸ್. ರಾಮ್‌ರವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದ ಕೊಡಲು ಬ್ಲಾಕುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಪುಸ್ತಕದ ಸಕಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಹಾಯಕರಾದ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೆಸ್ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಅಂದವಾದ ಬ್ಲಾಕುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಅಂದವಾದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ರುದ್ರೇಶ್, ಬಿ.ಎ. ರವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

" ಸೂರದಾಸ ಕಂಡ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ", ಎಂಬ ನನ್ನ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗ್ರತೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಉಷಾ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆಚ್. ಆರ್. ರಮೇಶ್ ರವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

108, 2ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಜಯನಗರ
ಮೈಸೂರು–570 014

ಲೇಖಕಿ
ಎಂ. ಎಸ್. ಸರೋಜಮ್ಮ

ವಿಷಯಸೂಚಿ

	ಮುನ್ನುಡಿ—ಶ್ರೀ ನಾ. ನಾಗಪ್ಪ ...	iii
	ಮೆಚ್ಚುನುಡಿ—ಡಾ. ಟಿ. ವರದರಾಜರಾವ್ ...	vii
	ಸಂಗೀತದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ—ಡಾ. ರಾ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ...	xiii
	ಬಿನ್ನಹ—ಲೇಖಕಿ ...	xv
	ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ—ಮೋ. ರಾಜೇಶ್ವರಯ್ಯ ...	xvii
	ಕೃತಜ್ಞತೆ—ಲೇಖಕಿ ...	xx
1.	ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ...	೧
2.	ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ...	೩
3.	ಮಾಡಿದ ತೊಟ್ಟಿಲ ...	೧೩
4.	ತೂಗಿದಳು ಹರಿಯ ...	೧೫
5.	ಅಂಬೆಗಾಲಂದ ...	೧೮
6.	ದಾಟುವ ಹೊಸ್ತಿಲ ...	೨೩
7.	ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ಗೋಪಾಲ ...	೨೬
8.	ಹುಡುಕಿದಳು ನಂದ ರಾಣಿ ...	೩೦
9.	ಉಣ್ಣುವ ಕೃಷ್ಣ ...	೩೧
10.	ಕಾಡುತಿಹ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ...	೩೩
11.	ಬೆಳೆವುದು ನಿನ್ನ ಜುಟ್ಟು ...	೩೯
12.	ವಿಪ್ರ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡದಾದ ...	೪೦
13.	ಉಗುಳೋ ಮಣ್ಣನು ...	೪೨
14.	ಬೆಣ್ಣೆಯ ಚೋರ ...	೪೫
15.	ಚಂದಿರ ಆಟಿಕೆ ...	೫೪
16.	ಏಳಯ್ಯ ಬೆಳಗಾಯಿತು ...	೫೮
17.	ಆಡುವ ಚಂದ ...	೬೨
18.	ಯಮಳಾರ್ಜುನ ವಿಮೋಚನೆ ...	೬೮
19.	ಹಾಲು ಕರೆವ ಚಂದ ...	೮೪
20.	ಗೋಚಾರಣ ...	೮೭
21.	ಎತ್ತಿದ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯ ...	೯೬
22.	ಹೇ ಹರಿ, ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ ಈಗ ...	೯೭
23.	ಏಕಿಷ್ಟು ಗರ್ವವೇ ಮುರಳಿ ? ...	೧೦೦
24.	ನಮ್ಮಿಂದಾಗದು ಈ ಯೋಗ ...	೧೦೪
	ರಾಗ–ತಾಳ ...	೧೦೭
	ಸ್ವರಪ್ರಸ್ತಾರ ...	೧೧೩

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ವಂದಿಪೆ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಕಮಲಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ।
ಯಾರ ಕೃಪೆಯಿಂ ಹತ್ತಿದ **ಹೆಳವ** ಗಿರಿಯ, ನೋಡಿದ ಕಣ್ಣಿಂ ಕುರುಡ ॥

ಕೇಳಿದ ಕಿವುಡ, ಆಡಿದ ಮಾತ ಮೂಗ, ಏರಿದರಂಕ ಛತ್ರ ಚಾಮರದ ಸಿಂಹಾಸನವ ।
ಸೂರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣಾಮಯ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಂದಿಪೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಗಳಿಗೆ ॥

ಬಾಲಕೃಷ್ಣ

1

ನೋಡು ಹರಿ ಮುಖವ ವಸುದೇವ ।
ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಸುಂದರ, ಅರಿಯರು ಯಾರೂ ಈ ರಹಸ್ಯವ ॥

ನಾಲ್ಕುಭುಜದಿ ನಾಲ್ಕು ಆಯುಧ ಧರಿಸಿಹ, ಕಂಡರೂ ನಿನಗೆ ಶಂಕೆ ಏಕೆ ?
ನಂಬಿಕೆ ಬಾರದಿರೆ ಈಗಲೂ, ಕರೆದೊಯ್ಯು ನಂದನ ಸದನಕೆ ॥

ಮಲಗಿದೆ ಶ್ವಾನ, ರಕ್ಷಕರೆಲ್ಲಾ, ಅಲ್ಲಿಹರೆಲ್ಲರೂ ನಿದ್ರೆಯ ಸದನದಿ ।
ಅಂಧಕಾರದ ರಾತ್ರಿ, ಮಿಂಚುತಿದೆ, ಘನ ಘೋರ ಮಳೆ ಬೀಳುತಿದೆ ॥

ಕಳಚಿತು ಬಂದಿ ಬೇಡಿ ಎಲ್ಲಾ, ತೆರೆಯಿತು ವಜ್ರಕವಾಟವು ।
ಶಿರದಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಧರಿಸಿ, ನಡೆದನು ಗೋಕುಲದ ದಾರಿಯಲಿ ॥

ಮುಂಬದಿ ಸಿಂಹವು, ಹಿಂಬದಿ ಶೇಷನು, ಉಕ್ಕಿಹರಿಯುವ ನದಿಯು ।
ಉಕ್ಕಿತು ಪ್ರವಾಹ ನಾಸಿಕಾಂತ, ಇಹುದು ಅತಿ ದೂರದಿ ಆ ದಡವು ॥

ಶಿರದಲಿ ಹುಂಕರಿಸಿದ ಹರಿ, ಅರಿತಳು ಯಮುನೆಯು ಮರ್ಮವ ।
ಮಲಗಿಸಿದ ಯಶೋದೆ ಬಳಿ, ಅತಿ ಆನಂದಿತರಾದರು ಅಮರರು॥

ಸೂರದಾಸ ಗೋಕುಲದ ಹಿತಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿಯೆ ಜನಿಸಿದ ಆನಂದ ಕಂದ ॥

2

ಏಳೆ ಸಖಿ ! ಮಾಡುತಿಹರೆಲ್ಲರು ಮಂಗಳಗಾನವ ।
ಏಳು ಯಶೋದೆ, ಹುಟ್ಟಿಹ ಮಗ ನಿನಗೆ ಕಂದ ಕೃಷ್ಣನು ॥

ಕೂಡಿಸಿಹೆ ಈ ದಿನಕೆ, ಕೊಡು ತಂದುದೆಲ್ಲವನು ।
ಮಾಡು ದಾನವ, ಬಂದ ಈ ಜನಕೆ, ಗುಣಿಗಣ, ವ್ರಜವಾಸಿಗೆ ತೊಡಿಸದನು ॥

ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದಳು ಯಶೋದೆ, ಕರೆ ಹೋಗಿ ನಂದಗೋಪನನು ।
ಹುಟ್ಟಿಹ ಪೂರ್ವ ತಪಃ ಫಲದಿ, ನೋಡು ಹೋಗಿ ಸುತನ ಮುಖವನು ॥

ಬಂದ ನಗುತ ನಂದ ಆಗ, ಹೊತ್ತು ಆನಂದ ತುಂಬಿದ ಮನವನು ।
ಸೂರದಾಸ ಹರ್ಷಿಸಿದರು ವ್ರಜವಾಸಿಗಳು. ಮರೆತರು, ರಾಜ ರಂಕ ಭೇದವನು ॥

3

ಹರಿ ಅವತರಿಸಿದ ಗೋಕುಲದಿ ।
ಅಮರ ಉದ್ಧಾರಕ, ಅಸುರ ಸಂಹಾರಕ, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ತ್ರಿಭುವನ ಸ್ವಾಮಿ ॥

ಶಿರದಲಿ ಧರಿಸಿ. ವಸುದೇವ ತಂದ, ನಂದನ ಮನೆಗೆ ತಲಪಿಸಿದ ।
ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಗೋಪಿ, ಕಂಡು ಕಂದನ ಮುಖವ, ರೋಮಾಂಚಿತಳಾದಳು ॥

ಕಟ್ಟಿತು ಕಂಠ ಮಾತುಬಾರದೆ, ಹರುಷದಿ ನಂದನ ಕರೆದಳು ।
ಬನ್ನಿ ಕಾಂತ, ಬಂದಿತು ದೇವಕೃಪೆ, ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಓಡಿ ಬಂದು ನೋಡಿ ॥

ಓಡೋಡಿ ಬಂದ ನಂದ, ನೋಡಿದ ಮಗನ ಮುಖವ, ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಪೆ ಈ ಸುಖವ ।
ಸೂರದಾಸ ನಂದ, ತಾಯಿ ಯಶೋದೆ, ಮೊದಲೇ ಬೇಡಿಹೆ ನಾ ಕುಡಿಸುವೆ ಹಾಲ ॥

4

ಈ ದಿನ ನಂದನ ಬಾಗಿಲಲಿ ಗುಂಪು ।
ಬರುವನೊಬ್ಬ, ಹೋಗುವನೊಬ್ಬ, ಭವನದ ಬಳಿ ನಿಂದಿಹನೊಬ್ಬ ॥

ಕೇಸರಿತಿಲಕವ ಅರೆಯುವಳೊಬ್ಬಳು, ಅಂಗದಿ ಅಂಗಿ ತೊಡಿಸುವಳೊಬ್ಬಳು ।
ಒಬ್ಬಗೆ ಇತ್ತರೆ ಗೋದಾನವ, ಹೊದಿಸುತಿಹನು ವಸ್ತ್ರವನೊಬ್ಬಗೆ ॥

ಒಬ್ಬಗೆ ಭೂಷಣ ವಸ್ತ್ರವಿತ್ತರೆ, ನಗ ನಾಣ್ಯ ಹಾರವೀವ ಮತ್ತೊಬ್ಬಗೆ ।
ಒಬ್ಬಗೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ ಇತ್ತರೆ, ಸುಗಂಧ ಚಂದನವೀವ ಮತ್ತೊಬ್ಬಗೆ ॥

ಒಬ್ಬಗೆ ದೂರ್ವಾಗೋರೋಚನವಿಟ್ಟರೆ ಹೇಳಿ ಧೈರ್ಯವೀವ ಮತ್ತೊಬ್ಬಗೆ ।
ಸೂರದಾಸ ಧನ್ಯ ಶ್ಯಾಮ ಸನೇಹಿ ಧನ್ಯ ಯಶೋದೆ ಪುಣ್ಯ ಶರೀರಿ ॥

5

ನಾ ಕೇಳಿದೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಮಾತ ।
ಗೋಪಿ ಯಶೋದೆ ಹಡೆದಳು ಮಗನ, ಮೊಳಗುತಿದೆ ಮನೆಮನೆಯಲಿ ಮಂಗಳ ಗಾನವು ॥

ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂದಿಹ ಗೋಪಿ, ಗೋಪಾಲರ ಗುಂಪಿನ, ಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲಳವಿಲ್ಲವು ।
ಅತಿ ಆನಂದದಿ ಗೋಕುಲದ ವೀಥಿಗಳೆಲ್ಲಾ, ರತುನಮಯ ಭೂಮಿಯಾಗಿಹವು ॥

ಕುಣಿಯುತ ವೃದ್ಧ, ತರುಣ, ಬಾಲಕರು, ಗೋರಸದ ಕೆಸರಮಾಡಿಹರು ।
ಸೂರದಾಸ ಸುಖಸಾಗರ, ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ॥

6

ಶೋಭಾ ಸಿಂಧುಗೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ।
ಉಕ್ಕುತಿದೆ ನಂದಭವನದಿ, ಹರಿಯುತಿದೆ ವ್ರಜವೀಥಿಗಳಲಿ ॥

ನೋಡಿ ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲಾ ಗೋಕುಲವ, ಮಾರುವರು ಮೊಸರ ಮನೆಮನೆ ಅಲೆಯುತಲಿ ।
ವಿಧಿಯ ಕೈವಾಡವ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ, ಬಣ್ಣಿಸಲದ ಸಹಸ್ರವದನವು ಸಾಲದು ॥

ಜನಿಸಿದ ಯಶೋದೆಯ ಗರ್ಭಸುಧಾಂಬುಧಿಯಲಿ, ಪೇಳುವರೆಲ್ಲರು ಈ ತೆರದಿ ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು, ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ತೆಗೆದಪ್ಪುತಿಹರು ಗೋಕುಲದ ಗೋಪಿಯರು ॥

7

ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದ ಮಾತ, ಹರುಷಿತರಾದರು ವ್ರಜನಾರಿಯರು, ಓಡಿ ಬಂದರು ನೋಡಲು ವನಮಾಲಿಯನು ।
ಬಂದಳೊಬ್ಬಳು, ಬರುತಿರುವಳೊಬ್ಬ ಯುವತಿ, ಎದ್ದು ನಡೆದಳೊಬ್ಬಳು ಕೇಳಿ ಪಡೆದಳು ಸುಖವನು ॥

ಮೊಳಗಿತು ಮಂಗಳಗಾನ ಮನೆಮನೆಯಲಿ, **ಸೂರದಾಸ** ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಿಗೆರಗಿದನು ॥

8

ಕೊಡಮ್ಮ ಎನಗೆ ಗೋಪಾಲನ ಸ್ವಲ್ಪ ।
ನೋಡುವೆ ಕಮಲಮುಖವ ಒಂದು ಬಾರಿ, ನೀ ಎತ್ತಿಕೊ ನಂತರ ಅವನ ॥

ಅತಿ ಕೋಮಲ ಕರ, ಚರಣ ಕಮಲ, ಅಧರ ದಂತ ಶೋಭಿಪುದಿವನ ।
ಹಣೆಯಲಿ ಮುಂಗುರುಳು, ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥ ನಿವಾಳಿಪ ತೆರದಿ, ಕಂಠದಿ ಶೋಭಿಪ ಮಣಿಯು ॥

ಇರುಳೂ ಹಗಲೂ ಯೋಚಿಸುತಿಹೆ, ನಾ ಕಾಣೆ ಎಂದೂ ಇಂತಹ ಸುಖವನು ।
ನಿಗಮನಿಧಿ ಸನಕಾದಿ ಸರ್ವಸ್ವ, ನೀ ಅತಿಭಾಗ್ಯದಿ ಪಡೆದೆ ಅವನ ॥

ಇವನ ರೂಪ, ಜಗಕೆ ಲೋಚನ, ಕೋಟಿ ಚಂದ್ರ ರವಿ ಲಜ್ಜಿತರಾದರು ಇವಗೆ ।
ಸೂರದಾಸ ಎರಗಿದಳೆಶೋದೆ, ಗೋಪಿಯ ಪ್ರಾಣಧನ ಪೂತನೆ ವೈರಿಗೆ ॥

9

ವ್ರಜದ ಒಂದು ಮನೆಯಾ ಸುಖ ।
ಮೂಲೋಕದಲಿಲ್ಲದಾ ಸುಖ, ಧನ್ಯ ಈ ಘೋಷಪುರಿ ॥

ಕರಜೋಡಿಸಿ, ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ನವನಿಧಿ, ನಿಂತಿರುವುದು ದ್ವಾರದಿ ಈ ಪುರಿ ।
ಶಿವ ಸನಕಾದಿ ಶುಕಾದಿಗಗೋಚರ, ಅವತರಿಸಿದನಿಲ್ಲಿ ಆ ಹರಿ ॥

ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಯಶೋದೆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ, ನಿಗಮ ಸತ್ಯವಾದುದು ಈ ಪರಿ ।
ಇಂಥ **ಸೂರದಾಸ** ಪ್ರಭುವ ಎತ್ತಿದಳು ಮಡಿಲಲಿ ಹರಿಯು ॥

10

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿ ಅಂಗಳದಿ ಶ್ಯಾಮನ, ಮಲಗಿಸಿದಳು ಪಲ್ಲಂಕದಿ ।
ತಾ ನಡೆದಳು ಗೃಹಕಾರ್ಯಕೆ, ಕರೆದು ನಂದನ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುದದಿ ॥

ನೋಡುತ ಹರುಷದಿ ಮುತ್ತನಿಟ್ಟು, ನಡೆದಳೊಳಗೆ ತನ್ನ ಭವನದ ।
ಬಂದ ನಂದನಾತುರದಿ, ಬ್ರಹ್ಮಮುರಾರಿ ಆಡುತಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ॥

ಕಂಡು ಮುಖವ ನಕ್ಕ ರಂಗ, ತೋರಿದ ಚರಣದ ಚತುರತೆಯನು ।
ಕಿಲಕಿಲೆನ್ನುತಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಮಗುಚಿದ, ದೇವ ಮುನಿಗಳ ರಾಯನವ ॥

ನೋಡುತ ನಂದನಾಥವಿಯು, ಮಡದಿಯನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದನವ ।
ಕಂಡು ಗೋಪಾಲನ ಚರಿತವ, ಸೂರಜನೆರಗಿದನವಗೆ ॥

11

ಕರೆದ ನಂದ ಮಡದಿಯ ಮುದದಿ ।
ಬಂದು ಬೇಗ ನೋಡು ಕಂದ ಮುಖವ, ಇಡು ಮೊಸರಿನ ಗಡಿಗೆಯುದ ॥

ಕಡೆಯುತಿಹಳು ಮೊಸರ ಯಶೋದೆ, ಹರಡಿತು ಮನೆಯಲಿ ಗಡಗಡ ಸದ್ದು ।
ಕೇಳಿಸದು ನಂದನ ಮಾತು, ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಹರಡಿತು ಗಡಗಡ ಸದ್ದು ॥

ಕೇಳಿ ಇದ ಓಡಿ ಬಂದಳು ಮಾತೆ, ಬಿದ್ದ ಮುದ್ದು ಕಂದನೆಂಬುದ ।
ಕಂಡು ನಗುತಿರುವ ನಂದ ಮುಖವ, ಬಂದಿತು ಧೈರ್ಯ, ನಿಂತಿತು ಕಂಪನವು ॥

ಕಂಡು ಶ್ಯಾಮ ಬೋರಲು ಬಿದ್ದಿರುವುದ, ಹರಡಿತು ಶೋಭೆಯದು ।
ಸೂರ ಪ್ರಭು ಹಿಡಿದ ಕೈಯಿಂ ಪಲ್ಲಂಕವ ಒಮ್ಮೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲೀಜುವ ॥

12

ಜನನಿ ಕಾಂತಿಯ ಕಂಡು ಮರುಳಾದಳು ।
ನಿರ್ಧನ ಧನವ ಪಡೆದಂತೆ, ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹರುಷಿತಳಾದಳು ॥

ಕಂಡು ಬಾಲನ ಲೀಲೆಯ, ಧನ್ಯೆ ಧನ್ಯೆ ವ್ರಜನಾರಿ, ಹರುಷಿತಳಾದಳು ।
ಕಾಣುತ ಜನನಿ ಕಿಲಕಿಲನ್ನುತ ಮುಖವ, ತ್ರಿದಿಶಪತಿ ಹಾಕಿದನು ತಾಳ ॥

ಧನ್ಯ ನಂದ, ಧನ್ಯೆ ಧನಿಗೋಪಿ, ಧನ್ಯರು ವ್ರಜವಾಸಿಗಳು ।
ಧನ್ಯ ಧರಣಿಯು ಪಾವನಕೆ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದನೆಂದ **ಸೂರದಾಸ** ॥

13

ಹರಿ ಕಿಲ ಕಿಲೆನ್ನುತಿಹ, ಯಶೋದೆ ಮಡಿಲಲಿ ।
ತೋರಿದ ಮೂಲೋಕವ ಬಾಯಲಿ, ಚಕಿತರಾದರು ನಂದರಾಣಿಯರು ॥

ಮನೆ ಮನೆ ಅಲೆಯುತ, ಬೇಡುತ ಅಭಯವ, ಕಟ್ಟುತ ಹುಲಿಯುಗುರ ಕೊರಳೊಳು ।
ಸೂರ ಶ್ಯಾಮನ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಯು, ಮುನಿಜನರು ಇದ ಅರಿಯದಾದರು ॥

14

ಪಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ ಕಾಲು ಇಟ್ಟಿಹನು ಹೆಬ್ಬೆರಳ ಬಾಯಲಿ ।
ಮಲಗಿಹ ಪ್ರಭು ತೊಟ್ಟಿಲಲೊಬ್ಬನೆ, ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಮೈಮರೆತಿಹ ತನ್ನಾಟದಲಿ ॥

ಯೋಚಿಸಿದ ಶಿವ, ವಿಧಿ ಮುಳುಗಿದ ಯೋಚನೆಯಲಿ, ಬೆಳೆಯಿತು ಅಕ್ಷಯವಟ,
ಉಕ್ಕಿತು ಪ್ರವಾಹ ಸಾಗರದಲಿ ।
ಚಿದರಿತು ಘನಮೇಘ ಪ್ರಳಯವೆಂದು, ನಡೆಸಿದ ದಿಗ್‌ಪತಿ ದಿಗ್‌ದಂತಿಗಳನು ॥

ಭೀತರಾದರು ಮುನಿ ಮನದಿ, ಕಂಪಿಸಿತು ಭುವಿ, ಶೇಷ ಸಹಸ್ರ ಫಣೆಯನೆತ್ತಿದನು ।
ಆ ವ್ರಜವಾಸಿಗಳರಿಯರಿದನು, **ಸೂರ** ಶಕಟವ ಕಾಲಿನಿಂ ಒದ್ದನೆಂಬುದನು ॥

15

ಸಖಿ ಹರಿಮುಖವೆನಗೆ, ಅನುದಿನ ಅತಿ ಸೆಳೆಯುತಿಹುದು ।
ಕಣ್ಣಿನ ಕುಡಿನೋಟ, ಮನಮತಿ ಗತಿಯನು ಬಲು ಸೆಳೆಯುವುದು ॥

ಕಂದನನೆತ್ತಿ, ಮಡಿಲಲಾಡಿಸುತ, ಅತಿಲೋಭ ಹೆಚ್ಚುತಿಹುದು ।
ಮರೆ ಮಾಡುವ ರೆಪ್ಪೆಯ ನಿಂದಿಸುತ, ನೋಡುತ ನಿಂತಿಹೆ ನಾನು ॥

ಕಂಗೊಳಿಪ ಕೆನ್ನೆ ತುಟಿಯು, ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಲ್ಲುಗಳ ಅಂದ ।
ಕಿಲಕಿಲೆಂದು ತೊದಲುವ, ಮೋಹನ ಮೃದು ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ॥

ನಾಸಿಕ ವಿಶಾಲ ಲೋಚನ, ಸಂತತ ಸುಖಕಾರಿಯಹುದು ।
ಸೂರದಾಸ ಧನ್ಯಭಾಗ್ಯ, ನೋಡುತಿಹಳು ವ್ರಜನಾರಿ ನಿಂದು ॥

16

ಕಿಲಕಿಲೆನ್ನುವ ಯಶೋದೆಯು ಮಡಿಲಲಿ ।
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮುಖವ, ಅನ್ನುವಳು ಕಂದಗೆ, ನಿರ್ಧನಳ ಧನ ನೀನು ॥

ಅತಿ ಕೋಮಲ ಶ್ಯಾಮಲ ತನುವ ನೆನೆದು, ಪರಿ ಪರಿ ತಪಿಸುವಳು ।
ಹೇಗೆ ಉಳಿದೆ ? ತೃಣಾವರ್ತನ ಆಘಾತದಿ, ನಾನೊಲಿದೆ ನಿನಗೆ ॥

ನಾನರಿಯೆ, ಏನು ಪುಣ್ಯವೋ, ಯಾರು ಗೈವರಹಿತವ ನಿನಗೆ ।
ಬಂದು ಮಾಡಿದ ಇವನು, ಪೂತನೆಗೈದ ತೆರದಿ ನಿನಗೆ ॥

ಅರಿತು ಮಾತೆಯ ದುಃಖವ, ನಕ್ಕ ಹರಿ, ಕಂಡವು ಪುಟ್ಟ ಹಲ್ಲುಗಳು ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ಮಾತೆಯ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆದು, ದೂರ ಮಾಡಿದ ದುಃಖವ ॥

17

ಕಿಲ ಕಿಲ ಜಲ್ಪಿಸುತ ಹಠ ಮಾಡುವ ಹರಿ ।
ನವರಂಗಿನ ನವೀನ ಜಲಧಿಯಲಿ, ಎರಡು ಚಂದ್ರ ನಿಂತಪೊಲು ॥

ಕಮಠರೂಪದಿ, ಗಿರಿ, ಮಹಾಸರ್ಪವ, ಇನಿತೂ ಅಂಜದೆ ಧರಿಸಿದವ ।
ಒಡವೆಯ ಭಾರಕೆ ಕುಗ್ಗುವ, ಗೋಟಿಗೆ ಒರಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ॥

ಸೂರ ಶ್ಯಾಮ ದಧಿಭಾಜನದಿ, ಅಮ್ಮನ ಗಲ್ಲಕೆ ಗಲ್ಲವಂಟಿಸಿ ನೋಡುವ ।
ಮಂಥನದಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬ ತೆಗೆದೊಲು, ನಗೆಯ ಬೆಳಕನು ಚೆಲ್ಲುವ ॥

18

ಮಗನ ಮುಖವ ನೋಡಿ ಉಬ್ಬಿದಳು ಯಶೋದೆ ।
ಹಾಲು ಹಲ್ಲುಗಳ ಕಂಡು, ಹರುಷದಿ, ಅನುರಾಗದಿ, ಮೈಮರೆತಳು ॥

ಹೊರಗಿದ್ದ ನಂದನ ಕರೆದು, ನೋಡಿ ಬನ್ನಿ, ಸುಖದ ಸುಂದರ ನೋಟವನು ।
ನೋಡಿ, ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಾಲುಹಲ್ಲುಗಳ, ತಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಕಣ್ಣುಗಳನು ॥

ಆನಂದದಿಂದೋಡಿ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ, ಕಂಡು ಮುಖವ ತಣಿದವೆರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ।
ಸೂರ ತೊದಲುವ ಕೂಸಿನ ಬಾಯಲಿ ಕಂಡನು ದಂತವ, ಕಮಲದಲಿ ಮಿಂಚಿ ನೊಲು

19

ಈ ನಯನಗಳೆಡೆಯಿಂದ, ಮೋಹನ, ಕ್ಷಣ ಒಂದೂ ಅಗಲದಿರು ನೀನು ।
ಕೈಮುಗಿವೆ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ, ಸೊರಗುವುವು ಎನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ॥

ಕರೆದು ಅಪ್ಪ ಸುಧಿರ, ಈ ಅಂಗಳದಲಾಡೋ ಎನ್ನ ಬಾಲನೆ ನೀನು ।
ಕಾಣುವೆ ಫಣಿಮಣಿಯಂದದಿ, ಸುಂದರ–ಬಾಲ–ವಿನೋದವ ನಿನ್ನ ॥

ಮಧು ಫಲಪಕ್ವಾನ್ನ–ಮಿಠಾಯಿ, ಕಟು, ತೀಕ್ಷ್ಣಖಾರದ ವ್ಯಂಜನಗಳನು ।
ಸೂರ ಶ್ಯಾಮ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದ, ಕೇಳಿ ತಿನ್ನೊ ಎನ್ನ ಕಂದ ನೀನು ॥

20

ಅಂಗಳದಲಾಡುವ, ಯಶೋದೆ ಮಗನ ಕಂಡಾಗಿಂದ ।
ಬಿಟ್ಟಿತು ನನ್ನ ಮನೆಯ ನಂಟು, ಹಸಿಯು ದಾರ ಕಿತ್ತಂತೆ ॥

ವಿಶಾಲ ಕಮಲದಳ ಲೋಚನದಿ, ಕಂಗೊಳಿಪ ಕಣ್ಣನ ಕಾಡಿಗೆ ।
ಕಂಡು ದುಂಡುಗಣ್ಣಿನ ರೂಪವ, ಇಚ್ಛೆಯಿಂ ಮಧು ಹೀರುವ ದುಂಬಿವೊಲು ॥

ಕಂದನ ಇಂಪಿನ ತೊದಲು ನುಡಿಯ ಕೇಳಲು ಕಿವಿ ನಿಮಿರುವುದು ।
ತುಳುಕುವ, ಆನಂದಾಶ್ರುವ, ತಡೆಯುವರಾರೆಂದರಿದು ॥

ಹೊಳೆವ ಹಾಲ್ ಹಲ್ಗಳೆರಡರ ಝಗಮಗಿಪ ಕಾಂತಿಯು ।
ಸೌಂದರ್ಯ ಮಂದಿರದ, ರೂಪರತುನ ಪ್ರಕಾಶದೊಲು ॥

ಸೂರದಾಸ ಕಂಡ ಸುಂದರ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯಾನಂದವು ಅಡಗದು ಉದರದಿ ಇಂತು
ಪಡೆದ ಪೂರ್ಣ ಇಂದುವ, ಕುಮುದಿನಿಯು ಇಚ್ಛೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವೊಲು ॥

21

ಈ ದಿನ ಮುಂಜಾವಲಿ, ಮೊಳಗುತಿದೆ ಕೋಲಾಹಲ ।
ಆನಂದವಿಹುದು ಗೋಕುಲದಿ, ಮಂಗಳಧ್ವನಿ ನಂದನ ಮನೆಯಲಿ ॥

ಅತಿ ಸುಖದಿ ನಂದ ಓಲಾಡುತಿಹ, ಹರುಷದಿ ತರಸುತಿಹ ಪುಷ್ಪತಾಂಬೂಲ ।
ವಿಹರಿಸುತ ಯಶೋದೆ ಆನಂದದಿ, ಹಚ್ಚಿ ಎಣ್ಣೆ, ಸ್ನಾನಗೈಸಿದಳು ಅಮೂಲ್ಯನಿಧಿಗೆ ॥

ಪುಟ್ಟ ಶರೀರವ, ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ದ್ವಯಕರಗಳ, ಒರೆಸಿದಳು ಕೋಮಲ ವಸ್ತ್ರದಿ ।
ಕೃಷ್ಣನ ಕೊರಳಿಗೆ ಎಸೆದುದು ಹಾರ, ಮೈಯಲಿ ಒಡವೆ ಬೆರಳಲಿ ಉಂಗುರ॥

ತಲೆಗೆ ಕುಲಾವಿ, ಹಣೆಯಲಿ ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟು, ಕಣ್ಣಲಿ ಕಾಡಿಗೆ, ತೊಡಿಸಿದಳಂಗಿ ಅಂಗದಲಿ ।
ಶ್ಯಾಮ, ಮಾತೆಯ ಕಾಡಿಸುವ, ತೊದಲುತ ಕಿಲಕಿಲ ನುಡಿಯಲಿ ॥

ಒಡಿದೆರಡು ಕಪೋಲವ ಮುತ್ತನಿಟ್ಟು. ವರ್ಷದಿನವೆಂದಳು ಉಲ್ಲಾಸದಲಿ ।
ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ ಸೂತ್ರಗ್ರಂಥೆ ಬಿಚ್ಚುವುದರಲಿ, **ಸೂರ** ಶ್ಯಾಮ ಸೆಳೆಯುತಿಹ,
ವ್ರಜಜನರ ॥

22

ಕಂದ ನಾನೆರಗುವೆ ನಿನ್ನ. ಈ ಚೆಲುವ ಮುಖಕೆ ।
ಸಖೀ, ಬೀಳದಿರಲಿ ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು. ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟಹುಬ್ಬಲಿಟ್ಟಿರುವೆ ಅದಕೆ ॥

ಮೊದಲೇ ಅರ್ಪಿಸಿಹೆ, ಎನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾದ ದ್ವಯದಂತಕೆ ।
ಈಗೇನನರ್ಪಿಸಲಿ ನಾನು ? **ಸೂರಜ** ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದ ನಿನ್ನ ಮುಖಕೆ ॥

23

ವೇದ ವಿದಿತ ಕಮಲ ಮುಖವ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ಜನನಿ, ಮಲಗಿಸಿ ಮಡಿಲಲಿ ಮುದ್ದಾಡು
ತಿಹಳು ಶ್ಯಾಮನ ।
ಪರಮ ಸುಂದರ, ಅರುಣ ಕೋಮಲವರ್ಣ, ಆನಂದಿತ ಪೂರ್ಣಮನ ॥

ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ನೆಟ್ಟ ನೋಟದಿಂ ದೃಷ್ಟಿಸುತಿಹರು, ಪರಸ್ಪರ ನೋಡುತಿಹರು
ರಾಮ ಶ್ಯಾಮರವರು ।
ಬಗ್ಗುತ ಕುಣಿಯುತ ನಗುತಿಹರಿಬ್ಬರು, ಪ್ರೇಮ ಮಗ್ನದಿ ಅನಿಮೇಷಳಾಗಿ ನಿಂದಳು
ಬಹುಕಾಲದಿ ॥

ಕಂಡು ಸ್ವರೂಪವ ತನ್ನ ತಾ ಮರೆತಳು, ಚಿತ್ರನಾಗ ಕಂಠಹಾರವನವನು ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು, ಶಿಶುಲೀಲಾರಸವ, ಬಂದು ನೋಡಿ ನಂದ ಸುಖಧಾಮದಿ ॥

24

ಬಾಲಗೋಪಾಲ ಎನ್ನ ಬಾಲ ಆಡೊ ।
ಕೈ ಮುಗಿವೆ ಮುಖಾರವಿಂದಕೆ, ಅಮೃತಮಯ ಜಲ್ಪವಾಡೊ ॥

ಎರಡೂ ಕೈಗಳಲಿ ಗಡಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಹ ನಂದನಂದನ. ಹಾರಿದ ಮೊಸರ ಬಿಂದುಗಳು ।
ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮಲ ಅಂಗದಿ ಹರಡಿಹ ಬಿಂದು,ಗಜಮುಕ್ತಾಮರಕತದೊಲು ಶೋಭಿಪುದು॥

ಜನನಿಯು ಬೇಡುವ ಜಗಜೀವನ, ಎದ್ದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ಹೊರಳಾಡುವ **ಸೂರ** ಶ್ಯಾಮ ಭುವಿಯಲಿ, ಚತುರ್ಧರ್ಮಗಳೊಡೆಯ ॥

25

ದಣಿದಿಹರಿಬ್ಬರು ಬಲಮೋಹನರು ।
ತುಸ ತುಸ ತಿಂದು, ಕುಡಿದರು ಹಾಲ, ಕಂಡಳು ಜನನಿ ಆಕಳಿಸುವುದನು ॥

ಏಳೋ ಕಂದ, ತೊಳೆದು ಮುಖವ, ನಿಮ್ಮ ಎತ್ತಿ ಮಲಗಿಸುವೆನು ।
ಮಲಗಿ ನೀವು, ನಾ ಮಲಗಿಸುವೆ, ಮಧುರ ಸ್ವರದಿ ಹಾಡುವೆನು ॥

ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದರಿಬ್ಬರು, ಮಲಗುತಲೇ ಬಂದಿತು ನಿದ್ರೆಯು ।
ಸೂರದಾಸ ಮಲಗಿದರು ರಾಮಗೋವಿಂದರು, ಪಡೆದಳು ಸುಖವ ಯಶೋದೆಯು ॥

26

ಕಂದನ ಮಡಿಲಲಾಡಿಸುತಿಹ, ನಂದರಾಣಿ ಅತಿ ಭಾಗ್ಯವತಿ ।
ಆನಂದನಿಧಿ ಕಂದನ ಮುಖದಲಿ, ವರ್ಣಿಸಲಸದಳ ಕಾಂತಿ ॥

ಗುಣ ಅಪಾರ ನಿಗಮಾಗಮದಿಂ, ಹೇಳಲಪಾರ ವಿಸ್ತಾರವತಿ ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭುವ, ಎತ್ತಿದಳೆಶೋದೆ, ಕಂಡು ಕಂಡು ಮುಗುಳ್ನಗುತ ॥

27

ಮೋಹನ ಅಂದ ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಎಂದು ।
ನಂದರಾಜನ ಅಪ್ಪ ಅಪ್ಪ, ಮತ್ತೆ ಹಲಧರನ ಅಣ್ಣ ಎಂದು ॥

ಹತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ, ಅಂದಳೆಶೋದೆ, ರಂಗನ ಕರೆದು ಕರೆದು ।
ದೂರ ಆಡ ಹೋಗಬೇಡ ಕಂದ, ಯಾರದೋ ಹಸು ಹಾಯುವುದು ॥

ಗೋಪಿ ಗೊಲ್ಲರಿಹರು ಆನಂದದಿ ಮನೆ ಮನೆಯಲಿ ಮೇಳ ಮೊಳಗುತಿಹುದು ।
ಸೂರದಾಸ ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ, ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಾನು ॥

28

ಪಡೆದ ನಂದ ಭಾಗ್ಯದಿ ಆ ಸುಖವ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಯಶೋದೆ ಮಡಿಲಲಾಡಿಸುವ ಸುಖವ ॥

ಧೇನು, ಕರು, ಗೋಪ ಬಾಲರ ಬೃಂದಾವನದಿ ಕರೆಯುವಾ ಸುಖವ ।
ಯಮುನೆಯ ತಡಿಯ ಕದಂಬ ವೃಕ್ಷದಲಿರುವ, ಕೋಪದಿ ಕಾಳಿನಾಗ ಸೆಳೆದುತರುವಾ ಸುಖವ ॥

ಸುಖವೇ ಸುಖವೆನಿಪ ಕುಂಜಗಳಿಂ, ಸರ್ವಸುಖ ನಿಧಿ ವನಂಗಳಿಂ ವ್ರಜಕೆ ಬರುವಾ ಸುಖವ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ಸುಖಸಾಗರನತಿ, ಆಸುಖ ಶೇಷ ಸಹಸ್ರ ಮುಖದಿ ಹಾಡಿದನು ॥

29

ಅಮ್ಮಾ ಎನ್ನ ಹಿರಿಯನ ಮಾಡು ।
ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಹಣ್ಣು. ನಾ ಕೇಳಿದ ಕೊಡು ನೀ ॥

ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ಹಾಳು ಮಾಡಬೇಡ, ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದ ಕೊಡು ನೀ ।
ನಾನಾಗುವೆ ಬೇಗದಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಬಲಾಢ್ಯ, ಇರುವೆ ಸದಾ ನಿರಭಯನಾಗಿ ॥

ಅಪ್ಪಳಿಸುವೆ ಕಂಸನ ರಂಗ ಭೂಮಿಯಲಿ, ಎಳೆದೊಯ್ಯುವೆ ವೈರಿಯ ನಾನು ।
ಸೂರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಯ ಈ ಲೀಲೆಯು, ಮಧುರೆಯ ವಿಜಯವದು ॥

ಮಾಡಿದ ತೊಟ್ಟಿಲ

1

ಕನಕರಾತನ ಮಣಿತೊಟ್ಟಿಲ, ಮಾಡಿದ ಬಡಗಿಯು ।
ಬಹುವಿಧದ ಬಗೆಬಗೆಯಾಟಿಕೆಗಳು, ಗಜಮುಕ್ತಾಗುಚ್ಛನಾಲ್ಕೂಕಡೆಯು ॥

ಜನನಿಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿಕಂದನ, ಕ್ರಮದಿ ಮಲಗಿಸಿದಳು ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ।
ಮಲಗಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ, ಹೊದ್ದಿಸಿ ನಕ್ಕಳು ಜನನಿ, ಮನ ಮೋದದಲಿ ॥

ಅತಿಕೋಮಲ ಏಳು ದಿನಗಳ ಕಂದನ, ಕೈ, ಕಾಲು ತುಟಿ ಅತಿಕೆಂಪು ।
ಸೂರ ಶ್ಯಾಮನ ಅರುಣ ಕಾಂತಿಯ ಕಂಡು ವ್ರಜಬಾಲೆಯರು ಹರುಷಿತರಾದರು ॥

2

ಜನನಿ ಎಂದಳು ಜೋ ಜೋ ಗೋಪಾಲ ।
ಕಡೆದು ಮೊಸರ ಇಟ್ಟಿಹಳು ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಬೆರಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ನೆಕ್ಕಿಸುತಿಹಳು ಲಾಲಗೆ ॥

ರತುನಕೆತ್ತಿದ, ಹವಳ ಮೆಟ್ಟಿದ, ನವರತ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಲು, ಚಿನ್ನದ ಕಂಬದಿ, ಕೆಂಪಿನ ಬುಗುಡಿ ಶೋಭಿಪುದು ।
ನವರತ್ನದ ತೊಟ್ಟಿಲು, ಕಟ್ಟಿದ ರೇಷ್ಮೆದಾರದಿ, ಕೆಂಪುಮಣಿಯಗುಚ್ಛಗಳ ಜಾಲದಿ ಮೆರೆವುದು ॥

ಮುತ್ತಿನ ಝಾಲರಿಯಲಿ, ವಿಧ ವಿಧ ಆಟಿಕೆ, ಮಾಡಿಹ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಬಂದು, ಬಡಗಿಯ ರೂಪದಿ ।
ಕಂಡುಕಂಡು ಕಿಲಕಿಲೆನ್ನುವ, ರಾಜೀವದ್ವಯದಂತಗಳು, ಕ್ರೀಡಿಪ ವಿವಿಧ ರೂಪದಿ ॥

ಶಂಕು ಕೊರಳಲಿ, ವಜ್ರ ಕೇಸರಿನಖ, ಹಣೆಯಲಿ ಕಸ್ತೂರಿತಿಲಕ, ದೃಷ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟು ಫಾಲದಿ ।
ನೋಡುತ ಮಾಡುತ ಆಶೀರ್ವಾದವ ನರ ನಾರಿಯರು, ನಿನ್ನ ಕಂದ ಚಿರಜೀವಿಸಲಿ ಯಶೋದೆ ॥

ಸುರ ನರ ಮುನಿ ಕುತೂಹಲದಿ ನೋಡುತ ಉಬ್ಬಿದರು, ತೂಗುವ ನಂದಕುಮಾರನನು ।
ಸೂರ ಹರುಷದಿ ಹೂಮಳೆಗರೆದು, ಮೊಳಗಿಸಿದರು ಜೈ ಜೈ ಕಾರದ ಧ್ವನಿಯ ॥

3

ಜೋಃ ಜೋಃ ಕಂದ ಜೋಃ ಜೋಃ ।
ತಂದ ಬಡಗಿಯು ಆತಿ ಅಂದದ ತೊಟ್ಟಿಲ, ಭೂಮಿಯಲಿಟ್ಟಾಡಿಸಿ ಎರಗುವೆನೆಂದ ಜೋಃ ಜೋಃ ॥

ಬೇಡಿದ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಡಗಿಯು, ಇತ್ತ ಎರಡು ಲಕ್ಷನಂದ, ಎರಗುವೆ ಕಂದ ಜೋಃಜೋಃ ।
ರತುನ ಖಚಿತ ವರ ತೊಟ್ಟಿಲ, ಕಟ್ಟಿದ ರೇಷ್ಮೆದಾರದಿ, ಎರಗುವೆ ಕಂದ ಜೋಃ ಜೋಃ ॥

ತೂಗುವ ತೊಟ್ಟಿಲಲೊಮ್ಮೆ, ಆಡುವ ನಂದ ಮಡಿಲಲೊಮ್ಮೆ, ಎರಗುವೆ ಕಂದ ಜೋಃ ಜೋಃ ।

ತೂಗುತ ತೊಟ್ಟಿಲ ಸಖಿಯರು, ಸೂರದಾಸನೆರಗಿದ ನಾನೆರಗುವೆ ಕೃಷ್ಣ ಜೋಃಜೋಃ ॥

ತೂಗಿದಳು ಹರಿಯ

1

ಮಲಗಲು ನಿನಗೆ ಅಂದದ ಸಜ್ಜೆಯ ರಚಿಸಿರುವೆ ।
ಅತಿ ಉಜ್ವಲ ನಿನ್ನ ಶಯ್ಯೆಯು, ಮಲಗಲು ಅತಿ ಸುಖವು ॥

ಆಡುತ ಕಳೆಯಿತು ಬಹು ರಾತ್ರಿ, ಕಂದ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಲಿ ಮಂಪರವ ।
ಆಕಳಿಸುತಿಹ, ಮೈ ಮುರಿಯುತಿಹನಿವನ, ಒತ್ತುವಳು ಜನನಿ ಪಾದವ ॥

ಮಧುರ ಸ್ವರದ ಕೇದಾರ ರಾಗವ, ಶ್ಯಾಮ ಚಿತ್ತ ವಿಟ್ಟು ಕೇಳುವ ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ನಂದ ನಂದಗೆ, ಬಂದುದು ಅತಿ ನಿದ್ರೆಯಾಗ ॥

2

ಮಲಗಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ, ಹರುಷದಿ ಮುತ್ತನಿಟ್ಟಳು ನಂದನ ರಾಣಿ ।
ಚಿರ ಜೀವಿಸು ಎನ್ನ ಕಂದ, ನಾನಾದೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ರಾಣಿ ॥

ಒಂದು ಪಕ್ಷತ್ರಯ ಮಾಸದಿ, ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಸಾರಂಗ ಪಾಣಿ ।
ಚೋರಲಾದ ತನಗೆ ತಾನೆ, ನಾ ಪಾಡುವೆ ಮಂಗಳ ವಾಣಿ ॥

ನಂದ ಗೃಹಿಣಿ ಆನಂದದಿಂ, ಪೇಳಿದಳು ವ್ರಜ ರಾಣಿ ।
ಕೇಳಿ ಈ ಸುಖವ ಬಂದರೆಲ್ಲಾ, **ಸೂರಜ** ನೆರಗಿದ ಪಾಣಿ ॥

3

ಮಲಗಿಸಿ ಮಡಿಲಲಿ ಹರಿಯ ನಂದನ ರಾಣಿ, ಸ್ತನ ಪಾನ ಮಾಡಿಸುತಿಹಳು ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ರೋಹಿಣಿ, ಪಲ್ಲಂಗವ ಅಂಗಳದಿ ಇಡಿಸುತಿಹಳು ॥

ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲೀನ ಕೋಮಲ ಕಿರಣವ, ಸುತಗೆ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸುತಿಹಳು ।
ಎಲೆ ಕಿರಣವೆ ? ನನ್ನ ಅಂಗಳದಿ ಬಾ, ಬಾಲ ಕೇಳಿಯ ಹಾಡುತಿಹಳು ॥

ಸುಂದರ ಶಯ್ಯೆಯಲಿ ಮಲಗಿಸಿ, ಮೋಹನನ ಭುಜದಲಿ ಎತ್ತುತಿಹಳು ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ಮಲಗಿದ ಕೃಷ್ಣ, ತಟ್ಟುತ ಹಾಡುತ ತೂಗುತಿಹಳು ॥

4

ಜೋ ಜೋ ಕಂದ ರಂಗ ।
ನಾ ನೆರಗುವೆ, ನಿನ್ನ ಇಂದು ಮುಖಕೆ, ಅತಿ ಅದ್ಭುತ ಪೂರ್ಣ ಕಾಂತಿಗೆ ॥

ಕಮಲ ನೈನನಿಗೆ, ಕಡಕ ಬಂದಸಿ, ವ್ರಜ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದವಗೆ ।
ಎಲಿ ದೇವ ಕೈ ಮುಗಿವೆ, ದುಃಖದಿ ಕರೆವೆ ನಿನ್ನ, ಕೂಡಲೇ ನೀನಾಶವಗೈ ॥

ನಾ ಹೇಳಿದೆ ನೀ ಹಿರಿ ದೇವತೆ, ಜಗ ಪಾವನ ನೀನೊಡೆಯ ಕುಲಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ।
ಪೂಜಿಪೆ ಪಾದವ, ಬೇಗದಿ ಪಾಲನ ಮಾಡುವೆ, ನನ್ನ ಈ ಕಂದನ ಎಂದು ॥

ಬೆಳೆಯಲಿ ದಿನ ದಿನ ದ್ವಿತೀಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ನೋಡಲಿ ಜನನಿ ಯಶೋದೆಯು ನಿಂದು ॥
ಈ ಸುಖ **ಸೂರದಾಸ** ಕಣ್ಣಿಗೆ, ದಿನ ದಿನ ದ್ವಿಗುಣಿತವಾಗಲಿ ಎಂದು ॥

5

ಕೈ ಮುಗಿವೆ ನಿನಗೆ ವ್ರಜ ಸುಖಧಾತ, ಎಂದಳೆಶೋದೆ ಜೋ ಜೋ ।
ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಕೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಯಶೋದೆ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೋಡಿದಳು ಕಂದನ ಮುಖವ ಜೋ ಜೋ ॥

ಅಂಗವನೆಲುಗಿಸಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಕ್ಕ, ಈ ಕಾಂತಿಗೆ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಉಪಮ ಜೋ ಜೋ ।
ತೂಗುತ ಹಾಡುತ ಅಂದಳು ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದ, ಶಿಶುತನೆ ಅದ್ಭುತ ಜೋ ಜೋ ॥

ಗೊಲ್ಲರಾಣಿ ಮುಖ ಕಂಡು ಹರುಷದಿ, **ಸೂರದಾಸ** ಪ್ರಭು ಸಾರಂಗ ಪಾಣಿ
ಜೋ ಜೋ ॥

6

ತೂಗುತಿಹಳು ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಶ್ಯಾಮನ ಜನನಿ ।
ಹಾಡುತಿಹಳು, ಅತಿ ಅನುರಾಗದಿ, ಪ್ರಫುಲ್ಲಿತ ಮನದಿ ನಂದ ಪತಿನಿ ॥

ಹರುಷದಿ ಪ್ರಭು ತೋಳ ಎತ್ತುವ, ಆನಂದದಿ ಯಶೋದೆ ಮಲಗಿಸಿದಳು ಮಡಿಲಲಿ ॥
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ಮುದದಿ ಯಶೋದೆ, ಮೆರೆದಳು ಪೂರ್ವ ಕೃತ ಪುಣ್ಯ ಫಲದಲಿ ॥

7

ಜನನಿ ಹರಿಯ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ತೂಗುತಿಹಳು ।
ತೂಗುತ, ಮುದ್ದಾಡುತ, ಆನಂದದಿ ಹಾಡುತಲಿಹಳು ॥

ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದನೆಡೆ ಬಾ ನಿದ್ದೆ, ನೀ ಬಂದು ಏಕೆ ಮಲಗಿಸೆ ।
ನೀ ಬೇಗ ಏಕೆ ಬರಲೊಲ್ಲೆ ? ನಿನ್ನ ರಂಗ ಕರೆಯುತಿಹನು ॥

ಹರಿ ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚುವನೊಮ್ಮೆ, ಅಲುಗಿಪನೊಮ್ಮೆ, ಅಧರವನು ।
ಮಲಗಿಹನೆಂದರಿತು ಮೌನದಿ, ತೋರಿದಳು ಸನ್ನೆಯಿಂದಲಿ ॥

ಇಷ್ಟರಲಿ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಹರಿ, ಯಶೋದೆ ಹಾಡಿದಳು ಮಧುರ ಸ್ವರದಲಿ ।
ಅಮರ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಲಭಿಸದಾ ಸುಖವ ನಂದಭಾಮೆ ತಾ ಪಡೆದಳೆಂದ **ಸೂರ** ॥

8

ತೂಗೋ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳು ಎನ್ನ ಕಂದ ।
ಅಳಬೇಡ ಕಂದ ಕೈ ಮುಗಿವೆ ನಿನಗೆ. ಹಠಬೇಡ ನಂದ ಮುದ್ದು ಕಂದ ॥

ಕಣ್ಣಕಪ್ಪು ಕೈಗೆ ಮೆತ್ತಬೇಡ, ಉಜ್ಜಿ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪು ಮಾಡಬೇಡ ನಂದನ ।
ಕುಲಾವಿ ಶಿರದಿ, ನೂಪುರ ಪದದಿ ಧರಿಸಿಹೆ, ಓಡು ಅಪ್ಪನೆಡೆಗೆ ಚಂದದಿ ॥

ಕಂಡರು ಧರಣೀಧರರೀ ವಿನೋದವ, ಮಾತಾ ಪಿತ ಬಲ ಭದ್ರರು ।
ತಮ್ಮ ಮರೆತರು ಕುತೂಹಲದಿ ಸುರನರ ಮುನಿಗಳು, ನೋಡುತ ಈ ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆಯ
ಎಂದ **ಸೂರ** ॥

9

ಸುಂದರ ಶೋಭೆಯು ಎನ್ನ ಶ್ಯಾಮನಿಗೇ ಅಹುದು ।
ನಾನೆರಗುವೆ ಸುಂದರ ಕಾಂತಿಯು ವದನಕ್ಕೆ, ಇದಕುಪಮೆ ಎಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದು ॥

ಈ ಛವಿಗನುಪಮ ಉಪಮೆಯು. ಸುಕವಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಎಟಕುವುದು ।
ಕಾಣುತ ಪ್ರತಿ ಅಂಗ ಅಂಗದ ಛವಿಗೆ, ಕೋಟಿ ಮನ್ಮಥ ಮನ ಮೋಹಿಪುದು ॥

ಶಶಿಗಣ ಛವಿಯಿಂ ವಿಧಿ ಆನನ ರಚಿಸಿ, ಓರೆಗಣ್ಣಿಂ ನೋಡುತಿಹನು ।
ಕಾಣುತ **ಸೂರ** ಶ್ಯಾಮನ ಸುಂದರತೆಯ, ಮುನಿಜನ ಮನ ಮೋಹಿಪುದು ॥

ಅಂಬೆಗಾಲಂದ

1

ಮನದಿ ಅಭಿಲಾಷಿಸಿದಳು ಯಶೋದೆ ।
ಎನ್ನ ಕಂದ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವನೆಂದು, ಧರಣಿಯಲಿ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವನೆಂದು ॥

ಹಾಲ ಹಲ್ಲೆರಡ ನೋಡುವೆನೆಂದು, ಪುಟ್ಟ ಬಾಯಲಿ ಮುದ್ದು ಮಾತ ಜಲ್ಪಿಸುವನೆಂದು ।
ನಂದನ ಅಪ್ಪಾ, ಅಪ್ಪಾ ಎನ್ನುವನೆಂದು, ಎನ್ನ ಅಮ್ಮಾ, ಅಮ್ಮಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವ
ನೆಂದು॥

ಎನ್ನ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದು ಮೋಹನ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಜಗಳಾಡುವನೆಂದು ।
ತನ್ನ ಕೈಯಿಂ, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ತಿನ್ನುವನೆಂದು. ತನ್ನ ಕರದಿ ಬಾಯಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ
ನೆಂದು ॥

ನಕ್ಕು ತನ್ನದೆ ಮಾತಾಡುವನೆಂದು, ಆ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಎನ್ನ ದುಃಖವ ದೂರೀಕರಿಸುವ
ನೆಂದು ।
ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗಳದಿ ಶ್ಯಾಮನೊಬ್ಬನನ, ತಾ ಹೋದಳು ಮನೆ ಕೆಲಸಕೆ ॥

ಇಷ್ಟರಲಿ ಎದ್ದಿತು ಅಂಧಕಾರವು, ಹರಡಿತು ಗರ್ಜನೆ ಪೂರಾ ಆಕಾಶಕೆ ।
ಸೂರದಾಸ ಕೇಳಿ ಘರ್ಜನೆ ವ್ರಜ ಜನರು, ಎಲ್ಲಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನಿಂತರು, ಅತಿ ಭಯಕೆ ॥

2

ಮುದದಿ ನಂದ ಗೃಹಿಣಿ, ಸುತನ ಆಡಿಸುತಿಹಳು ।
ಎಂದು ಎನ್ನ ಕಂದ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವ, ವಿಧಿಯ ಬೇಡುತಿಹಳು ॥

ಎಂದು ಹಾಲ ಹಲ್ಲೆರಡ, ನೋಡುವೆ ಈ ಕಂಗಳಲಿ ।
ಮುತ್ತಿಡುತ ಕರ, ಪಗ, ಅಧರ ಭ್ರೂಗಳಿಗೆ, ಕುರುಳಿಗೆ ಮುತ್ತನಿಟ್ಟಳು ॥

ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಇದ, ಅಂದ, **ಸೂರಜ** ಎಲ್ಲಿಂದ ಮತಿಯ ತರಲಿ ॥

3

ಚೆಲುವಿನ ಕೈಯಲಿ ನವನೀತವು ।
ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವ, ಧೂಳಿನ ಮೈಯಲ್ಲಿ, ಮೊಸರು ಬಳಿದ ಬಾಯಿಯು ॥

ಚೆಲುವ ಕಪೋಲ, ಚಂಚಲ ನೋಟ, ಗೋರೋಜನದ ತಿಲಕವು ।
ಹಣೆಯ ಮುಂಗುರುಳು, ಮಧುವ ಈಂಟುವ ಮಥಿಸಿದ ದುಂಬಿಯಪೋಲು ॥

ಕೊರಳ ಹಾರ, ವಜ್ರ ಕೇಸರಿ ನಖ, ರಾಜಿಪುದು ಸುಂದರ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ।
ಧನ್ಯ ಸೂರ ಒಂದೇ ಗಳಿಗೆಯ ಈ ಸುಖದೆದುರು, ಶತ ಕಲ್ಪದ ಬದುಕು ಎಷ್ಟರದು ॥

4

ಬಾಲ **ವಿನೋದವೆ** ಅಂದ, ಮನಕೆ ಚೆಂದ ।
ಹಿಡಿಯಲು ಮುಖ ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬವ, ನಗುತ ಅಂಬೆಗಾಲಲೋಡುವ ಅಂದ ॥

ಅಖಿಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಖಂಡದ ಮಹಿಮೆಯು, ಶಿಶುತನದಿಂ ಮುಚ್ಚುವ ಚೆಂದ ।
ಕೂಡಿಸಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಆಡ ಯತ್ನಿಪ, ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೊರ ಬಾರದ ॥

ಕಮಲ ನೈನ ಬೇಡುವ ಬೆಣ್ಣೆಯ, ತೋರುವ ಸನ್ನೆಯಿಂದದ ।
ಸೂರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿ ಸುಖ ಸಾಗರ, ಯಶೋದೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ॥

5

ಚೀರುತ ಮೆಲ್ಲುತ ಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ಅರುಣನೇತ್ರ, ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬಿನವ, ಅಡಿಗಡಿಗಾಕಳಿಸುವ ॥

ಒಮ್ಮೆ ಝುನುಝುನು ಶಬ್ದದಿ, ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುವ ಧೂಳಿನ ಮೈಯವ ।
ಒಮ್ಮೆ ಎಳೆಯುವ ಬಾಗಿದ ಮುಂಗುರುಳ, ಕಣ್ಣಲಿ ಕಣ್ಣೀರ ತುಂಬುವ ॥

ಒಮ್ಮೆ ನುಡಿವ ತೊದಲು ನುಡಿಯ, ಒಮ್ಮೆ ಅಪ್ಪನ ಕರೆಯುವ ।
ಸೂರ ಕಾಣುತ ಹರಿ ಶೋಭೆಯ, ನಿಂದಳು ಮಾತೆ ಅನಿಮಿಷನೇತ್ರೆಯಾಗಿ ॥

6

ಆಡುತಿಹ ನಂದನಂಗಳದಿ ಗೋವಿಂದ ।
ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಯಶೋದೆ ಪಡೆದಳು ಸುಖವ, ವದನಮನೋಹರ ಇಂದುವ ಕಂಡು ॥

ಕಟಿ ಕಿಂಕಿಣಿ, ಮಾಣಿಕ ಚಂದ್ರಿಕೆ, ಪದಕ ಜೋಲಾಡುತಿಹುದು ಫಾಲದಿ ।
ಅತಿ ಸುಂದರ ಕಂಠದಿ ಕೇಸರಿನಖ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರತುನ ಹವಳ ಕೆತ್ತಿಹುದು ॥

ಕರದಿ ಕಡಗ, ಕಾಲಲಿ ನೂಪುರ, ತನುವಲಿ ಪೀತಾಂಬರ ರಾಜಿಪುದು ।
ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ, ಅಂಗಳದಿ ಆಡುತ, ಬಾಯಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಲೇಪಿಸಿಹನು ॥

ಸೂರ ಶ್ಯಾಮನ ವಿಚಿತ್ರ ಚರಿತೆಯು, ರಸನೆಗೆ ಅರುಹಲು ನಿಲುಕದು ।
ಬಾಲಕ್ರೀಡೆ ಅವಲೋಕಿಸುತ ಸಕಲಮುನಿಗಳು, ಮರೆತರು ಯೋಗ ವೈರಾಗ್ಯವನು ॥

7

ವಿಹರಿಸುತಿಹ ಗೋಪಾಲ, ಮಣಿಮಯ ಅಂಗಳದಿ ।
ಜಾರುವ, ತಿರುಗುವ, ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಓಲಾಡುವನಂಗಳದಿ ॥

ಕಂಡುಕಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವ, ನಗುತ ಕೇಕೆಹಾಕುವ ।
ಹಿಂದೆ ನೋಡುವ ತಿರುತಿರುಗಿ, ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಎಂದೆನ್ನುವ ॥

ಭ್ರಮರ ಸಹಿತ ಜಲದಲಿ ಜಲಜವು ಚಲಿಪಂತೆ ।
ಕುಟಿಲ ಮುಂಗುರುಳ ವದನ ಕಾಂತಿಯು ಬಿಂಬವು ಶೋಭಿಪುದವನಿಯಲಿ ॥

ಸೂರದಾಸ ಕಂಡು ಛವಿಯ, ಬೆರಗಾದರು ವ್ರಜನಾರಿಯರು ।
ತನು ಮನ ಧನ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅಡಿಗಡಿಗೆರಗಿದರವನಿಯಲಿ ॥

8

ಹರಿಯ ವಿಮಲ ಯಶವ ಪಾಡುತಿಹರು ಗೋಪಾಂಗನೆಯರು ।
ನಂದರಾಜನ ಮಣಿಮಯದಂಗಳದಿ, ಬಾಲಗೋಪಾಲನಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತಿಹನು ॥

ಬಿದ್ದೂ ಬೀಳುತ, ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ, ಆಡುತಿಹರಿಬ್ಬರು, ರಾಮಶ್ಯಾಮ ಸೋದರರು ।
ತುಂಬಿದೆ ಧೂಳು, ಇಬ್ಬರ ತನುವಲಿ, ಎತ್ತಿಹಳು ಮಾತೆ ಯಶೋದೆ ಇಬ್ಬರನು ॥

ಮೂರಡಿಯಲಳೆದವ ಧರಣಿಯನು ದಾಟಲು ಪೊಸ್ತಿಲ ಶ್ರಮಿಸಿದನು ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ನೋಡುತ ವ್ರಜನಾರಿಯರು, ಶೋಭಿಪ ಸುಂದರಹಾವ ವ್ಯಾಘ್ರನಖವನು ॥

9

ಕಂದ ಕೈ ಮುಗಿವೆ ನಿನ್ನ ಈ ಸುಂದರ ಮುಖಕೆ ।
ಸಖಿ, ಬೀಳದಿರಲಿ ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು, ದೃಷ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟು ಹುಬ್ಬಲಿಟ್ಟಿರುವೆ ಅದಕೆ ॥

ಮೊದಲೇ ಅರ್ಪಿಸಿಹೆ ಎನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವ, ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾದ ದ್ವಯ ದಂತಕೆ ।
ಈಗೇನನರ್ಪಿಸಲಿ ನಾನು, **ಸೂರಜ** ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಂದದ ಮುಖಕೆ ॥

10

ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಬರುತಿಹನು ।
ಮಣಿಮಯ ಕನಕ ನಂದನಂಗಳದಿ, ಹಿಡಿಯಲು ಬಿಂಬವ ಧಾವಿಸುವನು ॥

ತನ್ನ ನೆರಳ ಕಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಹರಿ, ಕೈಯಿಂ ಹಿಡಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವನು ।
ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ ನಗುವ, ರಾಜಿಪ ದ್ವೈದಂತಗಳನು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡುವ ಆದನು ॥

ಕನಕ ಭೂಮಿಯಲಿ ಕರ ಪದ ಛಾಯೆಗೆ ರಾಜಿಪುದೊಂದುಪಮೆಯು,
ಪ್ರತಿ ಪದಕೆ ಪ್ರತಿ ಮಣಿಯಲಿ ವಸುಧೆ, ಕಮಲಾಸನವ ಅಲಂಕರಿಸುತಿಹಳು ।
ಬಾಲ ಕ್ರೀಡೆಯ ಸುಖವ ಕಂಡು ಯಶೋದೆ, ಬಾರಿ ಬಾರಿ ನಂದನ ಕರೆದಳು ।
ಸೆರಗಲಿ ಮುಚ್ಚಿ **ಸೂರ** ಪ್ರಭುಗೆ, ಮಾತೆ ಮೊಲೆಯೂಡಿಸುತಿಹಳು ॥

11

ಆಡುತಿಹರಿಬ್ಬರು ವೀರರು ಮುಂಜಾವಲಿ ।
ಬೇಡುತ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕೇಳದೆ ಮಾತ ಜಗಳಾಡುತ ಜನನಿ ಯಶೋದೆಯಲಿ ॥

ಮಧ್ಯೆ ಜನನಿ ಮುಂದೆ ಸಂಕರ್ಷಣ, ಎಳೆದ ಕೃಷ್ಣ, ಜಾರಿತು ಸೆರಗು ಶಿರದಿಂ ।
ಸರಸ್ವತಿ ಸಂಗದಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೆರಡು, ಮಯೂರ ಮರಾಳ ಶಿಶುಗಳು ಕ್ರೀಡಿಸುವವೋಲು ॥

ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮ ಎಳೆದ ಕರದಿಂ ಕಬರಿಯ, ಎಳೆದ ಬಲರಾಮ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಯ ।
ಸೂರಜ ತಂ ತಂ ಆಹಾರದ, ಭಾಗವ ತಾವು ತಾವು ತೆಗೆದವೋಲು ॥

12

ಕನಕದಬರಿಯಲಿ ಮುಂಜಾನೆಯೆ, ದಧಿಘೃತ ಮಿಠಾಯಿ ।
ಆಡುತ, ತಿನ್ನುತ, ಬೀಳಿಸುತ, ಜಗಳಾಡುವರಿಬ್ಬರು ಸೋದರರು ॥

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎಳೆಯುತೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಜುಟ್ಟು, ತಡೆಯುತಿಹಳು ಮಾತೆ ಇಬ್ಬರ ।
ದುಷ್ಟರು ಬಹಳ, ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯನೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಇವರಿಗೆ ॥

ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದಳು ರೋಹಿಣಿ, ನಕ್ಕಳು ಜನನಿ ಯಶೋದೆಯೂ ।
ಜಗನ್ನಾಥ ಧರಣೀಧರರಿಗೆ, ನಾನೆರಗಿದೆನೆಂದ **ಸೂರಜ** ॥

13

ಆಡುತ ಓಡುತ ಹರಿ ನಂದಭವನದಿ ।
ಮಾಡುತಿಹಳು ಯಶೋದ ಅಡಿಗೆಯ ಒಳಗೆ, ಹರಿ ತಾ ಕಿಲ ಕಿಲೆನ್ನುತಾಡುವನು ॥

ಕೂಗಿ ಕರೆದಳು ಯಶೋದೆ ಮೋಹನನ, ನೀ ಏಕೆ ಓಡಿ ಬರಲೊಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲಿ ।
ಕರೆ ಕೇಳಿ ಅರಿತ ಮಾತೆ ಎಂದು, ನಡೆದನಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಅಲ್ಲಿ ॥

ಎತ್ತಿ ತೊಡೆದಳು ಸೆರಗಲಿ, ಧೂಳು ತುಂಬಿದ ಅಂಗವನು ।
ಸೂರಜ ಪ್ರಭುವ ಯಶೋದೆ ಧೂಳ ಕೊಡವುತ, ಆಂದಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆ ಈ ಧೂಳನು ॥

14

ಯಶೋದೆ ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಗೋಪಾಲ ।
ಬೆಳೆಯಲಿ ಬೇಗ ಬಲರಾಮನೊಡನೆ ಬಾಳಲಿ ಬಹು ಕಾಲ ಈ ಬಾಲ ॥

ಪುಣ್ಯ ಫಲದಿ ಜನಿಸಿಹನಿಂದು ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪಲಿ ಕೆಂಪಿನ ಮಣಿಯಂತೆ ।
ಗೋಕುಲಕೆಲ್ಲಾ ಜೀವನ ಧನ, ವೈರಿಗಳ ಹೃದಯಾಘಾತ ಮಾಡುವಂತೆ ॥

ಸೂರ ಅಂಬೆಗಾಲಿನಂದವ ನೋಡುತ, ಬಹು ಸುಖಪಡುವುದು ಲೋಚನ ।
ಕೊಡವುತ ಧೂಳ, ತಗುಳಲಿ ಎನ್ನ ಕಣ್ಗಳಿಗೆ ರೋಗ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲ ಕಂದನ ॥

ದಾಟುವ ಹೊಸ್ತಿಲ

1

ಶ್ಯಾಮಲ ಬಾಲಗೋಪಾಲ ಎರಗುವೆ. ಅತಿಸುಖ ಪೂರಣ ಪರಮಾನಂದ ।
ಯಾರ ಮೂರು ಅಡಿಗೆ ಎಟುಕದೊ ಬುವಿಯು, ಕಲಿಸುತಿಹಳು ನಡೆವುದವಗೆ ಯಶೋದೆ ॥

ಯಾರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹೆದರುವನೆಮನೊ, ಅವಗೆ ಗೋಪಮ್ಮ ಕೋಲ ತೋರುವಳು ।
ಯಾರ ನಾಮದಿ ತೊಲಗುವುದು ಕೋಟಿ ಭ್ರಮೆ, ಅವಗೆ ಉಪ್ಪು, ಸಾಸುವೆ ನಿವಾಳಿಸುವಳು ॥

ಸೇವಕ **ಸೂರ** ಏನ ಹೇಳಿ ಹಾಡುವೆ, ಪಡೆದರೆ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಎಂದ ॥

2

ಏನಾಯಿತು ಆ, ಬಲ, ದೇವ ?
ಯಾವ ಬಲದಿ, ಮೀನರೂಪದಿ ಜಲವೆಳೆದೆಯೊ, ತಂದೆ ವೇದವ, ತೆಗೆದೆ ಅಸುರನ ಪ್ರಾಣವ ॥

ಯಾವ ಬಲದಿ, ಕಮಠ ಪೀಠದಿ ಗಿರಿಧರಿಸಿ, ಮಥಿಸಿ ಕ್ಷೀರ ಸಿಂಧುವ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ ಸ್ವರ್ಗವ ।
ಯಾವ ಬಲದಿ, ಕೋರೆದಾಡೆಯಲಿ, ವರಾಹರೂಪದಿ, ಹೊತ್ತೆ ಭೂಮಿಯ ಪುಷ್ಪ ದಂದದಿ ॥

ಯಾವ ಬಲದಿ, ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಎದೆಸೀಳಿ, ಭಕುತ ಹಿತಕೆ ಕೃಪಾ ನಿಧಾನನಾದೆ ।
ಯಾವ ಬಲದಿ, ಕಳುಹಿದೆ ಬಲಿಯ ಪಾತಾಳಕೆ, ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ವಸುಧೆಯಳೆದೆ ॥

ಯಾವ ಬಲದಿ, ಇಟ್ಟೆ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ತಿಲಕವ, ತಾನಿಂತು ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಯ ನೀ ನೀಡಿದೆ ।
ಯಾವ ಬಲದಿ, ಕಡಿದೆ ರಾವಣನ ಶಿರವ, ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ನಿರ್ಭಯ ರಾಜ್ಯನೀಡಿದೆ ॥

ಯಾವ ಬಲದಿ, ಅಡಗಿಸಿದೆ ಜಾಂಬವಂತನ ಮದವ, ಕೇಳಿದೆ ವೃಷ್ಣಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಬಲದಿ ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭುವೀಗ ದಾಟಲಾರ ಭವನದೊಸ್ತಿಲ, ಎನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಜಕೂ ಅರಿಯದವನೆಂದ॥

3

ಬರುವ ಒಳಗಿಂ ಹೊರಗಿನತನಕ ।
ಚಲಿಸುವನವ ಸುಲಭದಿ ಮನೆಯಂಗಳದಿ, ತಡೆಯಿತು ಹೊಸ್ತಿಲವನ ॥

ಬೀಳುವ, ಏಳುವ, ದಾಟಲಾರ, ಅತಿಶ್ರಮಪಡುವ ದಾಟಲು ಹೊಸಲ ।
ಮೂರುವರೆ ಅಡಿಯಲಿ ಅಳೆದವ ಪೃಥ್ವಿಯ, ನಿಲುವ ಮನೆಯ ಹೊಸಲಲಿ ॥

ಬಲವೀರ ಅಂದ ಮನದಲೇ, ಬೇಕೆಂತಲೇ ಈ ನಾಟಕವಾಡುತಿಹನಿವನು ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭುವ ಅಗಣಿತ ಮಹಿಮೆ, ತರುವುದು ಭಕುತರ ಮನಕೆ ಹಿತವನು ॥

4

ಅವಿಗತತಿಯದ್ಭುತ ರೂಪವ ನೋಡೆ, ಧರಿಸಿಹನೆಂತಹ ರೂಪವ ನೋಡೆ ।
ಯಾವನುದರದಿ ಮೂಲೋಕವಿಹುದೋ, ಅವ ಮೊರದ ಕೊನೆಯಲಿ ಮಲಗಿಹ ನೋಡೆ॥

ಯಾವ ನಾಳದಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಜನಿಸಿದರೋ ಸಕಲ ಯೋಗ ವ್ರತಗಳ ಸಾಧಿಸಿಹರು ನೋಡೆ ।
ನಾಳದಿ ಬಿಡಿಸಿ ಆ ಪ್ರಭುವ, ವ್ರಜಯುವತಿಯರು, ಕಿತ್ತ ದಾರದಿ ಕಟ್ಟಿಹರು ನೋಡೆ ॥

ಯಾವ ವದನಕೆ ಶಿವಸಮಾಧಿ ರಚಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯಲಿರುವ ನೋಡೆ ।
ಆ ಮುಖಕೆ ಮುತ್ತನಿಡುವಳು ಮಾತೆ ಯಶೋದೆ, ಹಾಲಿನ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸುತಿಹ ನೋಡೆ ॥

ಯಾವ ಶ್ರವಣದಿ ಜನರ ದುರಿತವ ಕೇಳಿ, ತ್ಯಜಿಸಿ ಗರುಡಾಸನದಿ ಧಾವಿಸಿಬರುವ ನೋಡೆ ।
ಆ ಶ್ರವಣದ ಬಳಿ ಯಶೋದೆಯು, ತೂಗುತ ಮುದ್ದಾಡುತ ಹಾಡುವಳು ನೋಡೆ ॥

ವಿಶ್ವಭರಣ ಪೋಷಣ, ಸಮರ್ಥನಿಹ, ಅವ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ಹಟ ಮಾಡುವ ನೋಡೆ ।
ಯಾವ ವಿರಾಟರೂಪ ರೋಮದಿ, ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಡಗಿಹುದೋ ಅವ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಮಲಗಿಹ ನೋಡೆ ॥

ಯಾವ ಭುಜಬಲದಿ ರಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ, ಸೀಳಿದ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಎದೆ ನೋಡೆ ।
ಹಿಡಿದಾಭುಜವ ಅಂದರು ವ್ರಜನಾರಿಯರು. ನಿಲ್ಲೋ ಕಂದ ಎನ್ನುವರು ನೋಡೆ ॥

ಸುರಮುನಿಗಳು ಯಾರ ಧ್ಯಾನದಿ ಪಡೆಯಲಾರರೋ ಶಂಭು ಸಮಾಧಿ ತ್ಯಜಿಸಲಾರನೋ।
ಅವ **ಸೂರ** ಅವತರಿಸಿಹ ಈ ವ್ರಜದಿ, ಗೋಕುಲ ಗೋಪವಿಹಾರಿಯಾಗಿಹ ನೋಡೆ ॥

5

ಆನಂದ ಪ್ರೇಮದಿ ಉಬ್ಬಿ ಯಶೋದೆ, ಆಡುತಿಹಳು ಮಗನೊಡನೆ ।
ಒಮ್ಮೆ ಕಿಲಕಿಲೆಂದು, ಜನನಿ ಮನ ಸುಖ-ಸಿಂಧುವ ಹೆಚ್ಚಿಸುವನು ॥

ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ, ಹಾಡುತ, ಅನುಪಮರಾಗದಿ ಮುದ್ದಾಡುವಳವನನು ।
ಒಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದು ಕೋಮಲ ಹಸ್ತವ ಅಂಗಳದಿ ನಡೆಸುವಳವನನು ॥

ಶಿವ, ಸನಕಾದಿ, ಶುಕಾದಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಕರು ಹುಡುಕುತ ಕಾಣದವನನು ।
ಮಡಿಲಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಅವನ, ಮುದ್ದಿನಿಂ ಕರೆಯುವಳವನನು ॥

ಮುಗ್ಧರಿಹರು ಸುರ ನರ ಕಿನ್ನರ ಮುನಿಜನರು, ರವಿ ರಥ ನಡೆಸದೆ ನಿಂತನು ।
ಮಗ್ನದಿಹರು ವ್ರಜಯುವತಿಯರೆಲ್ಲಾ, **ಸೂರದಾಸ** ಗುಣಗಾನಗೈಯುತಿಹನು ॥

6

ಹರಿ ಹರಿ ನಗುತಿಹ ಎನ್ನ ಮಾಧವ ।
ತೊಟ್ಟಿಲ ಹತ್ತುವ, ತಪ ತಪ ಬೀಳುವ, ಹಿಡಿದಳು ಜನನಿ ಕರಪಲ್ಲವವ ॥

ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಯಶೋದೆಯೆದುರಲಿ, ಧರಣಿಲಿ ಇಡುವ ಚರಣವ ।
ಯಾವ ಚರಣದಿ ವಂಚಿಸಿದ ಬಲಿಯು, ಯಾವ ನಖದಿ ಗಂಗೆಯು ಹರಿಸಿದವ ॥

ಯಾವ ರೂಪದಿ ಮೋಹಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ, ಯಾವ ಚರಣದಿ ರವಿ ಶತ ಕೋಟಿಗಳ ಬೆಳಗಿದವ ।
ಸೂರದಾಸ ಆ ಪ್ರಭು ಚರಣಕೆ, ಎರಗುವೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆಂದನವ ॥

ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ಗೋಪಾಲ

1

ಧನ್ಯೆ ಯಶೋದೆ ಅತಿ ಭಾಗ್ಯವತಿ, ರಂಗನೆತ್ತಿ ಆಡಿಸುತಿಹಳು ।
ಹಿಡಿದು ಕಿರು ಕಿರು ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ, ನಿಲ್ಲುವುದ ಯಶೋದೆ ಕಲಿಸುತಿಹಳು ॥

ತತ್ತರಿಸುತ. ಬೀಳುತಿಹನವನು, ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತ ಧಾವಿಸುವನು ।
ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನದಿ ಕೈಹಿಡಿದು, ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡಿಸುವಳು ॥

ಎಂದು ನಡೆದು ಬರುವ ತನ್ನ ಕಾಲ್ಗಳಿಂದ, ನನ್ನ ನೋಡಲು ಓಡಿಬರುವನೆಂದಳು ।
ಸೂರದಾಸ ಯಶೋದೆ ಈ ಪರಿ. ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸುವಳವಳು ॥

2

ನಡೆಯುತಿಹ ಕಂದ ಗೆಜ್ಜೆಯು ರವಕೊಲಿದು ।
ಅಡಿಗಡಿಗಾನಂದ ಪಡುವ, ಮರಳಿ ಮರಳಿ ನೋಡುವ ಪಾದ ॥

ಪುಟ್ಟವದನ, ಪುಟ್ಟಅಂಗಿ, ಕಟಿಯಲಿ, ಕಿಂಕಿಣಿ ಶೋಭಿಸುವುದು ।
ರಾಜಿಪ ರಕ್ಷಾಯಂತ್ರದ ಹಾರ, ವ್ಯಾಘ್ರನಖದಿಂ, ಭುಜದಿ ರತ್ನಕೆತ್ತಿದ ಬಂದಿ ಇಹುದು ॥

ಹಣೆಯಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ತಿಲಕ, ಕೆನ್ನೆಗೆ ಇಟ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟು, ಅಮ್ಮನಿವಾಳಿಸುತಿಹಳು ।
ಬಾಲನ ಕರದ ಇಮ್ಮ ಬೆಣ್ಣೆಯು ಕಾಂತಿಗೆ, **ಸೂರಜ** ಅಡಿಗಡಿಗೆರಗಿದ ॥

3

ನಾನೆರಗುವೆ ಶ್ಯಾಮ ಮನೋಹರ ನೈನಕೆ ।
ತಿರುಗೆನ್ನಡೆ ನೋಡುವ ಕಣ್ಗಳು, ಸನ್ನೆ ನೀಡುವ ಚಂಚರೀಕದೊಲು ॥

ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳ, ತಿಲಕ ಗೋರೋಜನ, ಶೋಭಿಪುದು ಶಿಶುಮುಖದಿ ।
ಅಂಬೆಗಾಲಿಕ್ಕುತಲೊಮ್ಮೆ ಆಡುವ, ಈವ, ಸುಖಶಾಂತಿಯ ಮನಕೆ ॥

ಅಳುವನೊಮ್ಮೆ, ನಗುವನೊಮ್ಮೆ, ಮಧುರವಾಣಿಗೊಲಿದೆ ನಾನು ।
ನಿಲ್ಲುವನೊಮ್ಮೆ ಕೈಆಸರೆಯಿಂ, ಇಡಲಾರನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನು ॥

4

ನಡೆಯಲು ಬಯಸುವ ಗೋಪಾಲ ।
ಹಿಡಿದು ಬೆರಳ ನಂದರಾಣಿ. ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮತಮಾಲ ॥

ತತ್ತರಿಸುತ ಬಿದ್ದ ಕೈಮೇಲಿನ, ಶ್ಯಾಮನಭುಜರಾಜಿಪುದು,
ಶಶಿ ಎಂದರಿತು ಶಿರದಲಿ, ನಳಿನ ನಾಳದಲಿ ಬಗ್ಗಿದ ಕಮಲದೊಲು ॥

ಧೂಳಿ ಧೂಸರಿತ ತನು, ಅಂಜನ ರಂಜಿತನೈನ ನಡೆವ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ।
ಚರಣ ರಣಿತ ನೂಪುರಧ್ವನಿ, ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಬಾಲ ಮರಾಲದೊಲು ॥

ಸುಳಿಗುರುಳು ಲಲಾಟದಿ, ಸುಂದರ ಕುಲಾವಿ ಶಿರದಿ, ಶೋಭಿಪುದು ರಮ್ಯನೊಸಲಲಿ ।
ಸೂರದಾಸ ಜಗದಿ ಜೀವಿಪ ಬಹುಕಾಲ, ಕಾಣಾತ ಇಂತಹ ಸುಖವ ॥

5

ಕಲಿಸುತಿಹಳು ನಡಿಗೆಯ ಜನನಿಯಶೋದೆ ।
ತತ್ತರಿಸುತಿಹ, ಕೈಯ ಪಿಡಿದು, ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಿಡಿಸುತಿಹಳು ಧರಣಿಯಲಿ ॥

ಸುಂದರ ವದನವ ಅವಲೋಕಿಸುವಳೊಮ್ಮೆ, ಅತಿ ಆನಂದದಿನಿವಾಳಿಸುವಳೊಮ್ಮೆ ।
ಧ್ಯಾನಿಸುವಳೊಮ್ಮೆ ಕುಲದೇವತೆಯ, ಚಿರಬಾಳು ಎನ್ನ ಕುಂವರ ಕಂದನೆನ್ನುವಳೊಮ್ಮೆ ॥

ಬಲರಾಮನ ಕೂಗಿ, ಕರೆಯುವಳೊಮ್ಮೆ, ಆಡಿರಿ ಈ ಅಂಗಳದಿ ಇಬ್ಬರು ಸೋದರರು ।
ಸೂರದಾಸ ಸ್ವಾಮಿಯ ಲೀಲೆಯಿಂ, ಹೆಚ್ಚಿತು ನಂದನ ಪ್ರತಾಪ ವೈಭವವು ॥

6

ಝಣಕು ಝಣಕು ಉಲಿಯುತಿದೆ ಶ್ಯಾಮನ ಗೆಜ್ಜೆಯು ।
ಕಲಿಸುತಿಹರು ನಡಿಗೆಯ ಸುತನಿಗೆ, ಬೆರಳ ಹಿಡಿದಿಬ್ಬರು ಮಾತೆಯರು ॥

ಪೀತವಸ್ತ್ರ ಶ್ಯಾಮನ ತನುವಲಿ, ಚೌಕ ಕುಲಾವಿಯು ಶಿರದಲಿ ।
ಬ್ರಹ್ಮನಾರ ಪಡೆಯನೊ, ಅವನ ಆಡಿಸುತಿಹರಿಬ್ಬರು ಮಾತೆಯರು ॥

ಹೋಗಬೇಡ, ಆಡೆನ್ನ ಬಳಿ, ಎನ್ನ ಕೈಮುಗಿವೆ ನಿನ್ನ ಅಂಬೆಗಾಲುಗಳಿಗೆ ।
ಸೂರದಾಸ ಯಶೋದೆ ತಾನೆರಗಿ, ಸುತನ ಮಡಿಲಲಿ ಆಡಿಸುತಿಹಳು ॥

7

ಕಂಡು ನಡಗೆಯ ಯಶೋದೆ, ಪಡೆದಳು ಹರುಷವ ।
ಕಾಲೆಳೆದು ವಯ್ಯಾರದಿ, ಇಡುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಧರಣಿಯಲಿ, ನೋಡಿ ಜನನಿಯ ತೋರುವ ॥

ಬರುವ ಹೊಸಲ ಬಳಿ, ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಈ ಕಡೆಗೇ ಬರುವ ।
ಬಿದ್ದು ಬೀಳುವ, ದಾಟಲಾರನವ, ಸುರಮುನಿಗಣಕೆ ಚಿಂತೆ ತರುವ ॥

ರಚಿಪ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಿ ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ, ಅದ ಕ್ಷಣದಲಳಿಸುವ ।
ಜನುಮವಿತ್ತವನೊಡನೆ ನಂದನ ರಾಣಿ, ನಾನಾ ರೀತಿ ಆಡುವಳು ಆಟವ ॥

ಕರಪಿಡಿದು ಕಂದನ, ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿ ದಾಟಿಪಳವನನು । .
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭುವ ಕಂಡು ಕಂಡು, ಸುರನರ ಮುನಿ ನಿಬ್ಬೆರಗಾದರು ॥

8

ನಡೆಯುವ ಘನಶ್ಯಾಮನ ಕಳಕಳಿಸುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಯುಲುವು ಬಲು ಚೆಲುವು ।
ತತ್ತರಿಸುತ, ಓಲಾಡುತಿಹನಂಗಳದಿ, ಕಂಡು ವಿನೋದದಿ ತಲ್ಲೀನರಾದರು ಸುರ ಮುನಿ ವರರು ॥

ಜನನಿ ಯಶೋದೆ ಬಲು ಸಂತಸದಿ, ತತ್ತರಿಸುವ ಬಾಲನ ಹಿಡಿದಳು ಕೈಯನು ।
ಮೇವುದ ಬಿಟ್ಟು ಕರುವನು ತಣಿಸಲು, ಸೂರೆ ಬಿಡ ತೊಡಗಿಹ ಹಸುವಿನೊಲು ಸ್ರವಿಸಿತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪಯೋಧರ ॥

ಹೊಳೆಯುವ ಚಂಚಲ ಸುಂದರ ಕಪೋಲದಿ, ಹುಬ್ಬಿನ ಹತ್ತಿರ ಚಲಿಸುವ ಚಂದದಿ ಮುಂಗುರುಳು ।
ವಿಹರಿಪ ಬಾಲಗೋಪಾಲ ನಂದಮನೆಯಂಗಳದಿ, **ಸೂರ** ಶ್ಯಾಮಸುಂದರನವ ಲೋಕಿಪನು ॥

9

ರಂಗನಿಡುವ ಧರಣಿಲಿ, ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆಯನು ।
ಕಂಡಳು ನಂದನ ಮಡದಿ, ತನ್ನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳೆಲ್ಲವನು ॥

ರಘುನು ರಘುನು ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆಯ ಧ್ವನಿ, ಬಲು ಸೆಳೆವುದು ಮನವನು ।
ಕೂರುವ ಕೂಡಲೇ ಏಳುವ, ವರ್ಣಿಸಲಳವಿಲ್ಲವೀ ಛವಿಯು ॥

ಕಂಡು ಚಕಿತರಾದರು ವ್ರಜಯುವತಿಯರು, ಈ ಚೆಲುವಿನ ರೀತಿಯ ।
ಚಿರಜೀವಿಸು ಯಶೋದೆ ನಂದನ, **ಸೂರದಾಸ**ನ ನಾಮೆಯಾಗಿ ॥

10

ಹಿಡಿದು ಕಂದನ ಕರವ, ನಂದ ಕಲಿಸುತಿಹ ನಡಿಗೆಯನು ।
ತತ್ತರಿಸುತ ಬೀಳುವ ಕಂದನ, ಕೈನೀಡಿ ನಂದ ಮೇಲೆತ್ತುವನು ॥

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನುಡಿದು ಶ್ಯಾಮಗೆ, ತೊದಲಿಸುತ, ನುಡಿಸುತ ಅವನಿಂದ ।
ಎರಡೂ ಎಡೆ ಇರುವ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂ, ಮುಖದಲಿ, ಅತಿಕಾಂತಿಯ ಪಡೆವನು ॥

ಒಮ್ಮೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರ ಬಿಟ್ಟು ನಂದನ, ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವನು ।
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೂತು ನೆಲದಲಿ, ಮನದಲಿ ಕೊಂಚ ಹಾಡುವನು ॥

ಒಮ್ಮೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪೋಗುವನು ಸದನಕೆ, ಒಮ್ಮೆ ಅಂಬೆಗಾಲಲಿ ಧಾವಿಸುವನು ।
ಸೂರ ಶ್ಯಾಮ ತನ್ನ ಅಂದದ ಮುಖದಿ. ಗೋಪರಾಜನ ಹರುಷವ ಹೆಚ್ಚಿಪನು ॥

ಹುಡುಕಿದಳು ನಂದ ರಾಣಿ

1

ಮೀಯುತ ನಂದ, ನೆನೆದು ಶ್ಯಾಮನ, ರಂಗ ಬಲರ ಕರೆ ತಾ ।
ಆಡುತ ಬಹು ವೇಳೆ, ವ್ರಜದಲಿಹರೋ ಯಾರ ಮನೆಯಲಿ ॥

ಬಂದು ನನ್ನೆಡೆ ಕೂರಲಿ ಇಬ್ಬರು, ಬಾಲರಿಲ್ಲದೂಟ ಏತರದು ?
ಕೇಳಿದೆಶೋದೆ ನಡೆದಳಾತುರದಿ, ಕರೆಯುತ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲಿ ॥

ಹೊತ್ತಾಯಿತು, ಎಲ್ಲವಿತಿರುವಿರಿ ! ಕರೆ ತನ್ನಿರೇ ಯಾರಾದರೂ ಹರಿಯ ಇಲ್ಲಿ ।
ತಡಕುತ ಕಾಣದೆ ಹರಿಯ ಅತಿ ವ್ಯಾಕುಲದಿ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆಯಲಿ ॥

ಪರಿ ಪರಿ ತಪಿಸಿದಳೆಶೋದೆ, ಕಳೆದವೆರಡು ಜಾವಗಳು ಹುಡುಕುತಲಿ ।
ಸೂರ ಶ್ಯಾಮನ ಕಾಣದೆಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಡಕಿದಳ್ ಬಾಲರ ಕೇಳಿಯ ಬಯಲಲಿ॥

2

ಸಖೀ, ಕರೆ ತನ್ನಿರೇ ಯಾರಾದರೊ ಗೋಪಾಲನ ।
ನಾ ದಾರಿ ಕಾಯುತಿಹೆ, ಆಡುತ ನಂದಲಾಲಗೆ ವೇಳೆ ಮೀರಿತು ॥

ಕೂಗುತ ಬಹು ವೇಳೆ ಆಯಿತೆನಗೆ, ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಘನ ಶ್ಯಾಮನ ।
ತಣ್ಣಗಾಯಿತು ಬಡಿಸಿದನ್ನ, ಕಾಯುತಿಹ ನಂದ, ಈಗಲೇ ಕರೆತನ್ನಿರೆ ನಂದ ನಂದನನ ॥

ಮಾಡಲಿ ಊಟ ನಂದ ಜೊತೆ, ಹಸಿದಿಹ ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ರಂಗನು ।
ದಾರಿ ಕಾಯುತ ಶ್ಯಾಮನ ಜನನಿ, ಮಧುರ ಕರೆಗೋಡಿ ಬಂದ ಯಶೋದೆ ನಂದನ ॥

3

ಕರೆಯುತಿಹಳು ಹರಿಯ ನಂದನರಾಣಿ ।
ಸಂದಿತು ಬಹು ವೇಳೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಡುತಿರುವೆ, ಎನ್ನ ಸಾರಂಗಪಾಣಿ ॥

ಕರೆ ಕೇಳಿ ಓಡಿ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ, ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯಿತೋ ಅಂಬುಜ ಪಾಣಿ ।
ಉಣಲಾರ ನಂದ ನೀನಿಲ್ಲದೆ, ಬೇಗ ಬಾರೋ ನೀ ಯದುಬಾಲ ॥

ಕರೆ ತಂದು ಶ್ಯಾಮನ, ಯಶೋದೆ, ಬೇಗ ತೊಳೆದಳು ಕಾಲ ।
ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಭು ನಂದನೊಡನೆ, ಕುಳಿತರಿಬ್ಬರು ಬಾಲರು ॥

ಉಣ್ಣುವ ಕೃಷ್ಣ

1

ಉಣ್ಣುವ ಕೃಷ್ಣ ನಂದನ ತೊಡೆಯಲಿ ।
ಇಷ್ಟುತಿಂದು ಅಷ್ಟು ಬೀಳಿಸುವ ಧರಣಿಗೆ, ನೋಡುತ ಶೋಭೆಯ ನಂದರಾಣಿಯರು॥

ತುಂಬಿದ ಬೇಸನ, ಬಟ್ಟಲು ಬಗೆ ಬಗೆ ವ್ಯಂಜನ, ಬಹು ಬಗೆ ಬಗೆಯಲಿರುವ ।
ಚೆಲ್ಲುತ ತಿನ್ನುತ ಮೆತ್ತುತ ಕೈಯಲಿ, ರುಚಿ ನೋಡುವ ಮೊಸರನ್ನವ ॥

ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆ ಬೆರೆಸಿಹ, ಬಾಯಲಿಡುವ ಆ ಶೋಭೆಯು ಧನ್ಯವು ।
ತಾ ತಿನ್ನುವ, ಬಳಿಯುವ ನಂದಮುಖಕೆ, ಆ ಸುಖ ಹೇಳಲರಿವೆವಾವು ॥

ನಂದ ಯಶೋದೆಯರ ರಸಾನಂದವು, ತ್ರಿಭುವನದಲಿಲ್ಲವು ।
ಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ ನಂದ ಆಚಮನ ಗೈಸಿದ **ಸೂರೆ** ಬೇಡಿದ ಎಂಜಲ ॥

2

ಕರೆಯುತಿರುವ ನಂದ, ನಿನ್ನ ಗೋಪಾಲ ।
ಬೇಗ ಬಾರೋ, ಕೈಮುಗಿವೆ ನಿನಗೆ, ಸುಂದರ ನಯನ ವಿಶಾಲ ॥

ಬಡಿಸಿದ ತಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ದಾರಿಕಾಯುತ, ಸುಂದರವಚನ ಬಾಲ ।
ಆಯಿತು ತಣ್ಣಗೆ ಬೋನ, ಚಿಂತಿಪನಪ್ಪ ಬೇಗ ಬಾರೋ ಲಾಲ ॥

ನಾನೊಲಿದೆ, ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಪಾದಕೆ, ಓಡಿ ತೋರು ವೇಗವ ಬಾಲ ।
ಬಿಡು ಮಗನೇ, ಈ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆಯ, ಮಂದಗತಿಯ, ಮಂದಮರಾಲ ॥

ಆವ ರಾಜ, ಬೇಗದಿ ತಲಪುವ ಮನೆಯ, **ಸೂರೆ** ಸುಂದರಪಾಲ ।
ಬಲರಾಮ ಮೊದಲಾದರೆ, ನಗುವರು ಗೋಪಬಾಲರೆಲ್ಲ ॥

3

ಯಶೋದೆ ಕಂದಗೆ ಕಲಿಸುತಿಹಳು ಇದನು ।
ಕೇಳೋ ಶ್ಯಾಮ ನೀ ಹಿರಿಯನಾದೆ ಈಗ, ಹೇಳಿ ಬಿಡಿಸಿದಳು ಸ್ತನಪಾನವನು ॥

ವ್ರಜ ಬಾಲರು ನೀ ಕುಡಿವುದ ನೋಡಿ ನಗುವರು, ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ ।
ಕೆಡುವುದು ಈ ಅಂದದ ದಂತಗಳು, ಅದಕೆ ಈಗ ನಾ ಹೇಳುವೆನು ನಿನಗೆ ॥

ಈಗಲೆ ಬಿಡು, ಕೇಳಿನ್ನ ಮಾತ, ಇಂತಹ ಮಾತು ಹಿಡಿಸದು ನಿನಗೆ ।
ಸೂರ ಶ್ಯಾಮ, ಕೇಳಿ ಇದ ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು, ಸೆರಗಲಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿದ ॥

4

ನಂದ ರಂಗ ಉಣುತಿಹರು, ಒಂದೆಡೆ ।
ಇಷ್ಟು ತಿಂದು, ಬಳಿದು ಎರಡು ಕೈಗೆ, ಈ ಬಾಲ ಕೇಳಿ ಅತಿ ಸಹಜವು ॥

ದಪ್ಪ ತುತ್ತ ಬಾಯಲಿ ತುಂಬಿ ಮೆಲ್ಲುತ, ಕಚ್ಚಿದ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿಯನು ।
ಖಾರಕೆ ಕಂಬನಿ ತುಂಬಿತು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ, ಅಳುತ ಹೊರಗೋಡಿದನು ॥

ಎತ್ತಿ ನಿಂತು ರೋಹಿಣಿ, ಬಾಯಿಯ ಊದಿ ಮುದ್ದಾಡಿದಳ್ ಕಂದನ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮಗೆ ಇತ್ತು ಸಿಹಿ ತುತ್ತ, ನಂದ ಮುದಗೊಳಿಸಿದನು ॥

5

ಬಲ ಮೋಹನರಿಬ್ಬರು ಉಣುತಿಹರು ।
ಪ್ರೇಮ ಸಹಿತ ಕಂದಗಳೆರಡಕೆ, ಉಣಿಸುವರು ರೋಹಿಣಿ ಯಶೋದೆಯರು ॥

ಸಹೋದರರು ತಿನ್ನುತಿಹರು ಒಟ್ಟಿಗೆ, ರತುನ ಕೆತ್ತಿದ ಚಿನ್ನದ ತಣಿಗೆಯಲಿ ।
ಆಲಸಿಕೆಯಿಂ ತುತ್ತ ಎತ್ತುವರು, ಜೋಂಪಿನಿಂ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚುವರು ॥

ಕಣ್ಣು ಜೋಂಪಿನಿಂ, ತೂಕಡಿಪ ಬಾಲರ ಕಂಡು ಮಾತೆಯರು ತನುಮನವನೊಪ್ಪಿಸಿದರು ।
ಆಡಿಗಡಿಗಾಕಳಿಸುವ " ಸೂರ ", ಪ್ರಭು, ಇದಕುಪಮೆ ಎಲ್ಲಿಹುದೆಂದ ॥

ಕಾಡುತಿಹ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ

1

ಬಾಲ ಗೋಪಾಲಗೆ ಇಷ್ಟವು ಬೆಣ್ಣೆಯು ।
ಮನ ಮೋಹನ ಕ್ಷಣ ಹಸಿದಿರಲಾರ, ಇದ್ದರೆ ನಾ ಪಣ ತೊಡುವೆ ॥

ಕಂದ ಏಳುವ ಮೊದಲೆ. ಕಡೆಗೋಲು ತಂದು ಮೊಸರ ಕಡೆಯುವೆ ।
ಏಳುತಲೇ ಮಾಡುವ ಹಟವ. ಇಂದ್ರನೇ ಬಂದರೂ ಬಿಡಲಾರ ಹಟವ ॥

ನಾ ಬಲ್ಲೆ ಶ್ಯಾಮನ ಆಟವ, ಮುಚ್ಚಿ ಕಣ್ಣನವನು ಬಾಯಿ ತೆರೆವ ।
ಕೈ ಮುಗಿವೆ ನಂದ ಸುಪುತ್ರಗೆ, ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವನಿತ್ತು ''ಸೂರಜ'', ಪಡೆವ ॥

2

ಕಾಡುತಿಹ ಮುದ್ದು ಗೋಪಾಲ ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ।
ನನ್ನಮ್ಮ ಕೊಡು ಬೇಡ ಮುತ್ತನ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಜೊತೆಗೆ ॥

ಎನ್ನ ಕಂದ ಮೋಹನ ಏಕೆ ಹೊರಳಾಡುವ ? ಏಕೆ ಮೊಂಡು ಮಾಡುವೆ ? ।
ತೆಗೆದುಕೊ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದುದ. ಬಿಡು ಬೇಗನೆ ಈ ತುಂಟತನವ ॥

ಮುತ್ತಕೊಟ್ಟು ಅವಗೆ. ತಿಂಡಿ ಇತ್ತು ಹಚ್ಚಿದಳು ಎಣ್ಣೆಯ ಮುಖಜಡೆಗೆ ।
ಹಿಡಿದು ಪುಟ್ಟಕೋಲು ''ಸೂರದಾಸ''ನ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದದಿ ನಿಲ್ಲುವ ॥

3

ಕಡೆಯುತ ಯಶೋದೆ ಪರ ನಂದ ಭವನದಂಗಳದಿ ।
ನಗುತ ನಿಂತಿಹ ಕಂದನ ಕಿರುದಂತದ ಶೋಭೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿಹುದು ॥

ನೋಡುವವರ ಸೆಳೆಯುತ ಮನವ ಕಣ್ಣಾಳೆ ಶೋಭೆ ಅರಿಯಲರಿದು ।
ಆಹಾ ನೋಡೆ ! ಮುನಿಮನಹರಣಕೆ, ಮೋಹಿನಿಯರು ಬಂದಂತಿಹುದು ॥

ಕುಡಿಯೋ ಮೋಹನ ಕೊಡುವೆ ನಿನಗೆ ನವನವನೀತವದ ।
ಕುಣಿಯುತ ಝುನಝುನು ರಂಗನ, ನೂಪುರ ಧ್ವನಿಯು ರವವದ ॥

ಘಲಿಘಲಿರೆನ್ನುತ, ನಾದವ ಬೀರುತ ಕುಣಿಯುವ ಪಾದದಿಂದ ।
ಗುಣಗಾನವ ಮಾಡುವ '' ಸೂರದಾಸ,'' ಬೆಳಗಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಬುವಿ ಆಕಾಶದಿ ॥

ನವನೀತಕೆ ತ್ರಿಲೋಕ ಪತಿ, ನಲಿಯುತ ಉಲಿಯುತ ಕುಣಿಯುವನು ॥

4

ಹರಿ ಕರದಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ, ರೊಟ್ಟಿ ಶೋಭಿಪುದು ।
ಕಮಲವರಿತು ಚಂದ್ರನ ವೈರಪ, ಪಾತ್ರೆ ಸಹಿತ ಅಮೃತ ಕಿತ್ತವೊಲು ॥

ಮುಖಾಂಬುಜದಲಿಟ್ಟಿಹ ಅಂದದ ರೊಟ್ಟಿಗೆ, ಹುಟ್ಟಿತು ಉಪಮೆಯೊಂದು ।
ಭೂಧರ ಸಹಿತ ಬುವಿಯ, ಕೋರೆದಾಡೆವೊಲು ॥

ದಿಗಂಬರತನು, ನಗುತ ನಿಂದಿಹ ಕಣಿಯುವ ।
" ಸೂರಜ ", ಪ್ರಭು, ಜೊಲ್ಲಭರಿತೆಂಜಲ ನಾ ಧನ್ಯನೆಂದ ॥

5

ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರು ಬೇಡುವರು ತಾಯ, ಕೊಡಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ।
ಕೇಳಿ ಆನಂದದಿ ಮಕ್ಕಳ ಮಾತ, ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾಡುತಿಹಳು ಮನೆಗೆಲಸವನು ॥

ಹಿಡಿದ ಬಲರಾಮ ಮೂಗಿನ ಮುತ್ತು, ಕುವರರಂಗ ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಜುಟ್ಟನು ।
ಹಂಸ ಮಯೂರ ತಿನಿಸ ಹಿಡಿದೊಲು, ಕವಿಯು ಈ ಉಪಮೆಯೂ ಅಲ್ಪವೆನೆ ॥

ಕಂಡು ಈ ಛವಿಗೆ ಆನಂದದಿ ನಂದ, ಅತಿ ಸಂತೋಷದಿ ನಗುತ ಹೊರಳಾಡಿದನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಮನದಾನಂದದಿಹ ಯಶೋದೆ, ಅತಿ ಭಾಗ್ಯವತಿ ಅತಿ ಪುಣ್ಯವಂತಿ ॥

6

ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಕೊಡಮ್ಮ । ಇಷ್ಟು ಕೊಡಮ್ಮ ।
ಕೈಯಿಗಿಷ್ಟು, ರೊಟ್ಟಿಗಿಷ್ಟು । ಬೇಡುತ ಕುಣಿಯುತಿಹ ರಂಗ ॥

ಕನಕ ಭೂಮಿಯಲಿ, ರತ್ನರೇಖೆಯಿಂದಲಿ, ಪಿಡಿದ ನಡೆಯುತ ಪಿಡಿ ರಂಗ ।
ನಡುಗಿತು ಭೂಧರ, ಶಂಕಿಸಿದ ಶೇಷ, ಉಕ್ಕಿಹರಿಯಿತು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಕುಲದಿ ॥

ಪುಟ್ಟ ಬಾಯಲಿ ತೊದಲು ಮಾತನಾಡುವ ಅಂದದಿ ।
ಯಶೋದೆಯು ಪ್ರಾಣ ಜೀವನನ ತಬ್ಬಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿದಳು ಮುದದಿ ॥

ನನ್ನ ಮನಸೆಳೆವ ನನ್ನ ಮುದ್ದು ಮೋಹನ, ನಾ ತೆಗೆವೆ ನಿನಗೆ ತಟ್ಟುವ ಕೇಡುಗಳನು ।
ಶ್ಯಾಮ ಸುಂದರ ನಂದಕುವರನಲಿ, " ಸೂರದಾಸ " ನಡಿಗಡಿಗೆರಗುವನು ॥

7

ಇರು ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೊಡುವೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ನಿನಗೆ ।
ಕಡೆಯುತ ನಿಂತಳು ಜನನಿ ಅತಿ ಆತುರದಿ, ಕೊಡಲು ಬೆಣ್ಣೆ ನಂದಸುತಗೆ ॥

ಕೈಮುಗಿಯುವ ಘನಶ್ಯಾಮಸುಂದರ, ಬಲು ಹಸಿವಾಗಿಹುದು ನಿನಗೆ ।
ಮಾತಾಡುತ ಮರೆಸುತ, ಮನ ತಿರುಗಿಸುತ, ಜನನಿ ಅಂದಳು ಶ್ಯಾಮಗೆ ॥

ಹರಿ ಅರಿಯ, ಮಾತೆಯ ಒಂದೂ ಮಾತ, ಸುಮ್ಮನೆ ''ಹೂ'' ಗುಟ್ಟುತಿಹ ಮಾತೆಗೆ ।
''ಸೂರದಾಸ,''ಪ್ರಭುವಿನ ಗುಣವನು ಆ ಕ್ಷಣದಿ ಮರೆತಳು ನಂದನ ಮಡದಿಯು ॥

8

ಮಗನನು ಮಾತಾಡಿಸುತಲಿ ।
ಮೊಸರ ಕಡೆದಷ್ಟರಲಿ,ಜನನಿ ಯಶೋದೆ, ತೆಗೆದು ಬೆಣ್ಣೆ ಇಟ್ಟಳು ಕಂದನ ಕೈಗೆ ॥

ತೆಗೆ ತೆಗೆದು ಇಡುತ ತುಟಿಯಲಿ ಸವಿಯುತಿರುವುದ ಕಂಡು, ಉಬ್ಬಿತು ಮಾತೆಯ ವದನ ।

ತಿನ್ನುತ ಹೊಗಳುತ ಚಪ್ಪರಿಸುತ, ಬೆಣ್ಣೆ ರೊಟ್ಟಿ ಅತಿ ಪ್ರಿಯವೆಂದ ನಂದ ನಂದನ ॥

ಶಿವ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗೆ ದುರ್ಲಭವೆನಿಸಿದ ಪ್ರಭುವ, ಪ್ರೀತಿಸಿದರು ಯಶೋದೆ ನಂದನರು ।
ಕಾಣುತ ಈ ಸುಖ '' ಸೂರಜ '', ಪ್ರಭುವ, ಪರಮ ಧನ್ಯ ಸುಫಲಕ್ಷಣವಹುದೆಂದನು ॥

9

ಅಡಿಗಡಿಗೆರಗುವೆ ನಾನು, ಮಧುರ ಸ್ವರದಿ ಹಾಡು ।
ಕುಣಿದು ತೋರಿಸೋ ಈಗ ನನಗೂ ನಂದಗೂ ಎನ್ನ ಕಂದ ॥

ನಿನ್ನ ಕರದಿ ಹೊಡೆದು ಚಪ್ಪಾಳೆಯ, ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಬರಿಸು ।
ಕೇಳಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಧ್ವನಿಯ ಏಕೆ ಹೆದರುವೆ ? ಎನ್ನನಪ್ಪಿಕೊ ॥

ತೊರೆ ಶಂಕೆಯ ಮನದಿಂ ಕಂದ, ಭ್ರಮೆ ಏಕೆ ನಿನಗೆ ।
ಕರವೆತ್ತಿ ನಿನ್ನೆಯ ತೆರದಿ, ಕರೆಯೋ ಗೌರಿ ಹಸುವನು ॥

ಕುಣಿ ಇನಿತು, ನಾನೆರಗುವೆ, ಪೂರೈಸು ಎನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನು ।
ರತುನ ಜಟಿತ ಕಿಂಕಿಣಿ ಪದನೂಪುರವ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ಕುಣಿಸು ॥

ಕನಕ ಕಂಬದ ಶಿಶು ಬಿಂಬಕೆ, ಬೆಣ್ಣೆಯನದಕೆ ತಿನಿಸು ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ ಎನ್ನ ಮನದಿಂ, ಆಗಲಿದರಿನಿತೂ ಒಳಿತೆನಿಸದು ಎನಗೆ ॥

10

ಹರಿ ಮನದಾನಂದದಿ, ಹಾಡುತಿಹನು ತನ್ನಂಗಳದಿ ।
ಕುಣಿ ಕುಣಿಯುತ ಚರಣದಿ, ಆನಂದಿಸುತಿಹ ಮನದಿ ॥

ಕೈ ಎತ್ತಿ, ಕರಿಗಿ, ಗೌರಿ, ಹಸುಗಳ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುವನೆಂದು ।
ಕರೆಯುವ ಅಪ್ಪನೆಂದೊಮ್ಮೆ, ಬರುವನು ಮನೆಯೊಳಗೊಮ್ಮೆ ॥

ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿಷ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಬಳಿದಿಹ ಬಾಯಲಿಷ್ಟನು ।
ಕಂಡು ಒಮ್ಮೆ ಕಂಬದಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವ ತಿನ್ನಿಸುವ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ॥

ಅವಿತು ನೋಡಿದಳೆಶೋದೆ ಈ ಲೀಲೆಯ, ಅತಿ ಆನಂದ ಹರುಷದಿಂದ ।
'' ಸೂರ'' ಶ್ಯಾಮನ ಬಾಲಚರಿತವು, ದಿನ ದಿನ ನೋಡಲು ಬಲು ಚಂದ ॥

11

ಮೋಹನ ಹಿಡಿದಾಗ ಕಡೆಗೋಲ ।
ಹಿಡಿಯುತಲೇ ಮೊಸರ ಗಡಿಗೆ ಹಗ್ಗವ, ಭೀತರಾದರು, ಉದಧಿ ವಾಸುಕಿ, ಶೈಲವು

ಅಳೆದವನೊಮ್ಮೆ: ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ಬುವಿಯ, ದಾಟಲಾರನೊಮ್ಮೆ ಹೊಸ್ತಿ-
ಲವ

ಪಡೆಯಲಾರರೆಂದೂ ಇವನ ಸುರ ನರ ಮುನಿ ಧ್ಯಾನದಿ,ಆಡಿಸುವಳೊಮ್ಮೆ ನಂದನರಾ-
ಣಿವನನು

ಬಾರದೊಮ್ಮೆಯೂ ಮನಕೆ, ಅಮರ ಮುನಿಗಳಿತ್ತ ಕ್ಷೀರ, ಕುಡಿವನೊಮ್ಮೆ ಮೊಸರನು
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ಈ ಲೀಲೆ ಮಹಿಮೆಯ, ಶೇಷನೂ ವರ್ಣಿಸಲಾರನು ॥

12

ಗಡಗಡ ಸದ್ದಿಗೆ ಭರಭರ ಕುಣಿಯುವ ಮೋಹನನ ನೋಡಿರ ।
ಕಟಿಕಿಂಕಿಣಿ, ಪದ ನೂಪುರನಾದ ಸಹಜದಿ ಸೇರಿಹುದು ಕೇಳಿರ ॥

ಸ್ವರ್ಣಜಟಿತ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರ, ಮಧ್ಯೆವ್ಯಾಘ್ರನಖ ರಾಜಿಪುದು ನೋಡಿರೆ ।
ನೋಡಲು ಅಂದ, ಹೇಳಲಸದಳ, ಉಪಮೆಯೊಂದು ಇದಕಿಲ್ಲದಿರೆ ॥

ಕಂಡು ಕಂಡು ನಂದಸುತನ ಮುಖವ, ಸುರನರರಾನಂದಿತರಾದರೆ ।
''ಸೂರ,'' ಭವನದಂಧಕಾರ ನೀಗಿದ ಜನನಿ ಯಶೋದೆ ತನ್ನ ತಾನೊಪ್ಪಿಸಿದಳು ॥

13

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿ ಮೊಸರ ಮಥಿಸುತ ಯಶೋದೆ,
ಅತಿ ಆನಂದದಿ ಕಮಲನಯನನ ಗುಣಗಾನವ ಮಾಡುತಲಿ ।
ಅತಿಸುಂದರ ಸುರದಿ ಮಧುರಲಯದಿ,
ನಂದ ಸುಪುತ್ರನ ಗುಣಗಾನವ ಮಾಡುತಲಿ ॥

ನೀಲವಸನ ತನು, ಸಜಲಮೇಘದೊಲು,
ಭುಜದಂಡವ ಸೌಧಾಮಿನಿಯಂದದಿ ಆಡಿಸುತಲಿ ।
ಚಂದ್ರವದನದಿ ಸುಂದರ ಮುಂಗುರುಳು,
ಸರ್ಪಿಣಿ ಅಮೃತರಸವ ಕದಿವವೊಲುರಾಜಿಪುದು ॥

ಕಡೆವ ಮೊಸರೊಂದು ರೀತಿಯ ನಾದವು,
ಕಿಂಕಿಣಿ ಧ್ವನಿ, ಮನಕಾನಂದವೀಯುತಲಿ ।
" ಸೂರ, " ಶ್ಯಾಮ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದು ನಿಂದಿಹನಿಂತು ॥

14

ಬೆಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುತ, ನಗುತ ಕಿರುಚುತ ಹರಿ, ಹಿಡಿದು ಸ್ವಚ್ಛ ಘಟವ ನೋಡಿದ ।
ಕಂಡುನಿಜ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವ ಮುನಿಸಿಂ, ತಿಳಿದ ಬೇರೊಬ್ಬ ಬಂದಿಹನೆಂದು ॥

ಕ್ರೋಧಿಸುತ ಮನದಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ, ನಂದರಾಜನ ಬಳಿ ಓಡಿ ಬಂದ ।
ಯಾರ ಮಗ ಆ ಘಟದಲಿಹ, ಎನ್ನಯ ಬೆಣ್ಣೆಯನವನು ತಿಂದ ॥

ನಂದನಾಲಿಂಗಿಸುತ, ಒರೆಸುತ ಮುಖವ, ಮುತ್ತನಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ।
ಕಂಡು ಹೃದಯದಿ ತಬ್ಬಿಹ ಆ ಸುತನ, ನಂದನಮೇಲತಿ ಕೋಪದಿ ಬಂದ ॥

ಆ ಕ್ಷಣ ಯಶೋದೆಯ ಬಳಿ ಅಂದ, ಅಮ್ಮಾ ನಾ ನಿನ್ನ ಸುತನಹೆ ಎಂದ ।
ಈ ದಿನ ನಂದನ ಸುತ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಹ, ನನ್ನ ಅವ ಪ್ರೀತಿಸಲಿಲ್ಲೆಂದ ॥

ಬಾಲವಿನೋದವ ಅರಿತು ಯಶೋದೆ, ಬಂದಳಾತಾಣಕೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ।
ಹಿಡಿದು ಎರಡೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಳ್ಳಾಡಿಸಿದಳು, ಘಟದಲಿ ಛವಿ ಕಾಣದಾದ ॥

ಇವರ ನಕ್ಕ ಆನಂದ ಪ್ರೇಮದಿ, ಸುಖ ಪಡೆದಳು ರಾಣಿ ಮನದಿ ।
" ಸೂರಜ, " ಪ್ರಭುವ ಅದ್ಭುತಲೀಲೆಯ ಯಾರು ಬಲ್ಲರೋ ಅವರೇ ಬಲ್ಲರದ ॥

15

ಪಾಹುನಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊಸರ ಮಥಿಸು ಬಾ ।
ನಾ ತೊಡಗಿಹೆ ಗೃಹಕಜ್ಜದಿ, ಅಂದಳು ಜಸುಮತಿ ವಿನಯದಿ ॥

ಸೆರಗ ಹಿಡಿದಿಹ ಎನ್ನ ಮೋಹನ, ಬೆಳಗಿಂಬಹು ಹಟದಿ ।
ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂ ಪಾಹುನಿ ಕಡೆಯಲು, ಸೂಸಿ ಚೆಲ್ಲಿತು ಕೆನೆ ಮೊಸರು ನೆಲದಿ ॥

ಕಂಡು ಬೆಣ್ಣೆ ಚೆಲ್ಲುವುದ, ಅಂದಳು ನಂದನ ರಾಣಿ, ಸಖಿ ! ಸಾವರಿಸು ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮನ ಮುಖ ಕಂಡು ಮೌನದಿ, ಸಹಿಸಿದಳೆರಡೂ ಅಳುಕನು ॥

16

ಹಿಡಿದು ಕಡೆಗೋಲ ಹಠದಿ ಪ್ರಭು ।
ಹಠದಿ ಹಿಡಿದ ಗಡಿಗೆ ಮೋಹನ, ಹೆದರಿದರು ವಾಸುಕಿ ಶಂಭು ॥

ಹೆದರಿತು ಮಂದರ, ಕಂಪಿಸಿತು ಸಿಂಧು, ಮತ್ತೆ ಮಥಿಸುವನೆಂದು ।
ಹಿಡಿಬೇಡ ಮಂಥ, ಆಗುವುದು ಪ್ರಳಯ, ಸೃಷ್ಟಿಯ ಗರಿಮ ಅಳಿವುದು ॥

ನಿಂದು ನೋಡುತ ಸುರಾಸುರರು ಸುರಿಸಿದರು ಕಣ್ಣೀರ ।
‘ ಸೂರ ’, ಮುಖದಿ ಕಂಡು ಮೊಸರ ಬಿಂದುವ, ಮೈಮರೆತಳಮ್ಮ ॥

ಬೆಳೆವುದು ನಿನ್ನ ಜುಟ್ಟು

1

ಕುಡಿಯೋ ಕಂದ ತಂದಿಹಳು ಯಶೋದೆ ಹಾಲನು ।
ಚಿನ್ನದ ಬಟ್ಟಲಲಿ ತುಂಬಿಹ, ಕುಡಿಯೋ ಅತಿಮಧುರ ಹಾಲನು ॥

ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರಸಿ, ಚಪ್ಪರಿಸಿ, ರುಚಿಯು ಏಕೆ ನೋಡೆ ನೀನು ।
ವ್ರಜರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಕುಡಿಯಲು, ಅತಿಯತ್ನದಿ ಕಾದಿರಿಸಿಹೆ ಅಣ್ಣನನು ॥

ಊದಿಊದಿ ಕುಡಿಸುತಿಹಳು, ಸಂತೋಷದಿ ಹಿಡಿಯದಾದಳು ಮನವನು ।
' ಸೂರಜ ' ಶ್ಯಾಮರಾಮ ಕುಡಿಯುತಿಹರು ಹಾಲ, ಮಾತೆಯರು ನಿಬ್ಬೆರಗಾದರು ॥

2

ಅಮ್ಮಾ ಬೆಳೆಯುವುದು ಎಂದು ಎನ್ನ ಜುಟ್ಟು ?
ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ನಾ ಹಾಲ ಕುಡಿದರೂ, ಪುಟ್ಟದಿದೆ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಈ ಜುಟ್ಟು ?

ನೀ ಹೇಳುವೆ ಬಲನ ವೇಣಿಯಂದದಿ, ಆಗುವುದು ಉದ್ದ ದಪ್ಪವೆಂದು ।
ಬಾಚಿ–ಹೆಣೆದು–ಮೈ ತೊಳೆವಾಗ, ಹಾವಿನಂದದಿ ಹೊರಳಾಡುವುದೆಂದು ॥

ಕುಡಿಸುತಿಹೆ ನೊರೆಹಾಲ ಒತ್ತಾಯದಿ, ಕೊಡೆ ನೀ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ।
ಚಿರಜೀವಿಸಲಿ, ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರು, ಹರಿ ಹಲಧರ ಜೋಡಿ ಎಂದ ' ಸೂರದಾಸ ' ॥

3

* ಕಜರಿ ಗೋವಿನ ಹಾಲ ಕುಡಿ ಕಂದ, ನಿನ್ನ ಜುಟ್ಟು ಬೆಳೆವುದು ।
ನೀ ಕಂಡ ಅನ್ಯವ್ರಜ ಬಾಲರಂತೆ, ನಿನ್ನ ಬಲ, ಆಯುವು ಹೆಚ್ಚುವುದು ॥

* ಕೇಳಿ ಇದ ಹರಿ ಕುಡಿಯ ತೊಡಗಿದ, ಎಂತೆಂತೋ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು ಮಾತೆಯು ।
ಇಡುತಲೇ ತುಟಿಯಲಿ ಹಾಲ, ಸುಟ್ಟಿತು ನಾಲಿಗೆ ಅಳತೊಡಗಿದ ಹರಿಯು ॥

ಕುಡಿಯುತ ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿದ ಜಡೆಯ, ಅಂದ, ಜನನೀ ನೀ ಸುಳ್ಳುಗಾತಿಯು ।
ನೋಡಿ ಮುಖವ ನಗುವ ಯಶೋದೆಯ, '' ಸೂರಜ '' ಕಂಡು ಈ ಸುಖ ಹೊರ
ಹೊಮ್ಮಿದಂ ಹೃದಯದಿಂದೆಂದು ॥

ವಿಪ್ರ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡದಾದ

1

ತೌರೂರಿಂದ ಬಂದನೊಬ್ಬ ವಿಪ್ರನು ।
ಕೇಳುತ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲಿ ಗೋಕುಲದ, ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ ರಾಜಾನಂದಗೆ, ಕೇಳಿ ಓಡಿ ಬಂದೆ ನಾನು ॥

ಸೇರಿದ ಬಂದು ನಂದನ ಮನೆಗೆ, ಕಂಡು ಯಶೋದೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಆನಂದ ।
ತೊಳೆದು ಕಾಲ, ಕೂರಿಸಿದಳೊಳಗೆ, ಭೋಜನಕೆ ತೋಳಿಸಿ ಕೊಠಡಿಯ ತನ್ನ ಭವನದ ॥

ಮಾಡಿ ಮನದಿಷ್ಟ ಭೋಜನವ, ವಿಪ್ರ ತನ್ನ ಮನದಿ ಅತಿ ಹರುಷಿತನಾದ ।
ಇಳಿ ವಯಸಿನಲಿ, ಅನುಕೂಲನಾದ ವಿಧಿ, ಧನ್ಯೆ ಯಶೋದೆ ಇಂಥ ಕಂದನ ಪಡೆದೆ ॥

ಹಸುವ ಕರೆಸಿ, ಹಾಲ ತಂದು, ವಿಪ್ರ ಮುದದಿ ಖೀರ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದ ।
ಘೃತ, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ, ಖೀರ ಬೆರೆಸಿ, ಬಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ ॥

ತೆರೆದು ಕಣ್ಣ ವಿಪ್ರ, ಮುದದಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನ ನೋಡಿದ ।
ನೋಡೆ ಯಶೋದೆ, ಮಗನ ಕಾರ್ಯವ, ಮಾಡಿದಡಿಗೆ ಎಂಜಲ ಮಾಡಿದ ॥

ಗೋಪಿ ವಿನಯದಿ ಕರ ಜೋಡಿಸಿ, ಘೃತ, ಮಧು ಬಹು ಕ್ಷೀರವ ನೀಡಿದಳು ।
' ಸೂರ ', ಶ್ಯಾಮ ಏಕೆ ಬಾಲತನ, ? ಅಡಿಗಡಿಗೆ ವಿಪ್ರನ ರೇಗಿಸುವೆ ಎಂದಳು ॥

2

ವಿಪ್ರ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡದಾದ ।
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟರೆ ನೈವೇದ್ಯವ, ಬಂದು ಬಂದು ತಿಂದ ಹರಿ ॥

ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ, ವಿಪ್ರನ ನಾ ಕರೆದಿಹೆ, ನೀ ಅವನ ಏಕೆ ರೇಗಿಸುವೆ ?
ಅವನು ಇತ್ತರೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ, ನೀ ಏಕೆ ಓಡೋಡಿ ಹೋಗುವೆ ?

ಅಮ್ಮ ಏಕೆ ನೀ ಎನ್ನ ದೂರುವೆ ? ಬಗೆ ಬಗೆಲಿ ಎನ್ನ ಅವನು ಕರೆಯುವ ।
ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ, ಅವ ಹೆಸರ ಹಿಡಿದು ಪರಿ ಪರಿ ಕರೆಯುವ ॥

ಭಕ್ತನಲಿ ಭೇದವ ಹೇಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಿ ? ಎನ್ನ ಮನಕೆ ಅವನು ಒಲಿವ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಕಾಯ ಮರೆತ ಈ ಲೀಲೆಗೆ, ಜನುಮ ಜನುಮದಿ ಯಶಗಾನ ಮಾಡುವೆ ॥

3

ಕೃಪೆ ತೋರೋ ಪಾಲಕ, ಭವಸಾಗರದಿ ತೊಳಲುತಿಹೆ ನಾನು ಎತ್ತೋ ಎನ್ನ ।
ಕೆಲವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಿವನಾಧಾರ, ಪ್ರಭು ಎನಗೆ ಆಧಾರ ನೀನೆ ॥

ದೀನ ದಯಾಳು ಹರಿ, ಕೃಪೆ ಮಾಡು ಎನಗೆ, ಎನುತೆನುತ ಹೊರಳಾಡುವೆನು ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಜಗತ್ ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ನಾನು ॥

4

ಸಫಲ ಜನ್ಮ ಇಂದು ಎನ್ನದಾಯಿತು ಪ್ರಭು ।
ಧನ್ಯ ಗೋಕುಲ, ಧನ್ಯರು ನಂದ ಯಶೋದೆಯರು, ಅವತರಿಸಿದನಲ್ಲಿ ಪ್ರಭು ॥

ಅರಿತೆ ಪುಣ್ಯ, ಸುಕೃತ ಫಲವ ಇಂದು, ಇತ್ತ ದರುಶನವ ದೀನ ಬಂಧು ಪ್ರಭು ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಂದನಂಗಳದಿ, ಆನಂದದಿ ವಿಪ್ರ ಹೊರಳಾಡಿದ, ಪ್ರಭು ॥

ಅರಿಯದೆ ಮಾಡಿದೆ ಅಪರಾಧವ, ನಾನರಿಯೆ ನೀ ಎನಗೆ ಹೇಗೆ ಒಲಿದೆ ಪ್ರಭು ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ಭಕುತ ಹಿತಕೆ, ಯಶೋದೆ ಗೃಹದಿ, ಆನಂದದಿ ಲೀಲೆಯ ತೋರಿದ ॥

5

ಹೇ ನಾಥ ! ಶರಣು ಬಂದವರ ಮಾಡಿದೆ ಪಾವನವ ।
ಪತಿತೋದ್ಧಾರಕ, ಪಾಪಹಾರಕ, ದುಃಖ ನಿವಾರಕ, ನಿನ್ನ ನಾಮ ಮಂತ್ರವು ॥

ನನ್ನಂಥ ಅನಾಥರಾರು ? ದರುಶನದಿ ಸನಾಥನಾದೆ ಶೀತಲನಾದೆ ।
ಭಕ್ತ ಹಿತಕೆ ತನುಧಾರಿ, ಭೂಭಾರಹರಣ, ಜನುಮ ಜನುಮ ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ॥

ದೀನ ಬಂಧು, ಅಶರಣ ಶರಣ, ಜಸುಮತಿ ಸುಖಕೇ, ದೇಹಧಾರಕ ।
ಎಲ್ಲರ ಮನ ಅರಿತೇ ಹಿತಕೆ ಚಿತ್ತವನರ್ಪಿಪೆ, ಆದರಿಸಿದೆ ಪ್ರೇಮವ ಸೂರದಾಸ ಮನ ಭಾವಕ ॥

ಕೂಡಲಿತಿ ಮೊಸರ್ರು ನೆಟ್ಟುಕಂಗಳಲಿ (ಪು. ೪೩.)

ಜನ ಹೇಳುವರು, ಸುಳ್ಳನು ಎಂದು, ಹಿಡಿಸದು ಮಣ್ಣು ಎನಗೆ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಯಶೋದೆ ಎಂದಳಾಗ, ವ್ರಜ ಜನರ ರೀತಿಯೇ ಇದು ॥

3

ಮೋಹನ ಉಗುಳೋ ಮಣ್ಣನು ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಗದರಿಸುವಳು, ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ ಕೋಲನು ॥

ಒಪ್ಪದೆ ಮಾತೆಯು ಮಾತ, ತೋರಿದ ಕಪಟ ಚತುರತೆಯನು ।
ತೆರೆದ ತನ್ನ ಬಾಯು, ನಟ ನಾಗರನ ತೆರದಿ ಚತುರನು ॥

ನಿಂತಳತಿ ಹೊತ್ತು, ನೆಟ್ಟ ಕಂಗಳಲಿ, ಹರಿದುದು ಭ್ರಮೆಯ ತೆರೆಯು ।
'' ಸೂರ '', ಕಂಡು ನಂದನ ರಾಣಿ ಭ್ರಮೆಯಿಂ, ಹೇಳದಾದಳು ಮೃದು ಕಟು ನುಡಿಯನು ॥

4

ಅಂದಳು ನಂದಗೆ ಯಶೋದೆ ರಾಣಿ ।
ಮಣ್ಣಿನ ನೆಪದಿ ತೋರಿದ ಬಾಯು, ಮೂಲೋಕ ರಾಜಧಾನಿಯನು ॥

ಸ್ವರ್ಗ, ಪಾತಾಳ, ಭೂಲೋಕ, ವನ. ಪರ್ವತ, ಎಲ್ಲಾ ನಿಂದಿವೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ।
ಚಕಿತಳಾದೆ ಕಂಡು ನದೀ ಸುಮೇರುವ ಇವನ ಕಥೆ ಅಕಥಿತವೆನಗೆ ॥

ನೋಡುತ ನಂದ ತನ್ನ ಮಡದಿಯು, ಚಿಂತಿಸಿದ ಮನದಿ ಅವ ಏನೂ ಅರಿಯುವವನೆಂತು।
' ಸೂರದಾಸ ' ಅಗೆಂದಳೆಶೋದೆ, ನಿಜವಾಯಿತು ಗರ್ಗನಾಮಾತು ॥

5

ನಂದನೆಂದ ಯಶೋದೆಗೆ ।
ಏನೆಂದರಿತೆ, ಏನ ಕಂಡೆ, ಏಕೆ ಮುನಿಯುವೆ ಕಂದನ ಕಂಡು ?

ಎನ್ನ ಕಂದ ಐದು ವರುಷದ ಹಸುಳೆ, ಅತಿ ವಿಚಿತ್ರ ನಿನ್ನ ಮಾತು ।
ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೋಲ ಹಿಡಿದೋಡುವೆ, ಕೂಗಾಡುತ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ॥

ಇರಲಿ, ಸುಖದಿಂದ ರಾಮ ಶ್ಯಾಮರಿಬ್ಬರೂ, ಆಡುತ, ತಿನ್ನುತ, ಮೀಯುತ ।
' ಸೂರ, ' ಶ್ಯಾಮಗೆ ಹೊರಿಸುವೆ ದೋಷವ ಏಕೆ ? ಕಂದನ ಮಾತತಿ ಮಂಜುಳ ॥

6

ನೋಡೆ ಸಖಿ ! ಯಶೋದೆ ಅತಿ ಹುಚ್ಚಾವಳು ।
ಎತ್ತಿ ಹಸುಳೆಯ ಮನೆ ಮನೆ ಅಲೆಯುತ, ಅಭಯ ಬೇಡುತಿಹಳು ॥

ಅರಿಯಳಿವಳು ಜಗದ ಗುರು ಮಾಧವ ಎಂದು, ಆಪತ್ತ ನೀಗಿಪ ಇವನೆಂದು ।
ನೀರನಭಿಮಂತ್ರಿಸುತಿಹಳಿವಳು, ಅರಿಯಳು ಯಾರ ನಾಮದಿ ಶಕ್ತಿ ಅಡಗಿಹುದೆಂದು ॥

ಯಾರ ಹೃದಯದಿ ಅಖಿಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಡಗಿಹುದೊ, ಯಾರ ಜೋತಿ ಜಲತಲದಲಡಗಿ
ಹುದೆಂದು ।
'' ಸೂರ '',ನೆಂದನು, ಗರ್ಗನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ॥

7

ಹೇ ಗೋಪಾಲ ಲಜ್ಜೆಗೊಂಡೆನು ನಾನು ।
ನಾನಬಲೆ । ಸಹಿಸದಾದೆ ಕ್ರೋಪವ, ಬಲು ಹೊಡೆದೆ ನಾನು ॥

ಅರ್ಪಿಸುವೆ ಈ ಕಠಿಣ ಕರಗಳ ನಿನ್ನ ಕೋಮಲಗಾತ್ರಕೆ,ಸುಡುವೆ ಗದರಿಸಿದಾ ಕಣ್ಗಳನು ।
ಮಧು, ಹಣ್ಣು , ಪಕ್ವಾನ್ನವ ತೊರೆದು, ತಿನ್ನುವೆ ಏಕೆ ಮಣ್ಣನು ?

ಕುಡಿಯೋ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಲ, ಎನ್ನ ಮೋಹನ, ನಾ ಕೊಡೆನು ರಾಮಗಿದನು ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಕಂದ ತೆಗೆದುಕೋ ಪಾತ್ರೆಯ, ಕರೆಯೋ ಕಾಳಿ ಹಸುವನು ॥

ಬೆಣ್ಣೆಯ ಚೋರ

1

ಅಮ್ಮಾ ಎನಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಅತಿ ಚೆಂದವು ।
ನೀ ಹೇಳುವ ಪಕ್ವಾನ್ನ ಹಣ್ಣು, ಎನಗೆ ಚೆಂದವಿಲ್ಲವು ॥

ವ್ರಜ ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಂತು ಹಿಂದೆ, ಕೇಳಿದಳು ಶ್ಯಾಮನ ಮಾತ ।
ಅಂದಳು ಮನದಿ, ಎಂದೆನ್ನ ಮನೆಯಲಿ, ನೋಡುವೆ ಬೆಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುತ ॥

ಕಂಡು ಮಡಕೆಯ ಬಳಿ ಕೂತುದ ನಾನವಿತುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ।
" ಸೂರದಾಸ, " ಪ್ರಭು, ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ಅರಿತನು ಗೋಪಿಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನು ॥

2

ಮಾಡಿದ ಆಲೋಚನೆಯ ಗೊಲ್ಲರೊಡನೆ ಹರಿ ।
ಬೆಣ್ಣೆಕದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ, ಮಾಡಬಾರದೇಕೆ ಬಾಲವಿಹಾರ ॥

ಕೇಳಿ ಇದ ಸಂತಸಗೊಂಡರು ಗೆಳೆಯರು, ಚೆಂದವ ಹೇಳಿದೆ ರಂಗ ।
ಪರಸ್ಪರ ನಕ್ಕು ತಾಳ ಹಾಕಿ, ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ನಂದನ ಮಗ ॥

ಹೇಗೆ ಬಂತು ನಿನಗೆ ಈ ಬುದ್ಧಿ, ನೀ ಚತುರಶಿರೋಮಣಿ ರಂಗ ।
" ಸೂರ, " ಪ್ರಭು, ಕಳ್ಳತನವ ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನು ॥

3

ನೋಡಿ ನಡೆದರು ಹರಿ, ಗೊಲ್ಲರು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ।
ಉಪಾಯವ ಯೋಚಿಸಿದನಾಗ ಮನದಲಿ, ಧುಮುಕಿದ ಹಿಂಬಾಗಿಲ ಗೋಡೆಯಿಂದ

ಬರಿಯ ಮನೆ, ಎಲ್ಲೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಯೋಚಿಸಿದ ತನ್ನದೇ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ।
ಗಡಿಗೆಯ ಹಿಡಿದು ತೆಗೆಯುತ ಮುಚ್ಚುತ, ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರಿಗೆಂದು ॥

ರಾತ್ರಿ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕಿದ ಮೊಸರು, ಸಿಕ್ಕಿತು ಶ್ಯಾಮನ ಕೈಗೆಂದು ।
ತೆಗೆ ತೆಗೆದೊಬ್ಬನೇ ತಿನ್ನುವ, ಗೆಳೆಯರಾರೂ ಜೊತೆಗಿಲ್ಲೆಂದು ॥

ಕೇಳಿ ಶಬ್ದವ ಯುವತಿ ಬಂದಳು ಒಳಗೆ, ಕಂಡಳು ನಂದನಂದನನ ।
" ಸೂರ, " ಶ್ಯಾಮನ ಕತ್ತಲೆ ಮನೆಯಲಿ, ತಡಕಿದಳಡಿಗಡಿಗೆ ॥

4

ಕಳ್ಳತನವ ಮಾಡಿದ ಹರಿ, ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ।
ಪೂರೈಸಿ ಗೋಪಿಯು ಮನದಿಚ್ಛೆಯ, ತಾ ಓಡಿದ ವ್ರಜವೀಥಿಗಳಿಗೆ ॥

ಚಿಂತಿಸಿದ ಮನದಲಿ ಈ ಪರಿ, ಹೋಗಲೇ ಗೋಕುಲದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ।
ಈರಲು ಸುಖವ, ಜನ್ಮವೆತ್ತೆ ಗೋಕುಲದಿ, ತಿನ್ನಲೆ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗಳ ಬೆಣ್ಣೆಯ ?

ಅರಿವಳು ಯಶೋದೆ ಬಾಲನೆಂದೆನ್ನ, ಗೋಪಿಯರಲಿ ಪಡೆಯಲೆ ಪ್ರೇಮದ ಸವಿಯ ।
'' ಸೂರದಾಸ ''. ಪ್ರಭು ಪ್ರೇಮದಿ ಹೇಳಿದ ವ್ರಜ ಜನರೆಲ್ಲ ಎನ್ನವರು ॥

5

ಹೋದ ರಂಗ ಆ ಗೋಪಿಯ ಮನೆಗೆ ।
ಕಂಡು ಬಾರಿಲ್ಲದ ಬಾಗಿಲ, ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕ ಮನೆಯೊಳಗೆ ॥

ಹರಿ ಬಂದುದರಿತು ಗೋಪಿ, ತಾನವಿತುಕೊಂಡಳು ಒಳಗೆ ।
ಬರಿದಾದ ಮನೆ, ಗಡಿಗೆಯ ಬಳಿ, ಮೌನವ ಧರಿಸಿ ಕುಳಿತನು ಬದಿಗೆ ॥

ತುಂಬಿದ ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಗಡಿಗೆ ಕಂಡು, ತೆಗೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನು ಬಾಯಿಗೆ ।
ಬೀರಿದ ನೋಟವ ಮಣಿ ಕಂಬದ ತನ್ನ ಛಾಯೆಗೆ, ಆಡಿದ ಮಾತ ಚತುರ ॥

ಇದೇ ಮೊದಲ ಕಳ್ಳತನ ಎನ್ನದು, ಎನಗೆ ಸರಿ ಜೋಡಿ ನೀನು ।
ತಿನ್ನುವ ತಾ, ತಿನಿಸುವ ಬಿಂಬಕೆ ಬೀಳಿಸಲವನು ಕೇಳಿದ ಏಕೆ ?

ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡುವೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ, ಅತಿ ರುಚಿ, ಬೀಳಿಸುವೆ ಏಕೆ ?
ನೀ ತಿಂದರೆ ಅತಿ ಸುಖವೆನಗೆ, ಏನ ಯೋಚಿಸುತಿಹೆ ನೀನು ?

ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಶ್ಯಾಮನ ಮಾತ, ನಕ್ಕಳು ಗಹಿ ಗಹಿಸಿ ವ್ರಜನಾರಿ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ಕಂಡು ಗೋಪಿಯ, ಓಡಿದ ವೇಗದಿ ಮುರಾರಿ ॥

6

ಗೊಲ್ಲತಿ ಮನದಿ ಉಬ್ಬಿ ಹರುಷದಿ ಕುಣಿಯುತಿಹಳು ।
ಅಂದಳು ಗೆಳತಿ, ಏಕೀ ಕುಣಿತ, ಏನ ಕಂಡೆ ? ಏನ ಪಡೆದೆ ಹೇಳು ॥

ಪುಳಕಿತ ತನು, ಗದ ಗದ ಕಂಠ, ಮಾತು ಬರಲೊಲ್ಲದು, ಬಾಯೊಳು ।
ಅದು ಏನೆ ಸಖಿ, ಏನ ನೋಡಿದೆ ನೀನು ? ನಮಗೆ ಏಕೆ ಹೇಳೆ ॥

ತನು ಬೇರೆ. ಜೀವ ಒಂದೆ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ರೂಪ ಒಂದಲ್ಲವೆ ಹೇಳು ।
ಸಖಿಕಂಡೆನೊಂದನುಪಮರೂಪವ, ಗೊಲ್ಲತಿ ಪೇಳಿದಳೆಂದ ' ಸೂರದಾಸ ' ॥

7

ಸಖಿ ಇಂದು ಮಣಿ ಕಂಬದ ಬಳಿ ಹರಿ, ಗೋರಸವಿಟ್ಟಿಹ ತಾಣದಲಿ ।
ನಿಜ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವ ಬಾಲನೆಂದರಿತರುಹಿದ, ಹೇಳಬೇಡ ಎನ್ನ ಕಳ್ಳತನವ ॥

ಅರ್ಧ ಭಾಗವಿಂದಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ, ಸರಿಯಾಗಿದೆ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ ।
ತಿನ್ನು ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಏಕೆ ಬೀಳಿಸುವೆ ? ಬಿಡು ಈ ಮರುಳುತನವ ॥

ಅರ್ಧ ಬೇಡವೆ ? ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕೆ ನಿನಗಿದು ತರವಲ್ಲವೆಂದ ಹರಿ ।
ಅತಿ ಮಧುರ, ಪರಮರುಚಿ, ತುಂಬಿಹ ಬೆಣ್ಣೆಗಡಿಗೆಯ ನೀಯಲೆ ?

ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿ, ಅಡಗಿರಲಾರದೆ ಗೋಪಿ, ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿ ನಕ್ಕ ನಾನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂ ನೋಡಿ, ಓಡಿದ ವೃಜಕುಂಜ, ಗಲಿಗಳಲಿ ॥

8

ಬೆದರಿಹ ಗೊಲ್ಲತಿ ಮುಖ ನೋಡು ।
ಹೋದಳು ಮಥಿಸಿದ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬಿಟ್ಟು, ಬಂದಳು ತಡ ಮಾಡಿ ॥

ನೋಡಲು ಗಡಿಗೆ ಖಾಲಿ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಟ್ಟೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ಗಾಬರಿ ಮನದಿ, ತಡಕಿದಳೆಲ್ಲಾ ಮನೆಯ ॥

ಹುಡುಕಿದಳು ಪಾತ್ರೆ ಪಡಗವ, ಮಾಡಿಹ ಮನ ಹರಣ ಗೋಪಾಲನು ।
" ಸೂರದಾಸ " ಪ್ರಭುವಾಟ ಅರಿತ ಗೊಲ್ಲತಿ, ಮಗ್ನಳಾದಳು ಹರಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥

9

ಗೆಳೆಯರೊಡಗೂಡಿ ನಡೆದ ಕದಿಯಲು ಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ಶ್ಯಾಮ ಇಣಕಿದ ಗವಾಕ್ಷದಿ, ಕಂಡು ಮಥಿಸುತಿಹಳೊಬ್ಬ ಗೋಪಿಯ ॥

ಕಂಡು ಬೆಣ್ಣೆಯ, ತೆಗೆದು ಕಡೆಗೋಲ, ತೆಗೆಯುವೆ ಬಂದಿಹ ಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ತಾ ನಡೆದಳು ಭಾಂಡವ ತರಲು, ಕಾದಿಹ ಹರಿ, ಈ ಗಳಿಗೆಯ ॥

ಕೂತ ಸಖರೊಡನೆ ಖಾಲಿ ಮನೆಯಲಿ, ತಿಂದರು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ನಗು ತೋಡಿದರೆಲ್ಲಾ, ಬಿಟ್ಟು ಖಾಲಿ ಮೊಸರಿನ ಗಡಿಗೆಯ ॥

ಬಂದಳು ಭಾಂಡದೊಡನೆ ಗೋಪಿ, ಬಂದರು ಹೊರಗೆ ಬಾಲರು ಮನೆಯ ।
ನೋಡುತಲೇ ನಿಂತಳು ಕೈಯಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ, ಮೊಸರು ಬಳಿದ ನಂದಲಾಲನ ಬಾಯನು ॥

ಹೇಗೆ ಬಂದೆ ವ್ರಜ ಬಾಲರೊಡನೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಬಾಯಲಿ ಬಳಿದಿಹೆ ನೀನು ।
ಆಡುತೋಡಿ ಬಂದ ಈ ಸಖನು, ಅವಿತನು ನಿನ್ನ ಈ ಮನೆಯಲಿ ।

ಹಿಡಿದನೊಬ್ಬ ಬಾಲನ ಭುಜವ, ಓಡಿದ ವ್ರಜ ವೀದಿಯಲಿ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಮುಗ್ಧಳಾದಳು ಗೋಪಿ, ಸೆಳೆದ ಮನವ ಹಚ್ಚೆ ಹಗಲಲಿ ॥

10

ಬಿಡು ತಿನ್ನಲಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಗೋಪಾಲ ।
ಕೇಳೆ ಸಖಿ, ಸುಮ್ಮನಿರು, ಮೈಯಲಿ ಮೊಸರ ಬಳಿಯಲಿ ಬಿಡು ॥

ಕೈಹಿಡಿದೆಳೆದೊಯ್ಯುವೆ ನಾನು, ಕಣ್ಣನ ತೃಷೆಯನಡಗಿಸಲಿಕೆ ಬಿಡು ।
ಒಯ್ದು ತೆಗೆಯುವೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು, ನನ್ನ, ಯಶೋದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಲು ಬಿಡು ॥

ನೀ ತಿಳಿದಿಹೆ ಏನೂ ಅರಿಯ ಹರಿ ಎಂದು, ಸುಂದರಿ ಕಿವಿಗೊಡು ಇತ್ತ ।
ವಶಳಾದಳು ಗೊಲ್ಲತಿ '' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮಗೆ, ತನುಮನ ಪ್ರಾಣವ ಒತ್ತೆ ಇಟ್ಟು ॥

11

ವ್ರಜರಾಣಿ ನಂಬು ನನ್ನ ಮಾತ ।
ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಮನೆ ಮನೆಗಳ ಹಾಲನು, ಕದ್ದ ನಿನ್ನ ಮಗ ॥

ಏನುವೆ ನೀ ತೆಗೆದ ಹೇಗೆ ನಿಲುವಿಂ ? ನಿಂತು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಗೊಲ್ಲಮಗ ।
ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಮನೆಯಲಿ ಗೌರಿ ಹಾಲ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಿನ್ನುವ ಎನ್ನಮಗ ॥

ಸಲ್ಲದ ಮಾತ ಹೇಳ ಬಂದಿಹೆ ನೀ, ದಿಟ್ಟ ಗೋಪಿ ಎದ್ದು ಬೆಳಗಿಂಬೆಳಗ್ಗೆ ।
ಏನಾಡುವೆ ನೀ, ಇಂತಹ ದುಷ್ಟ ಬಾಲನಲ್ಲ ಎನ್ನ ಕಂದ ನಂದನಮಗ ॥

ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ, ನಾಚುವೆ ಹೇಳಲು, ಹೇಗೆ ತೋರಲಿ ನಿನಗೆ ಎನ್ನ ಅಂಗ ।
ಬಾಲನಲ್ಲ, '' ಸೂರ '', ಪ್ರಭುವ ಗುಣ ಬಹು ಹಿರಿದಹುದು ॥

12

ಮಾಡುತ ಚೋರತನವ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚೋರನು ।
ಕಾಡಿದೆ ಎನ್ನ ಹಗಲಿರುಳು, ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಎನ್ನ ಕರಗಳಿಗೆ ॥

ತಿನ್ನುವೆಯಾ ಪರರ ಮನೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಯಾ ? (ಪು. ೪೮)

ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದೆ, ಆಡಿದೆ ಅತಿ ಆಟವ ನೀನು ।
ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ ನೀನು, ಅರಿತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಆಟವನು ॥

ಹಿಡಿದೆರಡೂ ಭುಜಗಳ ಅಂದಳು, ಹೋಗುವೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ? ತಂದಿಡು ಬೆಣ್ಣೆಯನೆಲ್ಲಾ ।
ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ಇನಿತೂ ತಿಂದವನಲ್ಲ, ತಿಂದು ಹೋದರು ಎನ್ನ ಸಖರೆಲ್ಲಾ ॥

ತಿರುಗಿ ಅವಳೆಡೆ ನಕ್ಕ ಹರಿ, ಓಡಿಹೋಯಿತು ಅವಳ ಕೋಪವೆಲ್ಲಾ ।
ಗೊಲ್ಲತಿ ಶ್ಯಾಮನ ಅಪ್ಪಿದಳು, ಈ ಶೋಭೆಗೆ '' ಸೂರದಾಸ '', ಒಪ್ಪಿಸಿದ ತನು ಮನ
ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ॥

13

ಮನೆಯಲಿ ತುಂಬಿದೆ ಗೋರಸ, ಹೋಗಬೇಡ ಪರರ ಮನೆಗೆ ।
ಹಾಲು, ಅನ್ನ, ಘೃತ, ಅಮೃತಮಯ ಭೋಜನ, ಇಟ್ಟಿಹೆ ಮೊಸರ ಮಾಡಿಹೆ ಗಟ್ಟಿ
ಹಾಲಿಗೆ ॥

ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಗೋಗಳು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲಿ, ತಡಕುವೆ ನೀ ಏಕೆ ಪರರ ಮನೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ।
ನಿರ್ಲಜ್ಜ ಗೋಪಿ ಬೈದಳು, ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳು, ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟು ಕಥೆಯ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ॥

ಹಿರಿಕಿರಿಯ ಭಾವವಿಲ್ಲ ಇವಳಿಗೆ, ಹಸು ಎಲ್ಲೋ ಕರು ಎಲ್ಲೋ ಬಿಟ್ಟಿಹಳು ।
'' ಸೂರದಾಸ '' ಪ್ರಭು ಮೋಹನ ಅತಿ ಚತುರನ, ನಗುನಗುತ ಜನನಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು ॥

14

ಎಲೆ ಗೊಲ್ಲತಿ ! ಏಕೆ ಹೊರಿಸುವೆ ದೋಷವ ।
ಇಷ್ಟು ಹಾಲು ಬೆಣ್ಣೆಗೆ, ಬಂದ ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನಲಿ ?

ನೀ, ಧನ, ಯೌವನ ಮದದಿ, ಎದ್ದು ಬರುವೆ ಬೆಳಗಿನಲಿ ।
ಎನ್ನ ಕಂದ, ಏನೂ ಅರಿಯ, ನೀನಿಹೆ ತರುಣಿ ಕಿಶೋರಿ ॥

ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ ಓಲಾಡುವೆ, ವ್ರಜದಲಿ ಲಜ್ಜೆಗೆಟ್ಟ ಕುವರಿ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಕೋಪದಿಂದೆಂದಳು ಯಶೋದೆ, ಎನ್ನ ಜೀವನಧನನಿವನು ॥

15

ಕಂಡ ಗೊಲ್ಲತಿ ಯಮುನೆಗೆ ಹೋಗುವುದ ।
ತಾ ಹೊಕ್ಕು, ಆ ಮನೆಗೆ ಕೇಳಿದ, ' ಯಾರೊಳಗೆ ' ॥

ಹೊಕ್ಕು, ಇಬ್ಬರು ಬಾಲರಿದ್ದುದ, ನೋಡಿದ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ।
ಕಂಡು ಭಯಂಕರ ಗುಂಪ, ಅಳತೊಡಗಿದರಿಬ್ಬರು ಬಾಲರು ಒಳಗೆ ॥

ಏರಿ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಗೊಲ್ಲ ಬಾಲನ ಇಳಿಸಿದ ನಿಲುವಿನ ಗಡಿಗೆ ।
ತಿಂದರು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲರು, ಚೆಲ್ಲಿದರ್ ಹಾಲನು ಬುವಿಗೆ ॥

ಬಿಚ್ಚಿದರು ಕರುಗಳನು, ಓಡಿದರೆಲ್ಲಾ ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ।
ಚೆಲ್ಲಿ ಮೊಸರ ಬಾಲರ ಮೇಲೆ ಗೊಲ್ಲ ಗೆಳೆಯರ ಕಳಿಸಿದ ಹೊರಗೆ ॥

ಓಡಿರಿಬೇಗೆಂದ ಸಖರಿಗೆ ಹರಿ, ಕಂಡು ಗೋಪಿ ಬರುವುದ ಮನೆಯೊಳಗೆ ।
ಬಂದು, ಕಂಡು ಶ್ಯಾಮನ ಮನೆಯಲಿ, ನಿಂತಳು ದ್ವಾರಕೆ ಒರಗಿ ॥

ಪ್ರೇಮ ತುಂಬಿದ ಹೃದಯ, ಉಕ್ಕಿದ ಕೋಪದಿ, ಕೇಳಿದಳು ಹರಿಗೆ ।
ನೋಟದಿ ತನುಮನ ಮರೆತಳು, ಮಾಡಿದ ನಖಘಾತ ಹರಿಗೋಪಿಗೆ ॥

ಅತಿ ಪ್ರೇಮರಸದಲ್ಲಿದ್ದಳು ಗೋಪಿ, ಮನೆ, ಮಠ, ತನುಮನ ಮರೆತಳು ।
'' ಸೂರ,'' ಪ್ರಭು ಹಿಡಿದು ತೋಳ, ಎಳೆ ತಂದಳು, ಯಶೋದೆ ಎಡೆಗೆ ॥

16

ಗೊಲ್ಲತಿ ಬಂದು ನೋಡಿದಳು ಮನೆಯ ।
ತಿಂದು ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಎಲ್ಲಾ ಕದ್ದು ತಾಮರೆಸಿದ ಮನೆಯಲಿ ॥

ನಿಂತಳು ಭಾಂಡದ ಬಳಿ, ಕಂಡಳಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಮಡಕೆಯ ।
ಈಗ ಹೋದೆ, ಹಾಗೇ ಬಂದೆ, ಯಾರು ಕದ್ದರು ಬೆಣ್ಣೆಯ ?

ನಡೆದಳು ಒಳಗೆ, ಕಂಡಳು ಹರಿಯ ಶ್ಯಾಮಹಿಡಿದ ಕಾಲ್ಗಳ ।
'' ಸೂರದಾಸ, '' ಪ್ರಭು, ಗೊಲ್ಲತಿಗೆ ಹೇಳಿದ ತನ್ನ ಹೆಸರುಗಳ ॥

17

ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ನಾ ಹೇಳುವೆ ಯಶೋದೆ ।
ನಂದನಂದನ ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ ಕದಿಯಲು ಬಂದ ॥

ನಾ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆ, ಒಮ್ಮೆಗೆ, ಕೇಳಿದೆ ' ಒಳಗೆ ಯಾರೆಂದು ' ?
ಅವಿತೇ ಇದ್ದ, ಸಂಕೋಚದಿ, ನಿಂತಿತು ಬುದ್ಧಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ॥

ನೋಡಿ ಖಾಲಿ ಗಡಿಗೆಯ ಬೆಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ದುಃಖಿಸಿದೆ ।
ಹಿಡಿದು ತೋಳ ಕರೆದೆನೆಲ್ಲರ, ರಂಗನವನು ಚರಣಕೆರಗಿದ ।

ಹರಿಯಿತು ಕಣ್ಣೀರು, ಆಗ ನೋವು ಆವನ ಕಳೆಯಿತು ।
" ಸೂರದಾಸ " ಪ್ರಭು ದಿನದಿನದಲಿ, ತೋರಿದ ಬಾಲಕೇಳಿಯದ ॥

18

ಯಶೋದಾ ಎಷ್ಟೆಂದು ಸಹಿಸಲಿ ಲೂಟಿಯಾ ।
ದಿನದಿನವೆಂತು ಸಹಿಸಲಿ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಹಾನಿಯಾ ॥

ಬಂದು ನೋಡು ಒಮ್ಮೆ, ನಿನ್ನ ಪುತ್ರೀ ಬಾಲರ ಚೇಷ್ಟೆಯಾ ।
ಕುಡಿದು ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿ ಬಾಲರಿಗೂ, ಒಡೆದೋಡುವ ಮಡಕೆಯ ॥

ನಾ ಎನ್ನ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಗಡಿಗೆಯಾ ।
ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗ, ಕಂಡು ತೆಗೆದ ಬೆಣ್ಣೆಯಾ ॥

ಕೇಳಲು ಗೋಪಿ ಅಂದ ನಿಸ್ಸಂಕೋಚದಿ, ಬಂದೆ ಒಳಗೆ ಮನೆಯದು ಎನ್ನದಾ ।
"ಸೂರ" ಶ್ಯಾಮ ನೀಡಿದ ನೀ ಉತ್ತರವ, ತೆಗೆಯುತಿಹೆ ಬೆಣ್ಣೆಯಲಿರುವ ಇರುವೆಯಾ ॥

19

ಸಖಿ ನಾ ಕಾದು ಕುಳಿತಿಹೆ ।
ಮನೆಯಿಂ ಬೆಣ್ಣೆ ಕದ್ದೋಡುವಾಗ, ನಾ ಭುಜ ಹಿಡಿದೆ ॥

ನಕ್ಕ ನನ್ನ ನೋಡಿ, ಮಧುರ ನುಡಿಯ ನುಡಿದ ।
ಮುಗ್ಧಳಾದೆ ಮಾಯೆಯಿಂದವನ, ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲದ್ದಿದೆ ॥

ಕೂರೋ ಕೃಷ್ಣ, ಎರಗುವೆ ನಿನಗೆ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೊಸರ ತರುವೆ ।
" ಸೂರ," ಶ್ಯಾಮಗೆ ಚತುರ ಗೋಪಿ, ಇತ್ತಳು ಸರ್ವಸ್ವವನು ॥

20

ತಾ ಬಂದ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬರಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ।
ಗೆಳೆಯರ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ, ಕಂಡ ಹರಿ ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯ ಒಳಗೆ ॥

ಕಂಡ ಕಡೆದ ಹೊಸ ಬೆಣ್ಣೆಯ, ತೆಗೆತೆಗೆದು ತಿನ್ನುತ, ಇಟ್ಟನಧರಕೆ ।
ಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕರೆದನೆಲ್ಲರ, ಕರತುಂಬಿತುಂಬಿ ಇತ್ತ ಸಖರಿಗೆ ॥

ಹರಡಿದೆ ಹೃದಯದಿ ಮೊಸರಿನ ಹನಿಗಳು, ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಭಯದಿ ।
ಎದ್ದು ಬಾಲರ ಮರೆಯಲಿ ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ, ತಿಂದು, ಗೊಲ್ಲರಿಂದ ತಿನ್ನುವ ತೆಗೆದು ॥

ಮರೆಯಲಿದ್ದ ಗೋಪಿ ನೋಡಿದಳು, ಮಗ್ನಳಾದಳು ಮನದಾನಂದದಿ ।
"ಸೂರ," ಶ್ಯಾಮನ ಮುಖ ನೋಡಿ, ತನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿದಳು ನಿಬ್ಬೆರಗಾಗಿ ॥

21

ಅವಿತು ತಿನ್ನುವ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಗೋಪಾಲ ।
ನೋಡೆ ಸಖಿ ! ಶ್ಯಾಮ ಮನೋಹರ ತನುವಿನ ಶೋಭೆಯ ॥

ಎದ್ದು ! ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಅವಿತು ನೋಡೆ ! ನೋಡುವ ರೀತಿಯ ।
ಚಲಿಪ ನಯನ, ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ನೋಟ, ಗೆಳೆಯರಿಗೀಯುವ ರೀತಿ ॥

ಬಾಯ ಸಮೀಪದ ಸುಂದರ ಕೈ, ಅತಿ ಮನೋಹರ ರಾಜಿಪುದೀ ರೀತಿ ।
ಜಲರುಹ ತ್ಯಜಿಸಿ ವೈರವ ಚಂದ್ರಗೆ ಉಪಹಾರವೀವವೋಲು ॥

ಬಾಯಿಂ ಬೀಳುವ ದಧಿಸುತ ಬಿಂದು ತನುವಿನಲಿಂತು ।
ಪ್ರಿಯ ಜನರಾಗಮನಕೆ, ಚಂದಿರ ಹಿಮಕಿರಣ ಸುರಿಸುವವೋಲು ॥

ಕಂಡು ಬಾಲವಿನೋದವ ಸೂರಪ್ರಭು, ಶಿಥಿಲ ಶರೀರಿಯಾದಳು ವ್ರಜನಾರಿ ।
ತಡೆಯಲುಬಾರದು ವಚನ, ಚಿಂತೋದಧಿಯಲದ್ದಿ ನಿಂತಳು ನಾರಿ ॥

22

ಕೇಳೆ ಗೋಪಿ ಮುಂಜಾವಲೆದ್ದು ಮಥಿಸಲು ಮೊಸರ ಧಾವಿಸಿದೆ ।
ತುಂಬಿದ ಭಾಂಡವ ಇರಿಸಿ ಮಣಿಕಂಬದ ಬಳಿ, ಕಡಗೋಲಿನ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದೆ ॥

ಕೇಳಿ ಬಂದನಾಕ್ಷಣ ನಗುನಗುತ, ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಬಳಿ ನಿಂದ ಹರಿ ।
ಬಾಲ ವಿನೋದದತಿ ಮೋದದಿ, ಚಂಚಲ ನೇತ್ರವ ಕುಣಿಸುತ ಸೆಳೆದ ಎನ್ನ ಹರಿ ॥

ಚಂಚಲ ನೋಟ ಸೆಳೆಯಿತು ಚಂಚಲ ಮನವ, ಎನ್ನ ನೋಟ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟ ಹರಿ ।
ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕಂಡು, ಪುಳಕಗೊಂಡು, ತನ್ನಂಗದ ಶೋಭೆಯ ಹರಡಿದ ಹರಿ ॥

ಉಂಡೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಎರಡು ಮಾಡಿ, ಎರಡೂ ಕೈಯಿಂ ಮೆಲ್ಲುತ ನಗುತಿಹ ಹರಿ ।
ಈ ಬಾಲ ಲೀಲೆ, ಎನ್ನ ಹೃದಯದಿ ಅಡಗಲೊಲ್ಲದೆಂದ " ಸೂರದಾಸ " ॥

23

ಎಲ್ಲಿರುವೆ ಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವೆ ।
ದಿಟ್ಟ ಗೋಪಿಯರಿವರು, ಗೋರಸಗರ್ವದಿ ಹರಟುವರು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ॥

ಬೇಕಾದುದ ಬೇಡು ಕಂದ ಎನ್ನ, ತೆಗೆದುಕೊ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದುದೆಲ್ಲ ।
ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಅಮೃತವಾಯ ಜಲ್ಪವ, ಸಂತಸ ಹರಡುವುದು ತನುವೆಲ್ಲಾ ॥

ಏನೀ ಪರಿಪಾಟ ಗೋಪಿಯರದು, ಬೈಯಲೆಂದೇ ಬೆಳಗೆದ್ದು ಬರುವರೆಲ್ಲಾ ।
"ಸೂರ", ಏಕೆ ಹೊರಿಸುವರಿ ದೋಷವ ಹಟದಿ, ಮನೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಯನೆ ತಿನ್ನನಲ್ಲಾ ॥

24

ಹರಡಿತು ಈ ಮಾತು ಗೋಕುಲದ ಮನೆಮನೆಗೆ ।
ಕದ್ದು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯ, ತಾ ತಿಂದು ತಿನಿಸುವ ಬಾಲರಿಗೆ ॥

ಕೇಳಿ ವ್ರಜನಾರಿಯರು ಹರುಷಿತ ಮನದಿ, ಬರಲಿ ಹರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ।
ಬೆಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುವವನೊಮ್ಮೆ ಹಿಡಿದು, ಆಲಿಂಗಿಸುವೆನ್ನೆದೆಗೆ ॥

ಅಭಿಲಾಷಿಸುತ ಮನದಿ, ಹೃದಯದಿ, ಇದೇ ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ।
ಮನೆಯಿಂ ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಂದು, ತಿನಿಸುವೆ 'ಸೂರದಾಸ', ಪ್ರಭುಗೆ ॥

25

ಗೋಕುಲದ ಮನೆ ಮನೆಯಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಾತೆ ।
ನಂದನ ಮಗ, ಬಾಲರೊಡನೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರ ಕದಿಯುತ ತಿನ್ನುತ ತಿರುಗುವ ॥

ಹೇಳುವಳೊಬ್ಬಳು, ನನ್ನ ಭವನದಿಂದೋಡಿದನೀಗಲೀಗನವ ।
ಅಂದಳು ಮತ್ತೊಬ್ಬಳು, ನಾ ಕಂಡೆ ಬಾಗಿಲಲಿ, ಹಾಗೋಡಿದನೀಗವ ॥

ಅಂದಳು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಹೇಗೆ ಹರಿಯ ನೋಡಲಿ, ನನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ?
ನೋಡುತ ಅವನ, ಹೊಸ ಬೆಣ್ಣೆ ಈವೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತಿನ್ನುವ ಅವಗೆ ॥

ಹೇಳುವಳವಳು, ನಾನೋಡಿದರವನ, ಮಡಿಲಲೆತ್ತುವೆನವನ ।
ಸೂರ ಪ್ರಭುವ ಪಡೆಯಲು, ಓಡಿಸುವರವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತಿಯನು ॥
ಕರ ಜೋಡಿಸಿ ಬೇಡುವರು ವಿಧಾತನ, ನೀಡೌ ಪತಿ ಎಮಗೆ ನಂದನಂದನನ ॥

26

ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಿಂದವ ನಾನಲ್ಲಮ್ಮ ।
ಗೆಳೆಯರು, ಗೇಲಿಗೆ ಬಳಿದರು ಎನ್ನ ಮೋರೆಗೆ ॥

ನೋಡೇ ನೀನೆ, ನೆಲುವಲಿ ಗಡಿಗೆ, ಎಷ್ಟು ಮೇಲೆ ತೂಗುತಿದೆ ।
ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ, ಪುಟ್ಟ ಕೈ ಎನ್ನದು ಹಿಡಿಯುವೆ ಹೇಗೆ ಅದ ॥

ಒರೆಸಿ ಮೂತಿಯ ಮೊಸರ, ಚತುರ ಇಟ್ಟ ಬೆಣ್ಣೆ ದೊನ್ನೆಯ ಹಿಂದೆ ।
ಎಸೆದು ಕೋಲ, ನಕ್ಕು ಯಶೋದೆ, ಶ್ಯಾಮನ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು ॥

ಬಾಲ ವಿನೋದದಿಂ ಮೋದವಗೊಳಿಸಿ, ಭಕುತ ಪ್ರತಾಪವ ತೋರಿದ ।
"ಸೂರ" ಮಾತೆಯ ಈ ಪರಿ ಸುಖವ ಪಡೆದಾರೆಂತು ಬೊಮ್ಮ ಶಿವರು ॥

ಚಂದಿರ ಆಟಿಕೆ

1

ನಿಂದು ಅಂಗಳದಿ ಎತ್ತಿ ಹರಿಯ ಯಶೋದೆ, ತೋರುತಿಹಳು ಇಂದುವನು ।
ಅಳಬೇಡ ಮಗನೆ ಕೈಮುಗಿವೆ ನಿನಗೆ, ನೋಡು ಕಣ್ಣು ತಣಿಪ, ಶೀತಲವೀವ ಚಂದಿರನನು ॥

ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟನು ಚಂದಿರನಲಿ, ಎತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಕರವನು ತೋರುತಿಹನು ।
ಸಿಹಿ ಇಹನೋ, ಅಥವಾ ಹುಳಿಯೋ, ನೋಡಲು ಅಂದ ಮನಕೆ ಚಂದವೀವನು ॥

ಮನದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ, ಎನಗೆ ತರಿಸಿಕೊಡಮ್ಮ ನೀ ಅವನನು ।
ಹಸಿವೆನಗೆ, ನಾ ತಿನ್ನುವೆ ಚಂದಿರನ, ಕೊಡುಕೊಡೆಂದು ಕೋಪದಿ ಹಟಹಿಡಿದನು ॥

ಏನ ಮಾಡಿದೆ ನಾನು ! ಎನ್ನ ಮುದ್ದುಕಂದ ಅಳುತ ದುಃಖಿಸುತಿಹನು ।
ಹೇಳುತ ಬುದ್ಧಿಯ "ಸೂರನ", ಶ್ಯಾಮಗೆ, ತೋರುತಿಹಳು ಗಗನದಿ ಹಾರುವ
ಹಕ್ಕಿಯನು ॥

2

ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಲೊ ರಂಗ ನಿನಗೆ ।
ನಾ ಮರೆತು ತೋರಿದೆ ಚಂದ್ರನ, ನೀ ತಿನ್ನುವೆನೆಂಬೆ ಅವನನು ॥

ಎಲ್ಲಾದರುಂಟೆ ? ಕಂದ ರಂಗ ! ಕೇಳಿ ಅರಿಯೆ ! ನೋಡಿ ಅರಿಯೆನದನು ।
ಎಲ್ಲರ ಆಟಿಕೆ ಅಹುದಿದು, ನೀ ತಿನ್ನುವೆನೆಂಬೆ ಅದನು ॥

ದಿನದಿನ ಬೆಣ್ಣೆ ಕೊಡುವುದು ಎನಗೆ, ತಾಸು ತಾಸು ಬೆಳಗು ಬೈಗಲಿ ।
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನೀ ಬೇಡುವ ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಕಂದಾ ಕೊಡಲಿ ಎಲ್ಲಿಂದದನು ॥

ನೋಡುತಿರು ಆಟಿಕೆ ಚಂದ್ರಮನ, ಹಟಬೇಡ ಮುದ್ದುಕಂದ ನಿನಗೆ ।
"ಸೂರ", ಶ್ಯಾಮನೆತ್ತಿ ಯಶೋದೆ, ನಗುತ ಹೇಳಿದಳು ನಂದನಂದಗೆ ॥

3

ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಚಂದ್ರನ ಆಟಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು ।
ಹೊರಳುವೆ ಭುವಿಯಲಿ ಈಗಲೆ, ನಿನ್ನ ಮಡಿಲಿಗೆ ನಾ ಬಹೆನು

ಕುಡಿಯೆನು ನಾನು ಗೋವಿನ ಹಾಲ, ಹೆರಳ ಹೆಣೆಸೆನು ನಾನು ।
ನಾನಾಗುವೆ ನಂದನ ಮಗನು, ನಿನ್ನ ಮಗನೆಂದೆನಿಸೆ ನಾನು ॥

ಹತ್ತಿರ ಬಾರೋ ಕೇಳೊ ಎನ್ನ ಮಾತ, ಬಲದೇವಗೆ ಹೇಳೆನು ನಾನು ।
ನಕ್ಕು ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದಳೆಶೋದೆ, ನಿನಗೆ ತರುವೆನು ನವರಾಣಿಯ ನಾನು ॥

ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ಕೇಳಮ್ಮ ಎನ್ನ ಮಾತ, ಈಗಲೆ ಮದುವೆಯಾಗುವೆ ನಾನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ನಾನಾಗುವೆ ಕುಟಿಲಬೀಗ, ಮಂಗಳಗಾನವ ಮಾಡುವೆನು ॥

4

ಜಾಣ ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದ ರಂಗ, ಬಿಡು ಈ ಹಟವ ಬೇಗ ।
ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಇಹ ಹಾಲು ಬೋನ ಮಿಠಾಯಿಯಲಿ, ಬಯಸಿದುದ ತೆಗೆದುಕೊ ನಿನಗೆ ॥

ಹೊಸ ಬೆಣ್ಣೆ, ತುಪ್ಪ, ಮೊಸರನಿಟ್ಟಿಹ, ಸಿಹಿಹಾಲ ಕುಡಿ ಬೇಗ ನೀನು ।
ಎರೆಗುವೆ ನಿನಗೆ, ಬಿಡು ಹಟವ, ಕೋಪದಿ ಕಂಗೆಟ್ಟಿಹೆ ನೀನು ॥

ಏನ ಹೇಳಿ, ಏನ ತೋರಿದರೂ, ನಂಬಲೊಲ್ಲೆ ಎನ್ನ ಮಾತ ನೀನು ।
ಜಾರಿ ಜಾರಿ ಬೀಳುವೆ ಸೊಂಟದಿಂ, ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ ರೇಗುವೆ ನೀನು ॥

ಇಟ್ಟು ಜಲಪಾತ್ರೆಯಂಗಳದಿ, ತೆಗೆದುಕೋ ಹಿಡಿ ಇವನ ನೀನು ।
ಚಂಡಿ, ಮೊಂಡಿ, ಶ್ಯಾಮ, ಚಂದ್ರನನೇ ಬೇಡುವ, ಹೇಗೆ ಕೊಡಲದನೆಂದಳೆಂದ
" ಸೂರದಾಸ "॥

5

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಯಶೋದೆ ಅಂದಳು ಹಸುಳೆಯ ತಣಿಸಲು, ಬಾ ಚಂದಿರ, ನಿನ್ನ ಕಂದ ಕರೆವ ।
ಜೇನು, ಹಣ್ಣು, ಸಿಹಿ ಅನ್ನ, ಮಿಠಾಯಿ, ತಾನೂ ತಿಂದು ನಿನಗೂ ತಿನಿಸುವ ॥

ಒಂದೂ ಕ್ಷಣ ಧರಣಿಲಿ ಇಡ, ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸುವ ।
ಜಲಪಾತ್ರೆ ಕೈಯಲಿ ಎತ್ತಿ, ಬಾ ಇದರಲಿ ಧರಿಸಿ ನಿನ್ನ ತನುವ ॥

ಇಟ್ಟಳು ಜಲಪಾತ್ರೆಯ ಬುವಿಗೆ, ಹಿಡಿದು ತಂದಿಹೆ ಆ ಚಂದ್ರನ, ಬಾ ಕಂದ ತೋರುವೆ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭು, ಮುಗುಳ್ನಗುತ, ಕೈಗಳನಡಿಗಡಿಗಿಟ್ಟನು ಜಲಪಾತ್ರೆಯಲಿ ॥

6

ಸಖಿ ಕೇಳೆ ಎಷ್ಟು ಹಟಗಾರನೇ ಇವನು ।
ಹಿಡಿದು ಎನ್ನ ಕೈಯ, ತೋರುವ ಗಗನವ, ಆಟಕೆ ಬೇಡುವ ಚಂದ್ರನನು ॥

ಭಾಂಡದಿ ಜಲವಿಟ್ಟು ಯಶೋದೆ, ಹರಿಯ ಕರೆದು ತೋರಿದಳು ಚಂದ್ರನನು ।
ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದೆ ಅಳುತಳುತಿರೆ, ಚಂದ್ರನೇಕೆ ಬುವಿಗೆ ಬರುವನೆಂದಳು ॥

ಹಾಲು, ಹಣ್ಣು, ಸಿಹಿ ಅನ್ನ, ಮಿಠಾಯಿ, ಬೇಡೋ ಎನ್ನ ಕಂದನೆ ನೀನು ।
ಬುಗುರಿ–ದಾರ, ಚಿಣ್ಣಿ–ದಾಂಡು, ತೆಗೆದುಕೊ ಎನ್ನ ಮುದ್ದುಕಂದ ನೀನು ॥

ಸಂತ ಉದ್ಧಾರಕ, ಅಸುರ ಸಂಹಾರಕ ದೂರೀಕರಿಸು ದುಃಖ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ನೀನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ತನ್ನನರ್ಪಿಸಿದಳು ಯಶೋದೆ, ಕಂಸನ ಕೊಂದಪುತ್ರಗೆ ॥

7

ಕೊಳ್ಳೋ ಕೊಳ್ಳೋ ಮೋಹನ ಇಂದುವ ।
ಕಮಲ ನಯನ ಕೈಮುಗಿವೆ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಿಂ ತುಸ ಇಣುಕಿ ನೋಡು ಚಂದುವ ॥

ಕೇಳಲೊ ಸುಂದರ ಸುತನೆ, ಏಕೀ ಪರಿ ಹಟ ನಿನಗೆ ।
ನೋಡೋ ಶ್ಯಾಮ ಆ ಸುಧಾಕರ, ಬಿದ್ದಿಹ ಪಾತ್ರೆಯ ಒಳಗೆ ॥

ಗಗನದಿ ತಂದಿಹೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ, ಯತ್ನದಿ ಇಟ್ಟಿಹ ಭಾಂಡದೊಳಗೆ ।
ತೆಗೆ ನಿನ್ನಯ ಕರದಿಂ ಚಂದ್ರನ, ನೀ ಬೇಕಾದುದ ಮಾಡು ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಗೆ ॥

ಗಗನದಿ ಹಿಡಿದು ತರಿಸಿಹೆ ಅವನ, ಹಕ್ಕಿಯೊಂದ ಕಳಿಸಿ ನಾನು ।
" ಸೂರದಾಸ," ಪ್ರಭು ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಮಾತಿಗೆ ಏಕಿಷ್ಟು ಹಟ ಮಾಡುತಿಹೆ ನೀನು ॥

8

ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಹಿಡಿಯುವೆ ಚಂದ್ರನ ।
ಏನ ಮಾಡಲಿ ಜಲದೊಳಗಿನವನ, ಹೊರಗೆ ನೆಗೆದು ಹಿಡಿಯುವೆನವನ ॥

ನಲಿದಾಡುತಲಳಿಯುವನಿವನು, ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯಲದ ನಾನು ।
ಅವನು ನಿಕಟದಿ ಕಾಣುವ, ನೀ ಎನ್ನ ತಡೆದರೆ ನಾನಿರೆನು ॥

ಅರಿವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ನಾನು, ಈ ಮರುಳಿಗೆ ಬೆರಗಾಗೆ ನಾನು ।
" ಸೂರ " ಶ್ಯಾಮನೆಂದ ಹುಡುಕಿ ತರುವೆ, ಸುಡುವೆ ಶಶಿಗರ್ವವನು ॥

9

ಕಂಡು ನಿನ್ನ ಮುಖವ ಕಡು ಬೆದರಿದ ಚಂದಿರನು ।
ಕೈಹಾಕಿ ಹರಿ ಹುಡುಕಲೆಳಸುವ, ಓಡಿ ಪಾತಾಳಕೆ ಸೇರಿದನವನು ॥

ಆ ಚಂದಿರನೆಂತೂ ಬರಲಾರ, ಈ ಪರಿಯಿಂದಲಿ ಯೋಚಿಸಿದನವನು ।
ವದನವ ಕಂಡು, ಶಂಕಿಸಿದ ಮನದಿ, ಕಣ್ಣೇ ಕಮಲ, ಕುಂಡಲವೇ ರವಿತೇಜವೆಂದು ॥

ಕೇಳೋ ಶ್ಯಾಮ, ನಿನಗ್ಹೆದರುತ ಶಶಿ, ಚರಣಕೆರಗಿ ಪೋದನೆಂದು ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ ಹಟದಿ, ಮಲಗಿದ, ಎದೆಗಪ್ಪಿದಳವನ ಮಾತೆ ॥

10

ವಸುಮತಿ ಎತ್ತಿ ಮಂಚದಿ ಮಲಗಿಸುತ ।
ಎನ್ನ ಕಂದನತಿಹಟ ಹಿಡಿದನೆಂದು, ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಮಧುರ ಸ್ವರದಿ ಹಾಡುತ ॥

ತಾನೂ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಲಗೆ, ಹೊರಳಿ ಹರಿ ಆಕಳಿಸಿದನಾಗ ।
ತಟ್ಟುತ ಕಂದನ ಮುದ್ದಾಡಲು, ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದೆದ್ದನಾಗ ॥

ಮಲಗೋ ಮಗನೆ ಹೇಳುವೆ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಅತಿ ಮಧುರ ಕಿವಿಗಿಂಪಾಗಿ ।
ಕೇಳಿ ಇದ '' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ, ಮಲಗಿ ನಗುತ ಹೂಂಗುಟ್ಟಿದ ॥

11

ಕೇಳಲೊ ಮಗನೆ ಹೇಳುವೆನೊಂದು ಮುದ್ದು ಕಥೆಯ ।
ಕಮಲ ನಯನ, ಚತುರ ಶಿರೋಮಣಿ, ಆನಂದದಿ ಹೂಂಗುಟ್ಟಿದ ॥

ರಘುಕುಲದಿದ್ದನು ರಾಜಾ ದಶರಥನು ಅವತರಿಸಿದರು ನಾಲ್ವರು ಕುವರರು ಅವಗೆ ।
ಅವರಲಿ ಮುಖ್ಯನು ರಾಮನು, ಜನಕ ಸುತೆ ಸತಿಮಣಿಯವಗೆ ॥

ತ್ಯಜಿಸಿದ ರಾಜ್ಯವ ಅಪ್ಪನಾಣತಿಗೆ, ಅನುಜ ಗೃಹಿಣಿ ಸಹಿತ ವನಚಾರಿಯಾದ ।
ರಾಜೀವಲೋಚನ ರಾಮ ಪರಮ ಉದಾರಿ, ಕನಕ ಮೃಗದ ಹಿಂದೋಡಿದ ॥

ರಾವಣ ಕದ್ದ ಸೀತೆಯನು, ಕೇಳುತ ನಂದನಂದನ, ನಿದ್ದೆಯ ಬಿಟ್ಟೆದ್ದ ।
ತಾ, ತಾ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ, ಧನುರ್ಬಾಣವೆಂದ "ಸೂರ", ಪ್ರಭು ಅತಿ ಶಂಕಿತಳಾದಳು ಮಾತೆ ॥

ಏಳಯ್ಯ ಬೆಳಗಾಯಿತು

1

ಸಖಿ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಮಾತ, ನಾನೆಬ್ಬಿಸಲಾರೆ ಕಂದನ ।
ಇನ್ನೂ ಇರುಳೂ ಎಂದಿಹ ಮನದಿ, ನಂದ ನಂದನನು ॥

ಒಳಿ ಸಾರಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ಶೋಭೆಯ ಲೋಭದಿ, ನಿಂತೆ ನಾನು ।
ನಿಶ್ಚಲಳಾದೆ ನಾನು, ನೋಡುತ ಕಂದನ, ಮುಖ ಕಾಂತಿಯನು ॥

ಮಾತಾಡಲು ಅತಿ ಯತ್ನಿಸುವೆ, ನಿಂತು ಮನದಿ ಚಿಂತಿಸುವೆ ನಾನು ।
ನೋಡುತ ನೋಡುತ ಸೆಳೆಯಿತು ಮನ, ತನ್ನ ತಾ ಮರೆಯಿತು ಕಣ್ಣು ॥

ಸೆಳೆಯಿತೀಪರಿ ವದನಾರವಿಂದವು, ಯಶೋದೆಯ ಮನವನು ।
" ಸೂರದಾಸ," ಸುಖದ ರಾಶಿಯ, ಯಾರು ವರ್ಣಿಪರಿದನು ॥

2

ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಿ ಎದ್ದು, ಮಲಗಿಹ ಮಗನ ಹೊದಿಕೆ ತೆಗೆದ ನಂದ ।
ಇರದಾದ ಅತಿ ವ್ಯಾಕುಲದಿ, ವಿರಹ, ನಿಶೆಯ ದ್ವಂದ್ವದಿ ॥

ಸ್ವಚ್ಛ ಸಜ್ಜೆಯಲಿ, ಕಂಡಿತು ಮುಖವು ಚಲಿಸಿತು ತಿಮಿರಾಂಧಕಾರ, ಮಂದಮಂದದಿ ।
ಕಡೆದ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಂ, ಹೊರ ಬಂದ ಚಂದಿರನೊಲು ॥

ಬಂದರು ಸಖರೆಲ್ಲಾ, ಕೇಳಿ ' ಸೂರ ', ಚತುರ ಚಕೋರ ಓಡಿಬಂದಂದದಿ ।
ಮರೆತರು ತನುಮನವ, ಅತಿ ಸುಂದರ ಕಾಂತಿಯ ಕಿರಣದ ಪಾನದಿ ॥

3

ಏಳಯ್ಯ ನಂದ ಕಿಶೋರನೆ, ಅರಳಿದವು ಕಮಲ ಪುಷ್ಪಗಳು ।
ಮರೆತವು ಭೃಂಗಗಳು ಲತೆಯ, ಮುಚ್ಚಿದವು ಕುಮುದಿನಿಗಳು ॥

ಕೇಳಯ್ಯ ಹಕ್ಕಿಕೋಳಿಗಳು, ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟುತಿವೆ ವನದಲಿ ।
ಗೋಗಳು ಅಂಬಾ ಎನ್ನುತ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲಿ, ಓಡುತಿವೆ ಕರುಗಳ ಬಳಿಯಲಿ ॥

ಚಂದ್ರಕುಂದಿದ, ರವಿ ಬೆಳಗಿದ, ಹಾಡುತಿಹರು ನರನಾರಿಯರು ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ಏಳು ಬೆಳಗಾಯಿತು, ಅಂಬುಜ ಕರಧಾರಿಯ ॥

4

ಬೆಳಗಾಯಿತು ಏಳೋ ಗೋಪಾಲ ।
ಬಂದಿಹರು ನವಲ ಸುಂದರಿಯರು, ಕರೆಯುತಿಹರು ನಿನ್ನ ವ್ರಜಬಾಲರು ಲಾಲ ॥

ರವಿ ಬೆಳಗಿದ, ಚಂದಿರ ಮಲಿನನಾದ, ಅರಳಿತು ಹೂಗಳು ಕರುಣ ತಮಾಲದಿ ಬಾಲ ।
ನಿಂದರು ದರುಶನಕೆ ವ್ರಜವನಿತೆಯರು, ಹಿಡಿದು ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ ಗೋಪಾಲ ॥

ತೊಳೆದು ಮುಖವ, ತಿನ್ನು ತಿಂಡಿಯ, ನಾ ಕೈಮುಗಿವೆ ಸುಂದರ ಬಾಲ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ಆನಂದ ನಿಧಿ, ಅಂಬುಜ ನಯನ ವಿಶಾಲ ॥

5

ಏಳೋ ಏಳೋ ಹೇ ಗೋಪಾಲ ।
ಮಲಗಲಿದು ತರವಲ್ಲ, ಕೇಳು ಮಗನೆ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಪರಮ ಶುಚಿ ಕಾಲ ॥

ಕಂಡು ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣ ನಿನ್ನ ಮುಖವ, ಹೋಗುವರು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಗೋಪ ಬಾಲರೆಲ್ಲ ।
ಅರಳಿದ ಕಮಲ ಕೋಶದಿ, ಮಧುಪಗಣದೋಪಾದಿಯಲಿರುವ ನಿನ್ನ ಮುಖವ ಲಾಲ ॥

ಸೀ ಎನ್ನ ನಂಬದಿದ್ದರೆ '' ಸೂರ '', ಪ್ರಭು, ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮ ತಮಾಲ ।
ನೋಡು-ನೀನು ತೆರೆ ವಿಶಾಲ ನೇತ್ರಗಳ, ಅತಿ ವಿಶಾಲ ನಯನ ನಂದಲಾಲ ॥

6

ಏಳೋ ನಂದಲಾಲ ಆಯಿತು ಬೆಳಗು, ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು ನಂದರಾಣಿ ।
ತೊಳೆದು ಮುಖಾರವಿಂದವ ಜಲದಿ, ತೊಳೆದಳಾನಂದದಿ ಮುಖವ ಸಾರಂಗಪಾಣಿ ॥

ಬೆಣ್ಣೆ, ರೊಟ್ಟಿ, ಹಾಲು, ಜೇನು, ತೆಗೆದುಕೊ ಇಷ್ಟವಾದುದ ನಿನಗೆ, ಸುಂದರ ಕರದಿ ।
'' ಸೂರ '' ಶ್ಯಾಮ ಮುಖವ ಕಂಡು ಯಶೋದೆ, ಮನದಿ ಹರುಷಿತಳಾದಳು ರಾಣಿ ॥

7

ಸೀ ಏಳೋ ಮುದ್ದುಕಂದ, ಗೋಕುಲ ಸುಖದಾತ ।
ಹೇಳುತ ಆನಂದದಿ ಮಾತೆ, ಏಳೋ ಕುವರ ಸುಖದಾತ ॥

ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಲು ನಿನಗೆ, ಸಿಹಿ ಅನ್ನವಿಟ್ಟಿಹೆ ದಾತ ।
ಎದ್ದು ಭುಂಜಿಸು ನೀನು, ಪಕ್ವಾನ್ನ ಮಿಠಾಯಿ ತಾತ ॥

ಸಖಿರು ದ್ವಾರದಿ ಬೆಳಗಿಂದ, ಕರೆಯುತಿಹರು ನಿನ್ನ ಯದುಜಾತ ।
ನಡೆ ವನಕೆ ಶ್ಯಾಮ, ಕಾಣುತಿಹ ತರಣಿ ಸಕಲ ದಾತ ॥

ಕೇಳಿ ಅತಿ ಮೋದ ವಚನವ, ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ ಯದುಜಾತ ।
ಭುಂಜಿಸಿ, ನಡೆದ ವನಕೆ, '' ಸೂರದಾಸ '', ನೆರಗಿದ ತಾತ ॥

8

ಆಯಿತು ಮುಂಜಾನೆ ಏಳೋ ನಂದ ನಂದನ ।
ಕಂದ ಕಳೆಯಿತು ಕತ್ತಲೆ, ಹರುಷ ಹರಡಿತು ಚಕ್ರವಾಕದ ಮನದಿ ॥

ತರಣಿ ಕಿರಣದಿಂ, ಗತಿಗೆಟ್ಟನು ಚಂದಿರನು ।
ಕೂಗಿತು ಹಕ್ಕಿ ಕೋಳಿಗಳು, ಭೃಂಗಗಳತಿ ಝೇಂಕಾರನಾದ ॥

ಬಿಚ್ಚು ಬೇಗದಿ ಹಸುಗಳ, ಬಿಗಿದಿಹ ಹಗ್ಗದ ಕಟ್ಟನು ।
ಏಳು ಭುಂಜಿಸು, ಇಡು ಚಂದದ ತಿಲಕವ ಹಣೆಗೆ ॥

ತೋರು ನಿನ್ನ ಜನನಿಗೆ, ನಿಜ ಶಿಶುರೂಪವ ಕಂದ ।
ಗೋಪಿಯು ದಧಿ ಮಥನ ದನಿ, ಬೀಳೆ ಅತಿರವ ಶ್ರವಣದಿಂ ॥

ಕೃಷ್ಣ ಯಶಗಾನವ, ಮಾಡುತ ಆನಂದದಿಂ ॥

'' ಸೂರ '', ಪ್ರಭು ಹರಿನಾಮವೇ ಜಗದ ಉದ್ಧಾರಕವೆಂದ ॥
ಗುಣವ ಕೇಳಿ ವೇದಗಳು, ಮೂಕವಾದುವೆಂದ ॥

9

ಏಳೆಲೊ ಗೋಪಾಲ ಲಾಲ, ಆನಂದ ನಿಧಿ ನಂದಲಾಲ ।
ಅಂದಳು ಯಶೋದೆ ಅಡಿಗಡಿಗೆ, ಆಯಿತು ಬೆಳಗು ಮೋದ ಬಾಲ ॥

ನಯನ ಕಮಲದಳ ವಿಶಾಲ, ಪ್ರೀತಿ ತಟಾಕವಿರುವ ಮರಾಲ ।
ನಿನ್ನಯ ವದನ ಲಲಿತಕೆ, ಕೋಟಿಕಾಮರೊಲಿದರೊ ಬಾಲ ॥

ಮೂಡುತಿಹ ರವಿ, ಹರಿಯಿತು ಕತ್ತಲೆ, ಶಶಾಂಕ ಕಿರಣ ಹೀನನಾದ ।
ಮಲಿನ ದೀಪಗಳು, ಕಾಂತಿಹೀನತಾರೆಗಳು, ಅತಿ ಕ್ಷೀಣ ಬಾಲ ॥

ಜ್ಞಾನ ಘನ ಪ್ರಕಾಶದಿ, ಭವವಿಲಾಸ ಮರೆಯಾಯಿತಿಂತು,
ಆಸೆಗೆ ತ್ರಾಸವೀವ ಅಂಧಕಾರವು, ಸಂತಸರೂಪಿ ತರಣಿ ತೇಜದಿ ಭಸ್ಮಿತದೊಲು ॥

ಖಗ-ನಿಕರ-ಮುಖರವ ಕಿಲಕಿಲ, ಮಧುರಗಾನವ ಮನಸಿಟ್ಟು ಕೇಳೊ ಲಾಲ ।
ಪರಮ ಪ್ರಾಣ ಜೀವನ ಧನ, ನೀ ಎನ್ನ ಕಂದ ಮುದ್ದು ಬಾಲ ॥

ಕಿಲ ಕಿಲ ನಾದ ಜೈ, ಜೈ, ಜೈ, ಜಯತಿ ಮಧುಕೈಟಭಾರೆ ಎಂದು, ।
ವೇದ ಘೋಷವಾಗುತಿದೆ, ವಂದಿ ಮಾಗಧ ಸೂತ ವೃಂದ ಗಾನಗೈಯುತಿಹರು ॥

ಅರಳಿದ ಕಮಲದ ಬಳಿ, ಗುಂಜಾರವ ಗೈಯುತ ಹಾರಿದ ದುಂಬಿಗಳಪೊಲು, ।
ತಳೆದು ವೈರಾಗ್ಯವ, ಬಿಟ್ಟು ಸಂಸಾರವ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಬರುವ ವಿರಕ್ತ ಭಕ್ತನೊಲು ॥

ನಿನ್ನ ಗುಣಗಾನಗೈವ, ಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರ ಭೃತ್ಯನೊಲು ।
ಕೇಳಿ ಪ್ರೇಮರಸ ಸಿಕ್ತ ವಚನವ, ಅತಿ ದಯಾಳು ಪ್ರಭು ಎದ್ದನು ॥

ಓಡಿತು ಕಷ್ಟ ಸಮೂಹ, ದುಃಖರಾಶಿ ನೀಗಿತು ನಂದ ಬಾಲ ।
ನೀಗಿತು ಭ್ರಮ ಜಾಲ, ದುಃಖ ದ್ವಂದ್ವ ಕಂಡು ಮುಖಾರವಿಂದಪಾಲ ॥

" ಸೂರದಾಸ ", ಮದ ಜಾಲ ಹರಿಯಿತು ಅತಿ ಆನಂದವಾಯಿತು ಲಾಲ ॥

10

ಎನ್ನ ಕಂದ ಬೆಳಗಾಯಿತೊ, ಏಳೋ ಎನ್ನ ಚಿನ್ನನೆ ।
ನಿಂದಿರುವರು ಗೆಳೆಯರು ಬಾಗಿಲಲಿ, ಆಡೋ ಯದುಕುಲತಿಲಕನೆ ॥

ತೋರಿಸು ಮುಖವ ಎನಗೆ, ದೂರೀಕರಿಸು ತಾಪತ್ರಯಗಳ ಕಂದನೆ ।
ನಿನ್ನ ಮುಖಚಂದ್ರದಿ, ಚಕೋರಮೃಗಕೆ, ಮಧುಪಾನ ಮಾಡಿಸು ॥

ಹೊದಿಕೆಯ ತೆಗೆದನಾಗ ಹರಿ, ಭಕ್ತಗೆ ಸುಖವ ನೀಡುವುದಕೆ ।
ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಹರಿ, ಮಂಚದಿಂ, "ಸೂರಜ", ನೆರಗಿದ ಅವಗೆ ॥

ಆಡುವ ಚಂದ

1

ಆಯಿತು ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಾರೋ ಕಂದ ।
ಓಡುತ ಪೆಟ್ಟಾಗುವುದೆಲ್ಲಾದರೂ, ಆಡುವೆ ನಾಳೆ ಬಾ ನಂದ ಕಂದ ॥

ತಾ ಹೋಗಿ ಭುಜ ಹಿಡಿದು ಕರೆತಂದಳು, ಮೈ ಎಲ್ಲಾ ಧೂಳಿನಂದ ।
ಕೊಡವಿ ಧೂಳ ನೀರತಂದು, ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಮೈಯ ತೊಳೆದಳು ॥

ಮೃದುಲ ವಸನದಿ ಒರೆಸಿ ತನುವ, ಶ್ಯಾಮನ ಒಳ ತಂದಳು ।
"ಸೂರ," ಶ್ಯಾಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಣ್ಣೋ, ಮಲಗಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ಎಂದಳು ॥

2

ಹರಿಯ ಕರೆಯುತಿಹಳು ನಂದನ ರಾಣಿ ।
ಸಂದಿತು ಬಹುವೇಳೆ ಎಲ್ಲಿ ಆಡುತಿಹೆ, ಎನ್ನ ಸಾರಂಗ ಪಾಣಿ ॥

ಕರೆಕೇಳಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ, ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯಿತು ನೀ ಹೋಗಿ ।
ನೀನಿಲ್ಲದೆ ನಂದ ಉಣಲಾರ, ಬೇಗ ಬಾರೆಲೊ ಬಾಲ ॥

ಕರೆತಂದು ಯಶೋದೆ ಶ್ಯಾಮನ ಬೇಗದಿ, ತೊಳೆದಳು ಕಾಲ ।
ಬಾಲರಿಬ್ಬರು ನಂದನೊಡನೆ ಉಣಲು ಕೂತರೆಂದ " ಸೂರದಾಸ " ॥

3

ನಾ ಹೋಗೆನು ಆಟಕೆ ಈಗ ।
ಬಾಲರೊಡನೆ ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ, ಛೇಡಿಸುತಾನೆ ಬಲಭದ್ರ ॥

ತಂದೆ ವಸುದೇವ, ಮಾತೆ ದೇವಕಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭದ್ರ ।
ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡ ನಂದ, ಜತನದಿ ನಿನ್ನ ಬೆಳಸಿದ ॥

ಅಪ್ಪನೆಂದೇಕೆ ಹೇಳುವೆ ನಂದನ, ಜಸುಮತಿಯ ಏಕೆ ಅಮ್ಮ ಎಂಬೆ ?
ಹೇಳಿ ಹೀಗೆ ಛೇಡಿಸುವರೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನ, ನಾನಾಗ ಕೋಪದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದೆ ॥

ಹಿಂದೆ ನಿಂದು ಕೇಳಿದ ನಂದ, ನಗು ನಗುತ ಓಡಿ ಬಂದು ತಬ್ಬಿದ ।
" ಸೂರ " ನಂದ ಬಲರಾಮನ ಗದರಿದ, ಹರುಷಿತನಾದ ರಂಗ ॥

4

ಆಡಲು ದೂರ ಏಕೆ ಹೋಗುವೆ ರಂಗ ।
ನಾ ಕೇಳಿದೆ ಈ ದಿನ ಗುಮ್ಮ ಬಂದನೆಂದು, ನೀನರಿಯೆ ಕಂದ ॥

ಓಡಿ ಬಂದ ಈಗ ಒಬ್ಬ ಬಾಲ, ಅಳುತಲಿದ್ದವನ ನೋಡಿದೆ ।
ಕಿವಿ ಕಿತ್ತುವನವನು, ಬಾಲರೆಂದರಿತವರ ನಂದನಂದ ॥

ನಡಿ ಓಡೋಡಿ ಬೇಗದಿ, ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಮುದ್ದು ಕಂದ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ಕೇಳುತಲೇ ಈ ಮಾತ, ಬಲರಾಮನ ಕೂಗಿ ಕರೆದ ॥

5

ಆಡಲು ಹೋದ ಅತಿದೂರ ಹರಿ ।
ಜೊತೆಜೊತೆ, ಓಡುತ ಓಲಾಡುತ, ಓಡಿದನೆಲ್ಲಿಗೆ ? ವೇಳೆ ಮೀರಿತು ॥

ಕಣ್ಮರೆಯಾದರೆ ನಾ ಸಹಿಸೆ, ನಾ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ ಆ ಮಾತ ।
ಅಪ್ಪ, ಅಪ್ಪನೆಂದೆನ್ನುವ ನಂದನ, ಎನ್ನ ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಎನ್ನುವ ಆ ಮಾತ ॥

ಇಷ್ಟರಲಿ ಘನ ಶ್ಯಾಮ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ, ಗೊಲ್ಲ ಬಾಲರ ಜೊತೆ ।
ಓಡಿಹೋಗಿ ಅಪ್ಪಿದಳು. "ಸೂರ", ಪ್ರಭುವ ಹರುಷದಿ ಯಶೋದೆ ॥

6

ಆಡಲು ಬಾರೋ ಗೋವಿಂದ ।
ಪ್ರಿಯ ಗೆಳೆಯರು ಬಾಗಿಲಲಿ, ಕರೆಯುತಿಹರು ಕಂದ ॥

ಎಲೆ ಚತುರನೆ, ನಿನ್ನ ದರುಶನಕೆ, ತೃಷಿತ ಚಾತಕ ದಾಸರು ನಾವು ।
ನವ ಜಲಧರ ತನು ಕಾಂತಿಯ ಸುರಿಸಿ, ಕಣ್ಗಳ ಹಸಿವ ತಣಿಸೋ ಬೇಗ ॥

ಕೇಳಿ ವಿನಯ ವಚನವ, ಕೃಪಾನಿಧಿ, ಹಂಸನಡಿಗೆಯಲಿ ನಡೆದನಾಗ ।
ಲಲಿತ ಲಘುಲಘು ಚರಣ ಕರ, ಎದೆಭುಜ ವಿಶಾಲ ನಯನದಿ ॥

ಚಿನ್ನದ ನೆರಗಟ್ಟಿನ ಅಂಗಳದಿ ಚಲಿಪ, ನಿನ್ನ ಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ, ನಿನ್ನ ಕಾಲ್ಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೇ
ಉಪಮೆಯ ಪುಂಜ ।

ಪ್ರತಿ ಚರಣಕೆ ಸ್ವರ್ಣಭೂಮಿ, ಕಂಜಾಸನವೀವವೊಲು ।
'' ಸೂರ,'' ಪ್ರಭುವ ಶೋಭೆ ಕಂಡು, ಸುರರು ನಿಂತರು ಬೆರಗಾಗಿ,
ಶರದ ಚಂದ್ರನ ಕಂಡ ಚಕೋರ, ಬೆರಗಾದವೊಲು ॥

7

ಆಡುವ ಶ್ಯಾಮ ಗೋವಳರೊಡನೆ ।
ಸುಬಲ, ಹಲಧರ, ಶ್ರೀಧಾಮರಲಿ, ಕಟ್ಟುವ ಪಂದ್ಯವ ॥

ಹಲಧರ ತಡೆದ ಶ್ಯಾಮನ, ನೀ ತಾಳಲಾರೆ ಪೆಟ್ಟಿನ ಘಾತವ ।
ಹೇಳಿದನಾಗ, ನಾ ನೋಡಬಲ್ಲೆ, ಅತಿ ಬಲನಿಹೆ ನಾನು ॥

ನನ್ನ ಜೋಡಿ ಶ್ರೀಧಾಮ, ಕೈಗೆ ಹೊಡೆದೋಡುವೆನವಗೆ ನಾನು ।
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಧಾಮ್ನ, ಹೊಡೆದೋಡು ಈಗ ನೀನು ॥

ಮುಂದೆ ಹರಿ, ಹಿಂದೆ ಧಾಮ, ಕಿರಿಚುತ ಹಿಡಿದ ಶ್ಯಾಮನನು ।
ಬೇಕೆಂದೇ ನಿಂತೆ ನಾನು, ಏಕೆ ಹಿಡಿದೆ ಎನ್ನ ನೀನು ॥

'' ಸೂರ '', ಹರಿ ರೇಗಿದ ಸಖರಿಗೆ, ಮನದಿ ಕೋಪವ ತಾಳಿದನು ॥

8

ಜಗಳಗಂಟಿ ಶ್ಯಾಮನೆಂದರು ಸಖರೆಲ್ಲರು ।
ನಿನಗೆ ನೀನೆ ನಿಂತೆ ಬಂದು, ಕೋಪಿಸುವೆ ಏಕೆ ಈಗ ॥

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂದ ಬಲರಾಮ, ಅಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲ, ಅಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲ ಇವನಿಗೆ ।
ಸೋಲು, ಗೆಲುವ ಇನಿತರಿಯ, ತಪ್ಪನು ಹೊರಿಸುವ ಸಖರಿಗೆ ॥

ತಾ ಸೋತು ಸಖರಲಿ, ಜಗಳಾಡುವ, ಬೈದು ಓಡಿಸಿದ ಮನೆಗೆ ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ ಅಳುತೋಡಿದ, ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಅಪ್ಪಿದಳು ಮಾತೆ ॥

9

ಅಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಛೇಡಿಸುತಾನೆ ಅಣ್ಣ ।
ಹೇಳುವನವನು ಕಾಸಿಗೆ ಕೊಂಡರು, ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಹೆತ್ತಮ್ಮನಲ್ಲವೆಂದು ॥

ಏನ ಮಾಡಲಿ ? ಈ ಕೋಪಕೆ, ನಾನಾಡಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ।
ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಕೇಳುವ, ಅಮ್ಮ ಯಾರು ? ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪ ಯಾರೆಂದು ?

ಬಿಳಿಯಳು ಯಶೋದೆ, ನಂದನವ ಬಿಳಿಯ, ನೀ ಎಂತು ಕರಿಯನಾದೆ ?
ಹಾಕಿ ಚುಟುಕಿ ಕುಣಿಸುವರು ಗೊಲ್ಲ ಬಾಲರು, ನಕ್ಕು ಎಲ್ಲರೂ ನಗಿಸುವರು ॥

ನೀ ಎನ್ನನೇ ಹೊಡೆವುದ ಕಲಿತೆ, ಅಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಮುಳಿಯೆಯೊಂದೂ ।
ಹಿಗ್ಗಿದಳು ಮೋಹನನ ಕೋಪದ ಈ ಮಾತ, ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಯಶೋದೆ ॥

ಕೇಳೋ ರಂಗ, ಬಲಭದ್ರ ತುಂಟನವ, ಹುಟ್ಟುತಲೇ ಧೂರ್ತನು ಹೌದು ।
" ಸೂರ " ಶ್ಯಾಮ, ಗೋ ಆಣೆಗೂ, ನೀನೆನ್ನ ಕಂದ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮಾತೆ ॥

10

ಹೋಗೆಲೊ ಬಾಲ ಆಡಲು ಕರೆಯುತಿಹರು ಬಾಲರು ।
ಕೇಳಿ ಇದ ಆತುರದಿ ಹರಿ, ಬಾಗಿಲೆಡೆ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದ ॥

ಚೆಂಡು ದಾಂಡೆಲ್ಲಮ್ಮ ? ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾತೆಯ ಕೇಳಿದ ।
' ನೋಡು, ಕಡೆಗೋಲ ಹಿಂದೆ ', ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿಹೆ ನಾ ಮರೆಸಿ ಆದ ॥

ಹಿಡಿದು ಚೆಂಡು ದಾಂಡ ಕೈಯಲಿ, ಪ್ರಭು ಮನೆಯಿಂ ಹೊರ ಬಂದ ।
ಎಲ್ಲಿ ಆಡುವ ? " ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಲರ ಕೇಳಿದ ॥

11

ಆಡಲು ಚೆಂದ, ಗ್ರಾಮದ ಹೊರಗೆ ।
ಕೇಳೋ ಶ್ಯಾಮ, ಚತುರ ಶಿರೋಮಣಿ, ಇಲ್ಲಿವೆ ಮನೆಗಳು ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ॥

ರಂಗ ಬಲರಾಮ ವೀರರಿಬ್ಬರು, ಅತಿ ಬಲರೊಂದಾದರು ಒಂದೆಡೆ ।
ಸುಬಲ, ಶ್ರೀಧಾಮ, ಸುಧಾಮ, ಸೇರಿದರೊಂದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ॥

ಹಂಚಿಕೆಯಾದರು ಉಳಿದ ಗೋಪಾಲರು, ಎರಡೂ ದಳಕವರು ।
ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹದಿ ವ್ರಜದ ಸಂದು ಗೊಂದಲಿ, ಆಡುತ ನಡೆದರು ॥

ಕಾಯುತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸರದಿಗೆ, ಅಂದದ ಆಟವ ಆಡಿದರವರು ।
ತಿಳಿದ ಶ್ಯಾಮ ಗೆಳೆಯರ ಗೆಲುವ, ಆಡಿದ ಅಡ್ಡಾದಿಡ್ಡಿ ಆಟವನು ॥

" ಸೂರದಾಸ ", ಸುಧಾಮನೆಂದ, ಯಾರೀ ಆಟವ ಆಡುವರು ?

12

ಆಟದಿ ಯಾರು ಯಾರಿಗೊಡೆಯರು ?
ಸೋತ ಹರಿ, ಗೆದ್ದ ಶ್ರೀಧಾಮ, ಸುಮ್ಮನೆ ಏಕೆ ಕೋಪಿಸುವೆ ನೀನು ॥

ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿ ಮೇಲಲ್ಲ, ನಾವು, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸೇವಕರಲ್ಲ ।
ತೋರುವೆ ಅತಿ ಅಧಿಕಾರವ ನೀನು, ಬಹುಗೋವಿಹುದೆಂದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ॥

ನೀ ಕೋಪಿಷ್ಟ, ಯಾರಾಡುವರು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ? ಕುಳಿತರು ಗೋವಳರೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ।
''ಸೂರದಾಸ'' ಪ್ರಭು ಆಡಲು ಬಯಸುವ, ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಪಣತೊಟ್ಟು ನಂದನಲಿ ॥

13

ಬಾರೋ ರಂಗ ಆಯಿತು ಸಂಜೆ ।
ನಿಂದಿಹೆ ಗೋಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅಂದಳು ಜನನಿ, ' ಇದು ಅತಿಕೆಟ್ಟ ಗಳಿಗೆಯು ' ॥

ಇನಿತೂ ಬಿಡೆ ಹುಡುಗಾಟವ, ಮಲಗೋ ಸ್ವಚ್ಛ ಸೆಜ್ಜೆಯಲಿ ।
ಕೇಳುತ ಹರಿ, ಬಂದ ಒಳಗೆ, ಓಡಿ ಬಂದೆತ್ತಿದಳು ಯಶೋದೆಮಾತೆ ॥

ಮಲಗಿದಳಂಗಳದಿ ಸುತರ ಜೊತೆ, ಸ್ವಚ್ಛ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಹರಡಿಹುದಲ್ಲಿ ।
'' ಸೂರ, '' ಶ್ಯಾಮ, ಮಾತಾಡುತ, ಲೀನನಾದ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ॥

14

ಬಲರಾಮನ ಕರೆ ಮಗನೆ ।
ಎನ್ನೆಡೆ ಆಡಿರಿ ಆಟವ, ಹರುಷವ ನೀಡಿ ಅಮ್ಮಗೆ ॥

ನಾ ಮುಚ್ಚುವೆ ಹರಿ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣ, ಬಾಲರು ಮರೆಯಾಗಲಿ ।
ಸಂತಸದಿ, ಶ್ಯಾಮನು ಕರೆದ ಬಾಲಕರ, ಆಡುವ ಬನ್ನಿ ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಾಲೆಯ ॥

ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚುವರಾರೆಂದ ಹಲಧರ, ಹೇಳಿದ ಹರಿ ಅಮ್ಮ ಯಶೋದೆಯು ।
ಆಡುತಿಹಳು '' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮನೊಡನೆ, ಹರುಷ ಮನವೋದದಿ ತಾಯಿ ॥

15

ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡ ಕಣ್ಣ, ಹರಿ ಈಗ ।
ಸಖರೊಡನೆ ಬಲರಾಮ, ಮರೆಯಾಗಲು ಓಡಿದರೆಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥

ಪೇಳಿದಳು ಕಿವಿಯಲಿ ಯಶೋದೆ, ಬಲರಾಮ ಆ ಮನೆಯಲಿ ।
ಬರಲಿ ಬಿಡು ಬಲರಾಮ, ಶ್ರೀಧಾಮನ ಹಿಡಿಯುವೆ ನಾನು ॥

ಓಡೋಡಿ ಬಂದರೆಲ್ಲ ಬಾಲರು, ಮುಟ್ಟಿದರೆಲ್ಲಾ ಮಾತೆಯನು ।
ಬಂದರೆಲ್ಲಾ, ಉಳಿದರು ಸುಬಲ ಶ್ರೀಧಾಮರು, ' ಸೋತೆ ಮಗನೆ ಈಗ ನೀನು ' ॥

ಕಿರಿಚುತ ಓಡಿದ ಸುಬಲನ ಕಡೆಗೆ, ಹಿಡಿದನು ಶ್ರೀಧಾಮನನು ।
ಇಡುತ ಆಣೆಯ, ನಂದನ ಮೇಲೆ, ಜನನಿ ಎಡೆ, ಎಳೆತಂದನವನನು ॥

ನಕ್ಕು ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಯುತ ಬಾಲರೆಲ್ಲ ಅಂದರು, 'ಕಳ್ಳನು ಶ್ರೀಧಾಮನು' ।
'' ಸೂರದಾಸ, '' ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದಳು ಯಶೋದೆ, '' ಗೆದ್ದೆ ಎನ್ನ ಕಂದ ನೀನು '' ॥

16

ಮಲಗಿದನಂಗಳದಿ ಹರಿ ।
ಮಾತೆಯರಿಬ್ಬರು ನಿಧಾನದಿ, ಸೇಜ್ಜೆಯಸಹಿತ ಒಳತಂದರು ನೋಡೆ ॥

ನಿಮಿಷ ಮನೆಯಲಿರನು, ಸದಾ ಆಟದಲಿ ಲೀನನಾಗಿಹ ನೋಡೆ ।
ಈ ಪರಿ ಶ್ಯಾಮನೆಂದೂ ಮಲಗ, ಅತಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿಹ ನೋಡೆ ॥

ಅಂದಳು ರೋಹಿಣಿ, ಬಿಡು ಮಲಗಲಿ, ಆಡಿ ಓಡಿ ಸೋತಿಹ ನೋಡೆ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ಮುಖವ, ನೋಡುತ ಹರುಷಿತ ಮನದಿ, ಅನುರಾಗ
ಉಕ್ಕಿತು ನೋಡೆ ॥

ಯಮಳಾರ್ಜುನ ವಿಮೋಚನೆ

1

ಏಕೆ ತಡೆಯೇ ನೀ ಶ್ಯಾಮನನು ?
ಏನು ಮಾಡಲಿ ? ದಿನದಿನ ಇವನ ಲೂಟಿಯು, ಸಹಿಸದಾದೆ ನಾನು ॥

ತಿನ್ನುವ ಬೆಣ್ಣೆಯು, ಸುರಿವ ಹಾಲ, ಬಳಿವ ಮೊಸರ, ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಇವನು ।
ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ, ಸುರಿದೋಡುವ ಮೊಸರ ಇವನು ॥

ಮುಚ್ಚಿಡುವೆ ಮೇಲೆ ಏನೇನ, ಅದ ಅಲ್ಲೇ ತೆಗೆದೋಡುವ ಇವನು ।
ಕೇಳೆ ಗೋಪಮ್ಮ, ನಿನ್ನ ಈ ಮಗನ, ಚೇಷ್ಟೆಯು ಸಹಿಸದೆ ಸೋತೆವಾವು ॥

ಕಳ್ಳನಲ್ಲ, ಬಲು ಚತುರನಿವನು, ಹೇಳಲಾರೆವು ಲೂಟಿಯು ಇವನ ನಾವು ।
ಸಾಲದೆ ಇಷ್ಟೇ, ಬಿಚ್ಚೋಡುವ ಕರುಗಳ, "ಸೂರ" ವನ ವನ, ಅಲೆದಲೆದೆ ವಾವು ॥

2

ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವಿರೀ ಪರಿ ।
ಐದು ವರುಷ, ದಿನ ಕೆಲವು, ಈ ಹಸುಳೆ, ಮಾಡಿದನ್ಹೇಗೆ ಕಳ್ಳತನವ ॥

ಬರುವಿರೀಕಾರಣಕೆ, ಗಳಹುವಿರಿ, ಮಾತುಗಾರ್ತಿ ಗೊಲ್ಲ ನಾರಿಯರೆ ।
ಎನ್ನುವಿರಿ ನಿರ್ದೋಷಿಯು, ದೋಷಿ ಎಂದು, ಅಳಿಸುವನದ ದೈವ ॥

ಕದ್ದ ಹೇಗೆ ? ಹೇಗೆಟುಕಿತು ಕೈ ? ಬಂದ ಹೇಗೋಡಿ ಇಲ್ಲಿಗವ ।
ಇಟ್ಟು ಪೀಠವ ಒರಳ ಮೇಲೆ, ನಿಲಿಸಿದನೊಬ್ಬ ಸಖನನವ ॥

ನಂಬದಿರೆ ನೀ, ಬಾ ಎನ್ನೊಡನೆ ಯಶೋದೆ, ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ನೋಡುವೆ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭುವ ಇನಿತೂ ಅನ್ನದೆ ನಿಂದಳು, ಯೋಚಿಸುತ ಮನದಿ ॥

3

ಎನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಗೋಪಾಲ, ಬಲ್ಲ ಹೇಗೆ ? ಮೊಸರ ಕಡಿಯುವುದ ।
ಆಡಿಸುತ ಕೈಯು ಬರುವಿರಿ ನೀವು, ಹಿಡಿಯಿರಿ ಏಕೆ ? ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯದ ॥

ಎಂದು, ಹತ್ತಿ ನಿಲುವನು ಬೆಣ್ಣೆ ತಿಂದ ? ಎಂದು ಒಡೆದ ಮೊಸರ ಮಡಕೆಯದ ।
ಬೆರಳಿಟ್ಟು ರುಚಿ ನೋಡ ಎಂದೂ, ಮನೆಯಲಿ ತುಂಬಿದ ಭಾಂಡದಿಂದ ॥

ಇಟ್ಟ ಪೀಠವ, ಒರಳ ಮೇಲೆಹತ್ತಿತೆಗೆದಬೆಣ್ಣೆಯ ।
ಹಿಡಿದಳೆರಡು ಕೈಯಲಿ, ಎಳೆತಂದಳವನ ॥ (ಪು. ೬೮)

ಕೇಳುತಲಿದ ಗೊಲ್ಲನಾರಿ, ನಿರಾಶೆಯಿಂ ಹೇಳುತ ಹೋದರಲ್ಲಿಂದ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಯಶೋದೆ ನಂದನ, ಮಾಡಿದರೇನನು ಅದೇ ಬಹು ಅಂದ ॥

4

ಎಲೆ ಗೊಲ್ಲತಿ, ಹೇಳಬೇಡ ಸುಳ್ಳು ನೀನು ।
ಎಂದೂ ಎನ್ನ ಮನಮೋಹನ, ದನ ಮೇಯಿಸಲು, ಹೋಗಲಿಲ್ಲವವನು ॥

ತೊದಲುತಿಹನೀಗವನು, ನಡೆಯಲೇ ಆರ, ಅಂದ ಚೆಂದದವನು ।
ಕದಿವ ಹೇಗೆ ಬೆಣ್ಣೆಯು ಕಳ್ಳತನದಿ ? ಎಂತು ಮೊಸರ ಕದಿವನವನು ?

ಇಟ್ಟು ಕೇಸರಿ ತಿಲಕ ಹಣೆಯಲಿ, ಮೆರೆಯುತಿಹ ಯೌವನ ಮದದಿ ನೀನು ।
'' ಸೂರಜ '', ದೋಷಿ ಎನ್ನುವೆ ಗೋವಿಂದನ, ಹಿರಿಯರ ಭಯವಿಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ ॥

5

ಎನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದ ಹೋಗಬೇಡ ಎಲ್ಲೂ ನೀನು ।
ಕೇಳೋ ಮುದ್ದು ಬಾಲ, ನಿನಗೆಂದೇ ಗೋಪಾಲ, ಷಡ್ರಸ ಭಾಜನ ತುಂಬಿಹೆ ನಾನು ॥

ಏಕೆ ಹೋಗುವೆ ಪರರ ಮನೆಗೆ ? ಚತುರತೆ ತೋರಲು, ಅಲ್ಲೂ ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆ ಮೊಸರ
ಹುಡುಕುವೆ ಏಕೆ ನೀನು ।
ಲಜ್ಜೆ ಇನಿತೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಗಳುಹುವರು ಕಟುವಾಣಿಯು, ಸಹಿಸಲಿ ಹೇಗೆ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆ ಭರಿತ
ಬಿರುನುಡಿಯನು ॥

ವ್ರಜ ದೇಶದ ದಿಟ್ಟ ಗೊಲ್ಲತಿ, ಮಾರುವಳು ಮೊಸರ ಪೇಟೆಲಿ, ಆಡುವಳವಳು ಲಜ್ಜೆ
ರಹಿತ ಮರುಳ ಮಾತನು ।
ತಡೆ ತಡೆದು ಕೋಪವ ಕೃಶಳಾದೆ ನಾನು, ಈ ಪರಿ ''ಸೂರ'' ಶ್ಯಾಮ ನೋಡುತಿಹನು
ನಿನ್ನ ಮುಖವನು ॥

6

ಪೊಕ್ಕನು ರಂಗ ಬರಿಯ ಮನೆಯೊಂದನು ।
ಮೆದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆ, ಚೆಲ್ಲಿ ಹಾಲ, ಮಡಕೆಯೊಡೆದು ಚೂರ ಚೂರ ಮಾಡಿದ ॥

ಬಹು ಕಾಲದಿದ್ದ ಮಡಕೆಯೊಂದ, ಹತ್ತು, ಹದಿನಾರು ಚೂರ ಮಾಡಿದ ।
ಎರಚಿ ಮೊಸರ, ಮಲಗಿಹ ಮೇಲೆ ಶಿಶುಗಳ ಕಿರಿಚುತ ನಗುತೋಡಿದ ॥

ಬಂದಳಾಗ ಗೊಲ್ಲತಿ, ಹಿಡಿದಳವಳು, ಭುಜವ, ಓಡುತಿಹ ಹರಿಯನು ।
ಕಂಡು ಒಡೆದ ಮಡಿಕೆ ಚೂರ, ಹರಿದು ಓಡುತಿದ್ದ ಮೊಸರು ಹಾಲನು ॥

ಹಿಡಿದೆರಡು ಕೈಯಲವನ, ಎಳೆದು ತಂದಳವಳು ಗೋಪಿ ಎಡೆಗೆ ।
'' ಸೂರ '', ಹೋಗುವೆವು ನಾವೆಲ್ಲಾ, ಬಿಟ್ಟರೇನೀ ವ್ರಜವ, ಉಳಿವುದು ಲಜ್ಜೆ ಎಮಗೆ ॥

7

ಏನ ಮಾಡಿಹನೆನ್ನ ಮನೆಯ ! ನಾ ಹಿಡಿದು ತಂದೆ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ।
ಮಡಕೆಯೊಡೆದು, ತಿಂದು ಹಾಲು, ಬೆಣ್ಣೆಯ, ಉಳಿದುದ ಕೋಪದಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಬುವಿಗೆ ॥

ನಗುತೆರಚಿದ, ಮೊಸರ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ, ಜನಿಸಿಹ ಈ ಸುಪುತ್ರ ಗೋಪಮ್ಮ ನಿನಗೆ ।
ಯುಗದ ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆಯೊಂದ, ಚೂರ ಚೂರ ಮಾಡಿದ, ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಳಗೆ ॥

ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ, ನಡೆದರೆಲ್ಲಾ ಜೊತೆಗೆ, ಎಳೆದು ತಂದೆನವನ ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭುವ ಹಿಡಿದಿಡಿಂತು, ಮತ್ತ ಮದಗಜವ ಹಿಡಿದಿಡುವಂತೆ ॥

8

ರಂಗ ಮಾಡುವ ವ್ರಜ ಮನೆಗಳಲುಪದ್ರವವ ।
ರೇಗುತ ರಂಗಗೆ ಗೋಪಮ್ಮ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತರುವರು ಚಾಡಿಯ, ಎಲ್ಲಾ ॥

ರಾಜನ ಮಗ ನೀನು, ಒಂದೇ ನಗರದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕವಾಸಿಗಳಾಗಿರುವೆವು ನಾವೆಲ್ಲಾ ।
ಹಿರಿಯನೆ, ನೀನು ನಂದಗಿಂತ ? ಮರಳಿ ಕಟ್ಟುವೆಯಾ ವ್ರಜನಗರಿಯನು ?

ಜನನಿಯರೇಗಿಗೆ ಹರಿ ಅಳುತೆಂದ, ಸುಳ್ಳು ಹೊರೆಸುವರೀ ಕುಲಟೆಯರು ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮನ ಮುಖ ಒರೆಸಿ ಯಶೋದೆ, ಈ ಗೋಪಿಯರೆಲ್ಲಾ ಜಗಳ ಗಂಟಿಯರು !

9

ಎಲೆ ಗೋಪಿ, ಯಾರ ಮನೆಯಲಿ ಮೊಸರ ಕದ್ದ ?
ಇಹುದು ದೈವವಿತ್ತ ಬಹು ಮೊಸರು, ಅನ್ಯರು ಬಂದು ಕುಡಿವರದ ॥

ಏನಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಭವನದಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿದರವನು ಮೊಸರದ ।
ಏಕೆ ರೇಗುವೆ ? ಅವನಲಿ ? ಕುದುರೆ ಏರಿ ಬಂದವಳಂತೆ ॥

ತಿಂದು ಬೆಣ್ಣೆ, ಬುವಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ, ಮಡಕೆಯೊಡೆದೋಡಿದ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಈ ರಸಿಕ ಗೊಲ್ಲತಿ, ಜೊತೆಗೂಡಲೆಳಸುವಳು ನೇಹದಿ ॥

10

ನೀನಿಟ್ಟುಕೊ ನಿನ್ನ ಗ್ರಾಮವ ನಂದರಾಣಿ ।
ಹಿರಿಯ ಪಿತನ ಮಗಳು, ಕಲಿಸಿಹೆ ಸುತಗೆ ಒಳ್ಳೆ ವಾಣಿ ॥

ಸುಗ್ರೀವ ಸಖರೊಡನೆ ಮನೆಗೆ, ತಿಂದರೆ ಅವ ಸಹಿಸಲಹುದು ।
ನೋಡುತಲೇ ಓಡಿ ಅವಿತನೆಲ್ಲೋ, ನಾ ಮಲಗಿದೆ ಮನೆಯಲಿ ಬಂದು ॥

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬಂದು ಹಿಡಿದ ಜುಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಚಕೆ ನಿಂದು ।
ಕೇಳೆ ಅಮ್ಮ ಇವಳ ಗುಣವ, ಕರೆದಳು ಇವಳೇ ಎನ್ನ ಬಂದು ॥

ತೆಗೆಸಿದಳು ಬೆಣ್ಣೆಲಿದ್ದ ಇರುವೆಯ, ಇವಳು ಏನೊ ಕೊಡದೆ ।
ಮಾಡಿದರೆ ನಾ ಇವಳ ಸೇವೆಯ, ಮಲಗಿದ್ದಾಗಳಿವಳು ಪತಿ ಸಂಗದಿ ॥
" ಸೂರ ", ಪ್ರಭುವ ಮಾತ ಕೇಳಿ ನಕ್ಕಳು ಮಾತೆ, ಗೊಲ್ಲತಿ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಮುಖವ ॥

11

ಗೋಪಮ್ಮ ನೀ ಕಡು ಜಿಪುಣಳಿಹೆ ।
ಬಹು ಹಾಲು ಮೊಸರು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ, ನೀ ಮಗನಿಗೆ ಮರೆಸಿಹೆ ॥

ಇಲ್ಲಿ ಬಹು ಬಾಲರು ನಿನಗೆ, ಕುಂವರ ಕಂದನೊಬ್ಬನಿಹ ।
ಅಲೆಯುವ ಅವ ಮನೆ ಮನೆಗೆ, ಕದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆ ತಿನ್ನುತಿಹ ॥

ಪೂರ್ವ ಪೂರ್ಣ ಪುಣ್ಯದಿ, ಈ ಮುಪ್ಪಿನೊಳೀ ನಿಧಿಯ ಪಡೆದಿಹೆ ।
ತೋರುವೆ ನೀ ತಿನ್ನಲುಣಿಸಲವಗೆ, ಏನೆಲ್ಲಾ ಚತುರೆ ಇಹೆ ॥

ಕೇಳಿ ಗೊಲ್ಲತಿ, ಚತುರ ನುಡಿಯ, ಯಶೋದೆ ನುಡಿದಳು ನಂದಗೆ ।
ಚೋರ ನೆಪದಿ " ಸೂರನ ", ಶ್ಯಾಮನ ನೋಡ ಬಂದಳಿವಳು ॥

12

ರಂಗ ಹೆದರೆ ನೀ ಏಕೆ ಎನಗೆ ?
ತೊರೆದು ಷಡುರಸವ, ಪರರ ಮನೆಯಲಿ ಕದ್ದು ತಿನ್ನುವೆ ಏಕೆ ?

ದಣಿದೆನು ಹೇಳಿಹೇಳಿ ನಿನಗೆ, ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಲಜ್ಜೆ ಇಲ್ಲವೇಕೆ ?
ಒಡೆಯ ನಂದ, ವ್ರಜದೇಶಕೆ, ಅವಗೆ ನೀ ತೋರುವೆಯಾ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯ ॥

ಸುಪುತ್ರ ಜನಿಸಿದೆ, ಎನ್ನ ಕುಲದಿ, ಈಗರಿತೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮತಿಯ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ಕ್ಷಮಿಸಿಹೆ ಈ ತನಕ, ಅರಿತೆನೀಗ ನಿನ್ನ ಧೂರ್ತತನವ ॥

13

ಕೇಳೆ ಗೊಲ್ಲಿತಿ, ಹೇಳುವೆ ಒಂದು ಮಾತ ।
ನನ್ನಾಣೆಗೂ ಹೊಡಿ ನೀ ಇವನ, ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಕೈಗೆ ಇವ ॥

ಕುಟ್ಟುವೆನೀಗಲೆ ಇವನ, ರೇಗಿಸಿಹ ಅತಿ ಇವ ।
ಹೊಡೆವೆ ಕೋಲಿಂ, ತೋರಿದ ಬೆದರಿಕೆ ರಂಗನವ ॥

ಹೇಳೀಗಲೂ, ಹೋಗುವೆಯಾ, ಮನೆಮನೆಗೆ, ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ ।
ಅಂದ " ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ, ಹೋಗೆನೆಲ್ಲೂ ಎಂದ ಮಾತೆಯ ನೋಡುತ ॥

14

ತಿನ್ನುವೆಯಾ ಪರರ ಮನೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಯಾ ?
ಮಥಿಸುವರು ದಿನದಿನ ಸಹಸ್ರ ಮಂಥಲಿ, ಮಥಿತ ಮೇಘನಾದದಂದದಿ ಮಡಕೆಯ ॥

ಮಥಿಸುವರು ಬಹುಜನ ಎನ್ನ ಮನೆಯಲಿ, ಮಥಿಸಿ ಮಾರುವರು ಮೊಸರ ಮಡಕೆ ಮಡಕೆಯ ।
ಕರೆವುದಂ ಲಕ್ಷ ಒಂಬತ್ತು ಧೇನು ದಿನದಿನದಿ, ನೀ ನಂದನಂತಸ್ಥೇನೆಂದರಿತೆಯಾ ॥

ಮಗನೆಂದೆನಿಸಿದೆ ನೀ ಆವನ, ಮಾಡಿ ಚೋರತನವ, ಆವನ ಕೀಳರಿಮೆಗೈವೆಯಾ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನೋ ನೀ ಹಾಲು ಮೊಸರನೆಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಉರುಳಾಡಿ ಸಯ್ಯಾ ॥

15

ನಂದ ಮಡದಿ ಸುತಗೆ ಕಲಿಸಿಹ ಒಳ್ಳೆ ಪಾಠ ।
ವ್ರಜ ವೀಥಿಗಳಲಿ, ಪುರ ಗಲಿಗಳಲಿ, ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ, ನದಿ ದಂಡೆಗಳಲಿ ಕಾಟವೆ ಕಾಟ ॥

ಹೊಡೆದು ಕೆಲ ಬಾಲರ, ಚೆಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ಮೊಸರ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲಿ, ಮಾಡಿದ ಲೂಟಿಯ ಲೂಟಿ ।
ನುಗ್ಗಿ ಕೆಲರ ಮನೆಯ, ಮಾಡಿದ ಹಾವಳಿಯ, ಹಿಡಿದೆ ಬಹು ಉಪಾಯದಿ ಇವನ ಚಾಟ ॥

ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟು ಈಗಿವನ, ಇವನಿಂದಾಗಿ, ಹೋಗುತಿಹರೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಿಟ್ಟು ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮನ ಹಿಡಿದಳು ಭುಜವ ನಂದರಾಣಿ, ರಂಗನವ ತುಂಟತನಕೆ ಮನ ಕೊಟ್ಟು ॥

16

ಸಿಕ್ಕಲೀಗ ಮಾಡುವೆನವಗೆ ।
ಏನ ಮಾಡುವೆ ಹರಿಯು, ತೋರುವೆ ನಿನಗೆ ॥

ಹಿಡಿದಳು ಚಿತ್ತ್ರವ ನಂದನ ರಾಣಿ, ಬಂದಿತು ಕಂಪನ ತನುಗೆ ।
ಹೊಡೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ದಿನ, ಆವ ತಂದೆಯಾಗುವ ಎನಗೆ ॥

ಬಂದಳೀ ಅಂತರದೊಳೊಬ್ಬ ಗೋಪಿ, ಎಳೆತಂದ್ಹರಿಯ ನಿಲಿಸಿದಳೆದುರಿಗೆ ।
ಅಮ್ಮಾ ತಾಯೀ, ಹಡೆದೆ ಒಳ್ಳೆಮಗನ, ಕಂಚುಕ, ಹಾರ ತೋರಿದಳವಗೆ ॥

ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಳು ಕೋಪವ, ಹರಿ ಮಾತೆಯ ಮನದಭಿಲಾಷೆಗೆ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮನ ಹಿಡಿದು ಭುಜವ, ಕಟ್ಟುವೆನೀಗಲೆ ಈ ಛಲಗಾರಗೆ ॥

17

ಕ್ರೋಧದಿ ಹಿಗ್ಗಿಸಿದಳು ಯಶೋದೆ ಹಗ್ಗವ ।
ಕ್ರೋಧ ಕಂಡ ಮಾತೆಯು, ಮನದಿ ಬಹು ಹಿಗ್ಗಿದನವ ॥

ಉಕ್ಕುತಿದೆ ಹಾಲು. ಬಿಟ್ಟಳು ಜನನಿ ಅವಸರದಿ, ಬಿಡಿಸಿದನೀ ಹರಿ ಭುಜವ ।
ಚಟ್ಟಿ ಒಡೆದು, ಸುರಿದು ಮೊಸರ, ಮಾಡಿದ ಕೆಸರ ಬೆಣ್ಣೆಯನವ ॥

ತರುವೆ ಹಗ್ಗ, ಕಟ್ಟುವೆ ಈಗ, ಕಂಡಮ್ಮನ ಗರ್ವ, ಹಗ್ಗಕಳೆವಡಲಿಲ್ಲನವ ।
ನಿಂತಿತೆರಡಂಗುಲದಿ, ತಂದ್ಹಗ್ಗ, ಬೇಡಿದಳ್ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹಗ್ಗವ ॥

ನಾರದ ಶಾಪದಿಹ, ಯಮಳಾರ್ಜುನರ, ಯೋಚಿಸಿದ ಹರಿ ಉದ್ಧರಿಸಲವ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭು ಅಂದ, ಭಕುತ ಹಿತಕೆ ಜನುಮ ಜನುಮಹೆತ್ತುವ ॥

18

ಕಟ್ಟುವೆ ಈಗ ಬಿಡಿಸುವರಾರು ನಿನ್ನ ?
ಆಡಿದೆ ಅತಿ ಆಟ, ಹಿಡಿದು ತೋಳ ಕಟ್ಟಿದಳು ಹಗ್ಗವ ಒರಳಿಗೆ ॥

ಕಂಡು ಜನನಿಯ ಕಡುಕೋಪವ, ಸುರಿಸಿದ ಕಂಬನಿ ತಿರುಗಿ ತಾಯೆಡಗೆ ।
ಕೇಳಿ ಇದ ಹೇಳುತ ಓಡಿಬಂದರೆಲ್ಲ ಗೋಪಿಯರು, ರಂಗನ ಏಕೆ ಬಿಡೆ ನೀ ?

ಕಟ್ಟಿ ಒರಳಿಗೆ ಯಶೋದೆ, ಕರದಿ ಕೋಲನೆತ್ತಿಹಳು ಹೊಡೆಯಲು ರಂಗನ ।
ಕಂಡು ಛಡಿ ಮರೆಗಿ ಗೊಲ್ಲತಿಯರು, ದುಃಖದಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚುವರಲ್ಲಲ್ಲಿ ॥

ಕೇಳೇ ಗೋಪಮ್ಮ, ಕಟ್ಟಿಹೆ ಕಂದನ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಾಲು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಗಿದು ತರವಲ್ಲ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮಗತಿ ತ್ರಾಸವಿತ್ತೆ, ಅರಿಯದೆ ಆಡಿದೆವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಆವನ ತಪ್ಪನೆಲ್ಲಾ ॥

19

ಹೋಗಿ ನೀವು, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ।
ಮಾಡಿದಿರಿ ದುಷ್ಟನ ಸೇರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ, ಬಂದಿರೆ ? ಬಿಡಿಸಲು ಅವನ ಈಗ ?

ಆಣೆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನಾ ರಂಗನ ನಂಬಲಾರೆ ನಾನೀಗ ।
ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮ ಭವನಕೆ, ಎರಗುವೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಚರಣಗಳಿಗೀಗ ॥

ತಡೆಯಬೇಡಿರೆನ್ನ ಯುವತಿಯರಾರು, ನೋಡಿರಿ ಅವನ ಚತುರತೆಯು ।
ಅಂದಳಿಶೋದೆ " ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮಗೆ, ಶ್ರೀಮಂತ ನಂದನ ಮಗನಲ್ಲವೆ ನೀ ?

20

ಎಲೆ ಯಶೋದೆ, ನಿನ್ನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹರಿ ।
ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸೆಶೋದೆ, ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತಿಹ, ಕಮಲನೈನ ಹರಿ ॥

ತುಂಟ ನಿನ್ನಮಗ, ಲೂಟಿಕೋರ, ಆದರೂ ಉದರದಿ ಜನಿಸಿದನಲ್ಲವೆ ? ,
ಏನಾಯಿತು ಮನೆಮಗ, ಕದ್ದುಕದ್ದು ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಿಂದರವ ॥

ನಾ ಪೂಜೆಮಾಡುವ ಮೊದಲೆ, ಮೊಸರ ತುಂಬಿದ ಗಡಿಗೆಲಿ ।
ದೇವ ಪಿತೃಗಳ್ಯಾಕೆ ? ರಂಗನಿರುವ ಆ ಮನೆಯಲಿ ॥

ಆಗುವುದೊ ಭ್ರಮನಾಶ, ಕರ್ಮಜಾಲನಾಶ, ಯಾರನಾಮದಿಂದವನ ।
ಕಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ ಹಗ್ಗದಿಂ, ಜನನಿ ಹಿಡಿದು ಬೆತ್ತವ, ಬೆದರಿಸುತಿಹಳವನ ॥

ಅರಿತು ಕುಬೇರನಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳದುಃಖವ, ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ, ತಾ ಒರಳಿಗೆ
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭು ಭಕುತಹಿತನವ, ಬಂದ ದೇಹಧಾರಿಯಾಗಿ ॥

21

ನೋಡೆ ತಾಯಿ ಕಂದ ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತಿಹ ।
ಬಳಿದಿಹ ಬೆಣ್ಣೆಯು, ಪುಟ್ಟಬಾಯಲಿ, ಭಯದಿ ಕಣ್ಣೀರಿಂ ತೊಳೆಯುತಿಹ ॥

ಕಟ್ಟಿದೆ ಒರಳಿಗೆ, ಇಷ್ಟುಬೆಣ್ಣೆಗೆ, ವ್ರಜ ಜನರೆಲ್ಲರ ಮೋಹನ ನೋಡುತಿಹ ।
ಬೀರುತ ತೀಕ್ಷ್ಣದೃಷ್ಟಿಯು, ಆ ಗೋಪಿಯರೆಡೆಗೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಂ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುತಿಹ ॥

ಅಂದರೆಲ್ಲ ಗೋಪಬಾಲರಂ, ಧನ್ಯರೆಮ್ಮಮಾತೆಯರಂ, ಸುಕರದಿ ಸುರಭಿ ಹಿಂಗಾಲ
ಕಟ್ಟುವರು ।
ಎಳೆದು ನಮ್ಮ ತೊಡೆಯಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಹಾಲಿನ ಧಾರೆಯಿಂ ಬಾಯಿಗೆ ಹಿಂಡುವರು ॥

ಅಪಮಾನಿಸುವೆ ಏಕೆ ! ಗೋರಸಕೆ ಮಗನ, ಎಂದೆಂದರೆಲ್ಲಾ ಗೋಪಿಯರು ।
ತರುವುದೆ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂ ನಿನಗೆಷ್ಟುಬೇಕೋ ಗೋಪಮ್ಮ ? ಅಂದರೆವರು ॥
ಬಂಧನ ಬಿಡಿಸಿದಾಗೆಲ್ಲಾ, ಅಂದಳೆಶೋದೆ, ಹೇಳುವುದಕೆ ನೀವ್ಯಾರು ? ಎಂದ
" ಸೂರ ",
ಮನ ಮಾಧವನಲಿ, ಚಿತ್ತ ಗೋರಸದಲಿ, ಕಡೆಯುತಿಹಳೀಪರಿ ಗೋಪಮ್ಮ ಮೊಸರ ॥

22

ಗೋಪಿ ಇನಿತೂ ದಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ನಿನಗೆ, ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತಿಹ ಮೋಹನ ।
ಕಠಿನ ಹೃದಯ ನಿನ್ನದು ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತ, ಎಲೆ ಯಶೋದೆ ಕರಗದೆ ನಿನ್ನ ಮನ ॥
ಮಲಗಿಸಿ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಯಾರ, ಪವನನಾಘಾತದಿ ತಪಿಸುವ ಆವನ ।
ಕೈಯ ತಿರುಗಿಸಿ ಕಟ್ಟಿ ಆವಗೆ, ಕೋಲಹಿಡಿದು ಬೆದರಿಪೆ ನೀಯವನ ॥
ಸೋಲಲಿಲ್ಲವೆ ಇನಿತೂ ನಿನ್ನ ಕೈ ? ನಿರ್ದಯಿ ಗೋಪಮ್ಮ ನಿನಗೆ ।
ಎಲೆ ನಂದರಾಣಿ । ಯಾರು ಕಲಿಸಿದರು ? ಈ ಶಿಕ್ಷಣವ ನಿನಗೆ ?
ಅನವರತಾವರಿಸಿಹುದೋ, ಯಾರ ಹಂಬಲ ? ಶಿವಸನಕಾದಿಗಳಿಗೆ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭುವ ಮುಖನೋಡು, ನೀನೆರಗುವೆ ಆ ಶೋಭೆಗೆ ॥

23

ಕುಂವರ ಲೋಚನದಿ ಜಲತುಂಬಿಹ ।
ಕಂದನ ಮುಖ ನೋಡು ಯಶೋದೆ, ಕೋಪಿಪೆ ಏಕೆ ?
ತೆಗೆ ಉದರದಿ ನೋಯಿಪ ರಜ್ಜುವ, ಎಸೆ ಕಠಿಣ ಕರದ ಕೋಲ ।
ಬಂದಿತು ಹೇಗೆ ನಿನಗಿಷ್ಟುಕೋಪ ? ಅರಿಯದ ಹಸುಳೆಯ ಮೇಲೆ ॥
ವದನದಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ತುಣುಕು. ಕುಂದ ಕಣ್ಣಿನ ಕಾಂತಿ ಇಹುದಿಂತು,
ಸುಧಾನಿಧಿ ಉಡುಗಣಗಳೊಡನೆ, ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಕರೆವವೊಲು ॥
ಅರಿವೆವಾವು ಏನು ಪುಣ್ಯದಿ, ಅವತರಿಸಿದ ಹರಿ, ಈ ವ್ರಜನಂದನಿಕೇತದಿ ।
ತನುಮನ ಧನವನೊಪ್ಪಿಸು, " ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮನ ಹಿತ ಕಾರಣದಿ ॥

24

ನೋಡೆ ಮುಖಕಾಂತಿಯ ನಂದ ಗೃಹಿಣಿ ।
ಶರದರಾತ್ರಿಯ ಅಗಣಿತ ಕಿರಣ ಶಶಾಂಕ, ಕಾಂತಿಹೀನನಂತೆ ॥
ಬಾಲಗೋಪಾಲ ಲೋಚನದಿ, ಚಂಚಲ ಅಶ್ರುಕಣಗಳುರುಳಿದವಿಂತು,
ವಾರಿಜ ಕ್ರೀಡಿತ, ಶ್ರಮಿತ ವಶದಿ, ಜಾರಿದ ಚಂಚರೀಕದೊಲು ॥

ಕನಕಮಣಿಮಯದಿ ಕೆತ್ತಿದ ಕುಂಡಲಜ್ಯೋತಿ, ಜಗಮಗಿಪುದಿಂತು,
ಕಮಲವರಳಿಸಲು ಚಂಚಲ ಗತಿಯಿಂ ಬಂದಿಬ್ಬರು ಸೂರ್ಯರಂತೆ ॥

ಕುಟಿಲ ಕುಂತಳ ಪರಸ್ಪರ, ಮಧುಪಗಣ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲೆಳಿಸುವ್ವೊಲು ।
ಕಂಡು ವದನಕಾಂತಿಯ ಶೋಭೆಯ. " ಸೂರ ". ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನೆಂದ ॥

25

ಹೇಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಮುಖದ ಕಾಂತಿಯ ।
ಕಂಡು ನಿಶಿಪತಿ, ವದನಕಾಂತಿಯ ಅಡಗಿದ ಗಗನದಲಿ ॥

ಅಮೃತವ ಉಂಟಲು ಬಂದ ಅಲಿಗಣಕೆ, ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿನಿಂತವ್ವೊಲು ,
ಹೊರಬಂದು ಸರಸ್ಸಿನಿಂ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಮತ್ಸ್ಯಂಗಳ ಮಧ್ಯೆಬಂದ ಕೀರದೊಲು ॥

ಶ್ರವಣದಿ ಮೆರೆವ ಕನಕಕುಂಡಲ ಕಾಂತಿಗೆ, ಇರುಳಲರಳುವ ಕುಮುದಪುಷ್ಪ ಸಂಕುಚಿಸಿದ
ವ್ವೊಲು ।
" ಸೂರ ", ಹರಿಯನು ಕಂಡು ಶೋಭೆಗೆ ಕೋಟಿಕಾಮರು, ಲಜ್ಜಿತರಾದವ್ವೊಲು ॥

26

ಹೇಳೆ ! ಬೆಣ್ಣೆ ತರಲೇನೆ ಮನೆಯಿಂದ ।
ಏನು ಕಾರಣಕೆ ಕಂದನ ಬಿಡೆ ನೀ. ಬೆತ್ತವನೇಕೆಸೆಯೆ ಕೈಯಿಂದ ॥

ಕೇಳೆ ಗೋಪಮ್ಮ, ಇದು ತರವಲ್ಲ, ಬಾಡಿದೆ ನೋಡು ಮುಖ ಬೆದರಿಕೆಯಿಂದ ।
ಜಲರುಹ. ಶಶಿ ರಶ್ಮಿಯಿಂ, ನಿಂತವ್ವ ಹಾಗೆ ಅರಳದೆ ಸರಸ್ಸಿನಿಂದ ॥

ತಂದುಂ ಒರಳ ಕಟ್ಟಿದೆ ತೋಳ ಹಿಡಿದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೋಹನ ಮೂರುತಿಯ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ಲೋಚನದಿ, ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸುವ, ಹಿಮಕರ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆಗರೆ
ವಂತೆ ॥

27

ಆಡುತಿಹಿರೆ ಅತಿ ಮಾತುಗಳನು ।
ಕಟ್ಟಿಸಿದಿರಿ ನೀವೆ ಎನ್ನ ಮಗನ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆ ಮೆದ್ದನೆಂದು ॥

ತಂದೀವಿರೆ ಎನಗೆ ಬೆಣ್ಣೆಯ ? ಎನ್ನ ಮನೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ।
ದೂರ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ, ಕಟ್ಟಿಸಿದಿರಿ, ನೀವೇ ಇವನ ಇಂದು ॥

ಕೋಪದಿ ಎಳೆದು ತಂದಿತ್ತಿರಿ, ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮರುಗುವಿರಿಂದು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಅಂದಳು ಯಶೋದೆ, ಅರಿತೆ ನಿಮ್ಮ ಚತುರತೆಯನಿಂದು ॥

28

ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸು ಕಮಲನ್ಯನ ನಯೆಡೆಗೆ ।
ಇವ ಸಾಧುವ್ವೋ ಕಳ್ಳನೋ, ಕೋಟಿ ಇಂದುವೆರಗಿಸುವೆ ಮುಖಕಾಂತಿಗೆ ॥

ನೇತ್ರಗಳೆರಡರ ಕೊಲವು, ಉಕ್ಕುವ ಅರುಣ ಕಣ್ಣೀರ್ವದಿಲೆಯಂತೆ ।
ಸುಧಾಪಾನಕೆ ನಿಕಟದಿ ಕುಳಿತಿಹ ಚಕೋರವೆಂಬವೊಲು ॥

ಕೋಪಿಷೆ ಏಕೆ ಯಶೋದೆ, ಇದೇನು ಬುದ್ಧಿಯೋ ನಿನಗೆ ।
'ಸೂರ', ಶ್ಯಾಮ ಬಾಲಕ ಮನಮೋಹನ, ಇವನಲ್ಲ ತರುಣ ಕಿಶೋರನು ॥

29

ಗೋಪಮ್ಮ ನೀ ನೋಡು ಹರಿಬಿಕ್ಕುತಿಹ ।
ಹೊರಳಾಡುತಿಹನಂಗಳದಿ, ಯಶೋದೆ ಧೂಳ ಮೈಯಲಿ ಮೆತ್ತಿಹ ॥

ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿ ಕ್ಷಣ ಬಿಕ್ಕುವ, ಕ್ಷಣ ಇರುತಿಹ ಮೌನದಿ ಶೋಭಿಪ ಇಂತು ।
ಕಮಲ ಮಧ್ಯದಿಹ ಭ್ರಮರ ತಾ ಹಾರಿದೊಡೆ, ಪಕ್ಷದಿದಳಕಾಘಾತವೆಂಬಂತೆ ॥

ಚಂಚಲ ನೋಟ, ತುಂಬಿದ ನೀರಿನ ನಯನ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಬೀಳುವ ಕಂಬನಿ ।
ಅಲ್ಪ ಜಲತುಂಬಿದ ಚಿಪ್ಪುಗಳೆರಡ ಕಂಡು. ವ್ಯಾಕುಲಿತ ಮೀನಿನೊಲು ॥

ಬೆತ್ತದ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ನಿನ್ನೆಡೆ ನೋಡಿ, ಪೀತಾಂಬರದಿ ಮುಖ ಮುಚ್ಚುತ ।
ಇನಿತು ಬೆಣ್ಣೆಯ ತಿಂದರೇನು, ಸೂರ ಪ್ರಭುವಿಗೆ ತನ್ನನರ್ಪಿಸೆನುತ ॥

30

ಹಗ್ಗದಿ ಒರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಹೆ ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಂದ ।
ಹೊರಗಿಟ್ಟು ಕಮಲನ್ಯನನ, ನೀನಿಹೆ ಸುಖಧಾಮದಿ ॥

ಎಲೆ ನಿರ್ದಯಿ, ದಯೆ ಇನಿತಿಲ್ಲವೆ ? ತೊಡಗಿಹೆ ಮನೆ ಕಾರ್ಯದಿ ।
ನೋಡು, ಹಸಿವಿಗೆ ಬಾಡಿಹ ಮುಖವ, ಶ್ಯಾಮನ ಕೋಮಲತನುವದ ॥

ಬಿಚ್ಚು ಬೇಗ, ಆಯಿತು ಬಹುವೇಳೆ, ಕಳೆದುದು ಯುಗಯುಗಯಾಮ ।
ನಿನ್ನ ತ್ರಾಸದಿ, ಬರಲಾರ ಸನಿಹ, ಬಂದರೂ ಆಡಲಾರ ಮಾತ ರಾಮ ॥

ಭಕುತ ಹಿತಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ತೋಳೆ, ಋಷಿ ಶಾಪವನುಳಿಸಿದ ।
ಆದಿನದಿಂ ಪ್ರಕಟಿತನಾದ, "ಸೂರ," ಪ್ರಭು ಈ ದಾಮೋದರನಾಮದಿ ॥

31

ಕಟ್ಟಿಹೆ ಆಗಿಂದ ಒರಳ ತಂದು ।
ಹಿಂಸಿಸುವೆ ಏಕೆ ಬಾಲಮುಕುಂದಗೆ, ಅತಿಕೋಮಲಾಂಗ ಅವನದು ॥

ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿ ಬಂಧಿತ ಮೋಹನ, ತರಣಿ ನಿಂತಿಹ ಮಧ್ಯ ಆಕಾಶದಿ ಬಂದು ।
ಬಾಡಿಹ ಇಂದು ಮುಖವ ತೋರುತ, ನೋಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುದ್ದುಕಂದನ ಬಂದು ॥

ಯಾರೂ ಬಿಡಿಸರು ಬಂಧನ, ನಿನ್ನ ಭಯದಿ, ಈಗ ನೀನು ಬಿಡಿಸು ಬಂದು ।
ಕಮಲನಯನನ ಬಿಟ್ಟು, ಬಂಧಿತನಾಗಿ ನೀ ಕುಳಿತಿಹೆ ಮನ ಬಂದಂತಿಂದು ॥

ಜಸುಮತಿಯ ಮನ ಸುಖಿಕೆ, ತಾ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ಮೃದುಲ ಹಸ್ತವನು ।
ಯಮಳಾರ್ಜುನರ ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸಲು, '' ಸೂರ.'' ಶ್ಯಾಮ ಮನದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು ॥

32

ಯಶೋದೆ ಇದಲ್ಲ ಚತುರೆ ಕುಶಲತೆ ।
ಕಮಲನಯನನ ತೋಳ ನೋಡು, ನೀ ಮಾಡಿಹೆ ಹಗ್ಗದಿ ಪರಿವೇಷ್ಟಿತ ॥

ಪುತ್ರನಿಗಿಂತ ಪ್ರಿಯರಾರುಂಟು ? ಕುಲದೀಪಕ ಮಣಿಗ್ರಾಮ ।
ಹರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು ತನು ಮನ ಧನವ, ಗೋರಸ ಪುತ್ರ ಗ್ರಾಮ ॥

ನೋಡು ಕಮಲ ನಯನ ಬಾಡಿಹ, ನೀ ನಿರಮೋಹಿ ಇಹೆ ಭಾಮ ।
ಕುಳಿತಿಹೆ ನೀ ಮನೆ ನೆರಳಲಿ ಸುಖದಿ, ನೊಂದಿಹ ಅವ ಬಿಸಿಲ ಬೇಗೆ ಬಹುಜಾಮ ॥
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ನಿರ್ಧರಿಸಿಹ, ಭಕ್ತವಶನೆಂದು ಘನ ಶ್ಯಾಮ ॥

33

ಎಷ್ಟು ಕೋಪವೆ ನಿನಗೆ ನಂದರಾಣಿ ।
ನಿನಗತಿ ಬುದ್ಧಿ, ಹಿರಿದಾಯಿತುವಯು, ನೀ ಒಲು ಚತುರರಾಣಿ ॥

ಏನು ತಪದಿ ಪಡೆದೆ ಸುತನ, ಏನೇನು ಸಂಕಟವ ಹರಿಸಿದ ವಿಧಿ ।
ಅತಿ ಕಷ್ಟದಿ ಉಳಿದ ಈವರೆಗೂ, ಕೊಂದು ಅವನ ತರ್ಪಣನೀಡು ಪಿತೃಹಿತಕೆ ॥

ಇರುವ ಯಾವ ನಿರ್ದಯಿ ? ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲಿ, ಯಾರು ಬರುವರು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ।
ಕೇಳಿ ''ಸೂರ'', ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸೋತೆವಾವು, ನಡೆದರು ದುಃಖದಿ ಭಾಮೆಯರು ಮನೆಗೆ ॥

34

ಹೇಳಿದಳು ಗೊಲ್ಲಿತಿ ಹಲಧರಗೆ ।
ಬೆಳಗಿಂ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮನ, ಕಟ್ಟಿಹಳು ಯಶೋದೆ ಒರಳಿಗೆ ॥

ಹೊಡೆದಹರಿ, ಯಾರದೋ ಹುಡುಗನ. ಮುಂಜಾನೆಯೆ ಕೂಗಾಡಿದ ಬಂದು ।
ಬಂದಿಸಿಹ ಹರಿ ಆಗಿಂದ, ಹೇಳಿದೆವು ನಿನಗೆ ನಾವು ಬಂದು ॥
ಕೇಳಲು ತಡೆದರು ನಾವು, ಕೇಳುತಲೇ ಅತಿ ಆತುರದಿ ಬಲಭದ್ರ ಓಡಿದ ।
" ಸೂರ, " ಶ್ಯಾಮ ಕುಳಿತಿಹ ಒರಳಿಗೆ ಅತು, ತಾಯಿ ತ್ರಾಸವಿತ್ತಳು ತನುಮನಕೆಂದ ॥

35

ಕೇಳಿ ಇದ ಹಲಧರ ಧಾವಿಸಿದ ।
ಕಂಡು ಒರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ರಂಗನ, ಎರಡೂ ಕಣ್ಣಲಾಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣೀರ ತುಂಬಿದ ॥
ತಡೆದೆ ನಾನೆಷ್ಟುಬಾರಿ ರಂಗ, ಕಟ್ಟಿಕೈಗಳೆರಡ ಮಾಡಿದಳು ಮಾತೆ ಒಳ್ಳೆಯದ ।
ಬಿಡುವೆಯಾ ಈಗಾದರೂ ತುಂಟತನವ ನೀ ? ಕೈಗಳೆರಡ ಮುಗಿದಮ್ಮನ ಬಳಿ ಬಂದ ॥
ಬಿಚ್ಚಮ್ಮ ಶ್ಯಾಮನ, ಕಟ್ಟಮ್ಮ ಎನ್ನ, ಹೊರಡುತಲೇ ಒಳ್ಳೆ ಶಕುನವಿಲ್ಲೆಂದ ।
ರಂಗನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣ, ಜೀವನಧನನು ನೋಡಲೇ ನಾನವನ ಕಟ್ಟಿಹ ತೋಳ ॥
ಮಾತೆ, ಮಾಡಲಿ ನಾನೇಕೆ ದುಷ್ಟತನವ, ಹೇಳಿ ಸ್ವರೂಪವ ಅರುಹಿದ ನಾಮಗಳ ।
"ಸೂರದಾಸ," ಅಂದಳಾಗ ಯಶೋದೆ, ಸಹೋದರರಿಬ್ಬರು ಒಂದೇ ತಕ್ಕಡಿಯವರು ॥

36

ನೀ ಏಕೆ ತಂದೆ ಕಲಹವ, ನೋವಿನ ನೂಲ ಕಟ್ಟಿಹೆ ! ।
ಕಠಿಣ ಕೋಲನು ತಂದು, ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಥಳಿಸಿಹೆ ॥
ಮನ ಕರಗದೆ ನಿನಗೆ, ಕಂಡು ಕೋಮಲ ತನುವ ।
ಇಂತಿಷ್ಟು ಮೊಸರಿಗೆ, " ಅಮ್ಮಾ ", ನೀನತಿ ಒಳ್ಳೆಯಳಿಹೆ ॥
ನಾನಿರಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯಲಿ, ಇದ್ದರೆಂತು ಸಾಧಿಪೆ ನಿನ್ನ ಹಟವ ? ।
ಒಡೆದೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರೆಗಳ, ಆಗಿರುವೆ ಬಲರಾಮನಾರೆಂದು ! ॥
" ಸೂರದಾಸ ", ಹರಿ ಹಿತಕೆ, ಲೋಚನ ತುಂಬಿತು ನೀರಿಂದ ।
ಇಹುದು ಬಲರಾಮನಿಗೆ ಯಾರ ಬಲ, ಆ ರಂಗನ ಬಲವೇ ಇಹುದು ॥

37

ಏಕಮ್ಮ ಯಶೋದೆ, ಏಕೆ ತ್ರಾಸವಿತ್ತೆ ಬಾಲರಂಗಗೆ ।
ಎನ್ನ ತಮ್ಮ ಮೋಹನ, ಎಷ್ಟು ಕುಡಿದ ಹಾಲುಮೊಸರನವ ? ॥
ನಾನಿರಲಿಲ್ಲ ಮನೇಲಿ, ರಪರಪ ಹೊಡೆದೆ ಬೆತ್ತದಿಂದವನ ।
ಕಟ್ಟಿಹೆ ನೂಲ ಕರಗಳ, ಕಂಡು ಇದ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಿರಲಿ ನಾ ॥

ಎಲ್ಲರ ಮುದ್ದುಗೋಪಾಲನವ, ಪ್ರಹರಿಸಿದೆಯಾ ನೀ ಅವನ ।
ಯಾರ ಬಗೆ ಇಹುದು ಗರ್ವವೆನ್ನಲ್ಲಿ, ಅನುಚಿತ ಮಾಡಿದೆ ನೀನು ॥

ಆನ್ಯರಾರಾಗಿದ್ದರೂ ಬಿಡುತಿಹನೆ ? ಜನನಿ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟಿಹೆ ನಿನ್ನ ।
ಹೇಗೆ ಹೋಗಬಲ್ಲನವನು, ಬೆರಳಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹರಿಯುನು ॥

ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿಹೆ ನೀ, ಹಲಧರ ಸುರಿಸಿದ ನಯನದಿ ಕಣ್ಣೀರನು ।
ಪ್ರಿಯವೆ ಹರಿಗಿಂತ ನಿನಗೆ, ಹಾಲು ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆಯು ? ॥

'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ ಗಿರಿಧರನು, ಧರಾಧರ ಹಲಧರನು ।
ಈಥವಿ ಸದಾಸ್ಥಿರ ಎನ್ನಲ್ಲಿ, ಇರಲಿ ನಾನಿರುವತನಕ ॥

38

ಕೇಳೊ ಎನ್ನ ಮಾತ ಬಲರಾಮ ।
ಮಾಡುವೆ ಬಿಡು ಪೂಜೆಯ, ಚೋರತನದಿಗಳಿಸಿಹೆ ನಾಮ ॥

ನೀನೇ ಹೇಳು, ಏತರಕೊರತೆ, ನವನಿಧಿ ಇಲ್ಲವೆ ಎನ್ನಧಾಮ ?
ನಾ ತಡೆದೆ, ಹೋಗಬೇಡೆಲ್ಲೂ ಎಂದೆ, ಹೇಳಿಹೇಳಿ ಸೋತೆ ಎನ್ನಧಾಮ ॥

ನೀ ಎನ್ನನೆ ಅಪರಾಧಿ ಎಂದೆ, ಬೆಣ್ಣೆಯೆ ಪ್ರಿಯ ಅಲ್ಲವೆ ಶ್ಯಾಮ ।
ಕೇಳಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಳಲಿ ಯಾರಿಗೆ, ನೀನಲ್ಲವೆ ರಕ್ಷಾಧಾಮ ॥

ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ, ಸುಳ್ಳು ಚಾಡಿ ಹೊತ್ತು ತರುವಳು, ವ್ರಜಭಾಮ ।
'' ಸೂರ, '' ಶ್ಯಾಮ ಅತಿ ವ್ಯಾಕುಲದಿಹ ಕಟ್ಟಿಹೆ ಅವನ ಏಷ್ಮೋತ್ತಿಂದ ॥

39

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹರಿ ಅತಿ ಥೇಡಿಸದ ।
ತಾಳಲಾರದೆ ಅತಿಕೋಪವ ಬಂದೆ, ಈ ರಂಗನತಿದುಷ್ಟನಿಹ ॥

ಇನಿತು ಕೇಳ ನಾ ಹೇಳಿದುದು, ತನ್ನದೇ ಹಟವ ಹಿಡಿದಿಹ ।
ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಚಾಡಿಹೊತ್ತುತರುವರು, ವ್ರಜದನೇಕ ವಧುಗಳು ॥

ಅಲೆಯುತಲ್ಲಲ್ಲಿ, ಧಾಳಿಮಾಡುತ, ಮನೆಯಲಿರ ಒಂದುಕ್ಷಣವು ।
'' ಸೂರ, '' ಶ್ಯಾಮ ತ್ರಿಭುವನ ಕರ್ತ, ಜಸುಮತಿ ಹಿಡಿದಳು ತನ್ನ ಹಟವ ॥

40

ಯಶೋದ ! ಕೃಷ್ಣಗಿಂತ ಮೊಸರು ಹೆಚ್ಚೆ ।
ಎಸೆ ಕೈಲಿಹ ಕಡಗೋಲ, ತಪಿಸುತಿಹ ತ್ರಾಸದಿ ನಂದಲಾಲ ॥

ಬೀಳಿಸಿದನವನು ತರುಗಳ ಧರಣಿಗೆ (ಪು. ೮೧)

11

ಕರೆದಳು ಬಲರಾಮನ ಯಶೋದೆ ।
ಕೇಳೋ ಮಗನೆ, ಹರಿಯ ಗುಣಗಾನವ, ಅತಿ ಚಪಲನಿಹ ನಿನ್ನಯಿಂ ॥

ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೊಡನೆ ಶ್ಯಾಮನ, ನೀ ಹಿಂದಿರುವೆ ಏಕೆ ? ।
ಹೋಗಗೊಡೆ ಎನ್ನ ಬಳಿಯಿಂ, ಮನದಿ ನಂಬೆ ಏಕೆ ? ॥

ಕೇಳಿ ಬಲನ ಮಾತ, ನಕ್ಕು, ಹಾಸಿದಗುವೆ ಈ ವದನಕೆ ।
ಕೊಂಡು ಹೋಗು, " ಸೂರ " ಪ್ರಭುವ, ಪೂರ್ಣನಲವನ ಬಯಕೆ ॥

12

ಅಮ್ಮಾ ಎನ್ನ ಕರೆಯುತಿಹಳಲ್ಲಾ ।
ತಿನ್ನು, ತರುವ ಬಗೆಫಲ ಎನಗೆ, ಶಾಂತದು ಹೊಡೆವನಲ್ಲಾ ॥

ಹೋಗೆನು ಎಂದೂ ಅಣ್ಣ ಗೊಲ್ಲರೊಡನೆ, ರೇಗಿಪರೆಲ್ಲಾ ಎನ್ನ ।
ಹೋಗುವೆ ನಾನಮ್ಮನೊಡನೆ, ಕಂಡು ಬನದ ಸುಖವನೆನ್ನ ॥

ಮುಂದಿಟ್ಟು ಎನ್ನ ಬರುವ ಮನೆಗೆ, ನೀ ಹೋಗದಿರೆ ಎನ್ನ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ, ಅಮ್ಮ ಯಶೋದೆಯು, ಬೇಡಿದ ದೈನ್ಯದಿ ॥

13

ಅತಿ ಆನಂದದೊಳಿದ್ದ ಹರಿ ।
ಕೂಗುತ ಗೋವಳರ, " ಬನ್ನಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮನೆನ್ನ ಕಳುಹಿದಳು ॥

ನಗುತ ನಗುತ ಬಂದರೆಲ್ಲಾ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿಗೆ, ಹೊರಡು ರಂಗ, ರಂಗನೋಡೋಡುವ ।
ತೊಡಿಸುವೆವು ವನಮಾಲೆಯ ನಿನಗೆ, ವನಧಾತುರೇಖೆಯಿಂ, ಚಿತ್ರಿಪೆವು ನಿನ್ನ ತನುವ ॥

ಹೊರಟರಂದು ಗೃಹ ಗೃಹದಿಂ ಗೋಗಳೆಲ್ಲಾ, ವ್ರಜಗೋಪರ ಬಾಲಕರೆಲ್ಲಾ
ಸುತ್ತುವರೆದು ।
" ಸೂರ, " ಶ್ಯಾಮ ಹೊರಟ ಗೋಚಾರಣಕೆ, ಕಂಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬವದು ॥

14

ಎನ್ನ ಕಂದ ಕುಡಿಯೋ ಬಟ್ಟಲೊಳಿಹ ಹಾಲ ।
ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಿಸಿ ಹಾಲನವ, ಆರಿದಳು ಮಾತೆ ಹಾಲ ॥

ಉಕ್ಕಿಹೆ ಜಗದ ಮೋಹನ, ನಿನಗೆಂದೇ ಈ ಹಾಲ ।
ನೀ ಕುಡಿ, ನಾ ನೋಡುವೆ ಕಣ್ಣಿಂದ, ಎನ್ನ ಕಂದ ರಂಗ ಹಾಲ ॥

ಹಾಲಿದು ಗೌರಿಯದು, ನಿನ್ನ ಹಸುವಿಗಿದು ಆತಿಹಿತಕಾರಿ ।
'' ಸೂರ '', ಶ್ಯಾಮ ಕುಡಿಯುತಲಿದ್ದ, ಕೇಳಿಗೆ ಒಗೆದ ಮಾಡಿಕೊ ಎಂದು ॥

15

ಕೂಗುತ ಹೊಡೆಯುತ ನಡೆದರೆಲ್ಲಾ ಬಾಲರು ।
ಆನಂದದಿಂ, ಹೋಗುತ ಆಡುತ ಹರಿ, ಸೇರಿದ ಪಶು ಪಾಲರಲಿ ॥

ಹಾಡುವನೊಬ್ಬ, ನುಡಿಸುವ ವೇಣುವನೊಬ್ಬ, ಕುಣಿವನೊಬ್ಬ, ಓಡುವನೊಬ್ಬ ।
ಕಂಡು ಕೌತುಕಪರರಂಗ, ಕಿರುಚುತ ಕೃಷ್ಣ, ಆನಂದದಿ ತಟ್ಟುವ ಸವಿದ ॥

ಚಂದ ಮಾಡಿದಿರಿ ಕರೆತಂದು ಎನ್ನ, ಅಮ್ಮ ಕಳುಹಿದಳು ಹರುಷದಿ ।
ಗೋಧನದೊಡನೆ ವ್ರಜಬಾಲರು, ತಲುಪಿದರು ಯಮುನಾತಟದ ಹರುಷದಿ ॥

ಮೇಯುತಿಹವು ಗೋಗಳು, ತಂ, ತಂ, ಇಚ್ಛೆಯಿಂ ಸಘನ ಬನದಿ ।
'' ಸೂರ '', ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಮಾಡುವ ಗೋಚಾರಣ, ಯಶೋದೆ ಸುತನೊಂದ ॥

16

ಹಕ್ಕಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕರೆಯಿತು ರಂಗ, ಹೋದವು ದೂರ ಹಸುಗಳು ।
ಓಡಿ ಹೋಗುತಿಹವು, ಎಲ್ಲಕೆ ಮುಂದೆ ಆ ಹಸು ವೃಷಭಾನುವಿನವಳು ॥

ಸೇರವು ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಮಾಧವ, ಅಯ್ಯೋ ! ಸಿಗವು ಯಾರಿಗೂ ।
ಅಲೆದಾಡಿ ಓಡಾಡುತ ಬನದಲೆಲ್ಲಾ, ಅರಿವವು ಒಂಟೊಂಟಿಯಾಗೀ ॥

ಓಡುತಿಹವು ಗುಂಪುಬಿಟ್ಟು, ಕರೆಯೋ ಈಗ ಅವ, ನೀ ಕರೆಸಿದಂತೆ ।
'' ಸೂರದಾಸ '', ಪ್ರಭು ಪ್ರೇಮದರಿತು, ಬಂದು ನಿಂತವು ಮುಂದೆ ಆಲಿಸುವಂತೆ ॥

17

ಬಂದವು ಎಲ್ಲಾ ಹಸುಗಳು ಒಂದೆಡೆ, ಹೊರಟರು ಗೊಲ್ಲರು ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ।
ಮಾರ್ಗದಲಿದ್ದಿತು ಅಗ್ನಿಯ ಜ್ವಾಲೆ, ಹರಡಿತು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ॥
ಅಂದರು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂ ಗೋಪಬಾಲರು, ''ಸೂರ'', ಪ್ರಭು ರಕ್ಷಿಸು ವನದ ಸ್ವಾಮಿ

18

ಈಗೆಮ್ಮ ರಕ್ಷಿಸೋ ಗೋಪಾಲ ।
ದುಃಸಹ, ದಾವಾಗ್ನಿ ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲಿ, ಎದ್ದಿದೆ ಈ ಕಾಲದಿ ॥

ಸಿಡಿದಂತೆ ಪಟಪಟ ಬಿದಿರು, ಚಟಪಟಕಟಕ, ಲಟಲಟತಾಲತಮಾಲ ।
ಹಾರುತ ಕಿಡಿ, ಬಿರಿಯುತ ಫಲ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವ ಹೊಳೆಯುವ ಜ್ವಾಲೆಯುರಿ ॥

ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಧೂಮ್ರಧೂಮ್ರಾಕಾಶದಿ, ಹೊಳೆಯುತಲಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಜ್ವಾಲೆ ।
ಹೆದರದಿರಿ, ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲಾ, ನೆಟ್ಟ ಹೇಳಿದನವ ನಂದಲಾಲ ॥

“ ಸೂರದಾಸ ”, ಪ್ರಭು ನುಂಗಿದ ಜ್ವಾಲೆ ಎಲ್ಲಾ, ನೀಡಿದನಭಯ ವ್ರಜಬಾಲ ॥

19

ಅಮ್ಮಾ, ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟವನು ಬಲರಾಮ ।
ಅಂದ ಗೋಪಾಲ ಅತಿ ಕೌತುಕ ಬನದಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಓಡಿದಾಗ ॥

ಕರೆ ತಂದ ಎನ್ನ ಪುಸಲಾಯಿಸಿ, ಹಣ್ಣುಹಂಪಲಿನ ದಟ್ಟಕಾಡಿಗೆ ।
ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡುತ ಅಂದ, ಓಡಿರಿ ಎಲ್ಲಾ ಗುಮ್ಮನಿರುವ ಇಲ್ಲಿ ॥

ನಾ ಹೆದರಿ, ನಡುಗಿ ಅತ್ತೆ, ಧೈರ್ಯಕೊಡಲಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ನನ್ನಲ್ಲಿ ।
ಹೆದರಿಕೆಯಿಂ, ಓಡಲಾರದಾದೆ, ಬೇಗ ಬೇಗದಿ ಓಡಿದರೆಲ್ಲಾ ॥

ಅಂದ ಜಸಗೆ ನೀ ಕೊಂಡುಕೊಂಡವ, ಹಾಗೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಂದರೆಲ್ಲಾ ।
“ ಸೂರದಾಸ ”, ಬಲಭದ್ರ ಅತಿ ದುಷ್ಟ, ಇರುವರು ಅವಗೆ ಅಂತಹುದಿರೆಲ್ಲಾ ॥

20

ನೀ ಏಕೆ ಹೋಗುವೆ ದನಮೇಯಿಸಲು ? ।
ನಂದರಾಜ ನಿನ್ನ ಜನಕ, ಮತ್ತೆ ಯಶೋದೆಯಂತ ತಾಯಿ ಇರಲು ॥

ಆಡುತಿರು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಲಿ, ಮೊಸರು ಬೆಣ್ಣೆ ಬೇಕಾದುದ ತಿನ್ನು ।
ಅಮೃತವಾಣಿ ನುಡಿಯುತಿರು, ಕೇಳಿ ಅದ ನಲಿದೇಳಲಿ ನನ್ನ ಮನ ॥

ಹೋಗಬೇಡ ಎಲ್ಲೂ, ದೂರದಲ್ಲೂ, ಬರುವರು ದುಷ್ಟಕಿರಿಯರು ಗರ್ಜಿಸಿ ಮುಂದು ।
“ ಸೂರ ”, ಶ್ಯಾಮ ಎನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದಿಂದ ಹೋಗುವೆ ಏಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ? ॥

21

ಇವರಿಬ್ಬರೆನ್ನ ದನ ಕಾಯುವವರು ।
ನೀವಿಬ್ಬರು ಇದ್ದರಿ ಪುಟ್ಟವರಾಗಿ, ನಾ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ ನಿಮ್ಮ ॥

ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತಿಹೆ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ, ಮತ್ತಾರಿರುವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ? ।
ಕೇಳ ಇದ ನಕ್ಕರಂಗ, ಅಂದ ಅಪ್ಪಗೆ, ಸುಳ್ಳುಗಾತಿ ನನ್ನಮ್ಮ ॥

ಸುಳ್ಳು, ನಿಜವೆಂಬುವರಿದಿಂ, ದಿನ ಬೋರಯಿಸಿ ಕಾದಿಹೆ ನಾನು ।
" ಸೂರದಾಸ ". ನಾ ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕಿ, ಅಂದು ಯಾಕೋ ಎದೆ ನಿವಾಳಿಸುತಿಹಳು

22

ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ ಕೇಳಪ್ಪ ಎನ್ನ ವಚನ ।
ಬರುತಾ ನಾ ಸಿಕ್ಕಿದ ದಾರಿಯಲಿ, ಒಂದು ಹಸು ನುಗ್ಗಿತು ಎನ್ನೆಡೆಗೆ ॥

ಈದ ಹಸು ನೆಕ್ಕುತಿತ್ತು ಕರುವ, ದೊಣ್ಣೆಲಿ ಕುಡಿದೆ ಕರಿದುಷ್ಟದ ಕಾಲ ।
ಕಂಡ ಅದು ಹಾಯಿತೆನ್ನೆಡೆಗೆ, ಓಡಿ ಬಂದೆ ನಾ ದೈವ ದೈವ ಎನುತಲಿ ॥

ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳೆಡೆ, ಎದುರಿರಲಿಲ್ಲ ರಕ್ಷಕರಾರು ಅಲ್ಲಿ ।
ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ ಫಲದಿಂ ಉಳಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಬಾಬಾ ನಂದನ ಹಾರೈಕೆ ॥

ಯಾರದು ಬಲ್ಲರು ಇವನ ಚರಿತೆಯ, ಸಂಕರ್ಷಣ-ಅಚ್ಯುತನೇ ಬಲ್ಲನವನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಸ್ವಾಮಿಯ ಜಾಣ, ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಮುಂದ್ಯಾಕಿ ನಿವಾಳಿಸುವಳು ಕಂದ

23

ಮೋಹನ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದನೆ ।
ನಾ ಕೈಮುಗಿವೆ ನಂದನಂದನ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಗುತಿಲ್ಲಿ ನೋಡೋ ॥

ಕರಿಯನೆಂದು ರೇಗಿಸುವ, ಅಣ್ಣ ಬೇರೊಂದನ್ನುವ ।
ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಗಿಂತ ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ತನು, ನಿನ್ನಣ್ಣ ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಹೇಳುವ ॥

ಬೇರೆಡೆ ಹೊಡಿ ನಿನ್ನ ಗೋಗಳ, ಅವನು ಬೇರೆಡೆ ಇವು ನಿನ್ನ ಗೋಗಳ ।
ಎನ್ನ ಮಗ ಎಲ್ಲರೊಡನೆಯು ನನ್ನ ಕಂದ, ಎಲ್ಲರ ಸರದಾರ ॥

ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಆಡೋ ಆಟ, ಈ ಹಳ್ಳಿಯೋ ನಮ್ಮಾಧಾರ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ದ್ವಾರದಿ ಹಾಡುವೆ, ನಿನ್ನ ವಿಮಲ ಮಧುರಗಾನವ ॥

24

ಸಖಿ ನೋಡೆ, ಬರುತಿಹ ಗೋಕುಲಕೆ, ಬನದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ನಂದಕಂದ ।
ಶಿರದಲಿ ಕೇಕಿ ಪುಚ್ಛವು, ಅಧರದಿ ಮುರಳಿಯು, ಹಣೆಯಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಚಂದನ ॥

ಗುಂಗುರು ಕೇಶ ಮುಖದಲಂದ, ಚಂಚಲ ನೋಟದಿ ನೋಡುವುದೇ ಚಂದ ।
ಕಂಜನ ಪಕ್ಷಗಳೆರಡು ಹಾರಿಬಂದು, ಬಂದಿತ ಕಮಲದಲಾಗಿಹವೋಲು ॥

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಡುವ ಕಂದನ, ಅರುಣ, ಅಧರ ಕಾಂತಿಯಲಿ ದಶನ ಶೋಭಿಪುದೆಂತು,
ಕೆಂಪು ಮಣಿಯು ಸಂಪುಟದಲಿ, ಪರಮಾಣಿಕ್ಯಮಣಿ ಬಂಧಿಸಿರುವಂತೆ ।

ಗೋಪವೇಷದಿ, ಗೋಕುಲದಲಿ, ಗೋಗಳ ಕಾಯುತಲಿರುವವನು ಅಸುರ ನಿಕಂದನನು ॥

"ಸೂರದಾಸ", ಪ್ರಭುವಿನ ಸುಂದರ ಗಾನವ ಮನದೊಳು, ವಾಣಿಗೆ ತನ್ನರಿವಿಲ್ಲವೆಂದ ॥

25

ಮಲಗುತಲೇ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ ಶ್ಯಾಮ ।
ಮೆಲ್ಲನೆತ್ತಿ ಮಲಗಿಸಿದಳು ಗೋಪಮ್ಮ, ಇಬ್ಬರನು, ಆ ಮನೆಗೆಲಸಕೆ ನಡೆದಳು ॥

ಮೆಲ್ಲನೆ ಕರೆದು ಹೊಸ ಮಸೆಯವಳ, ಅಡಿಯೊಡಿ ಮಾಡಿಸಿದು ಹೇಳಿದಳು ।
ಹೊದರಿ ಮೋಹನ ಬಲರಾಮರಿಗೆ, ಆದಲಾರದು ಮನ ಹೋದಾಗ ॥

ಮಾಡುತ ಧ್ಯಾನವ ಅಹರ್ನಿಶಿ, ಶಿವಸನಕಾದಿಗಳು ಅರಿಯಲಾರದಂತಹ ।
"ಸೂರದಾಸ", ಪ್ರಭು ಸನಾತನ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ, ಮಲಗಿಹ ನಂದನ ಮನೆಯಲಿ ॥

26

ಕಂಡು ನಂದ ಅಂದದಿ ಮಲಗಿದ ಕೃಷ್ಣನ ।
ನೋಡಲು ಹೋದರು ಉದಿಸಿ ಮನೆ, ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಮುಖವ ನೋಡಿದ ॥

ಹೇಳಿದರು ಯಶೋದೆಗೂ ಕೇಳಿರು, ಇಹರು ಇಬ್ಬರೂ ಬಲಗಾರರು ।
ಸವಿಯುತಲಿಗಳಿಗೆ ಮೃದ್ಯ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮದಿ ದುಃಖಿತರಾಗಿ ॥

ತರಿಸಿದ ತನ್ನ ಶಯ್ಯೆಯ ಅಲ್ಲಿ, ರಾಮ ಬಲರಾಮರಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ।
"ಸೂರದಾಸ", ಪ್ರಭುವ ಬಳಿ ಮಲಗಿದ, ಮಲಗಿದಳು ಜೊತೆಲಿ ನಂದಧಾಮ ॥

27

ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯು, ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಬೆರಳುಗಳು ।
ಕಮಲದಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಯಂತೆ, ನಖಜ್ಯೋತಿಯು ಶೋಭಿಪುದು ॥

ಲಲಿತ ಅಂಗಳದಿ ಆಡುತ, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ, ನಡೆಯುವನು ।
ಘಲಿಘಲಿರೆನ್ನುತ ಗೆಜ್ಜೆಯು, ನಾದವ ಗೈಯುತಿರುವುದು ॥

ಸುಂದರ ಕಟಿಯಲಿ, ಹೇಮರತ್ನಖಚಿತಾಭರಣವಿರುವುದು ।
ಮಧ್ಯೆಯಕರ ಕಮಲದಲಿ, ಮರೆತಾಗ ಶೋಭಿಸುತಿರುವುದು ॥

ಪೀತಪಟ ಬಲುಶೋಭಿಪವು, ಅಂಗವೆಲ್ಲವು ಇದಕೆ ಹೊಳೆಯುವುದು ।
ಘನಮೇಘ ಬಾಲನು ಮಿಂಚಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೊಳೆಯುತಿಹನೆಂದ ॥

ಎದೆಯಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರನಖ, ಕಂಠದಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಶಿರದಿ ಕೇಶರಾಶಿ ಶೋಭಿಪುದು ।
ಹಣೆಯ ತಿಲಕವು, ದೃಷ್ಟಿಬೊಟ್ಟಿನಿಂದ, ಮಿನುಮಿನುಗುತ ಮನಸೆಳೆಯುತಿಹುದು ॥

ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಮನಸೆಳೆವ ನೋಟವು, ಮುಗುಳುನಗೆಗೆ, ಮುತ್ತಿನ ಹಲ್ಲು
ತರವಿಹುದು ।

ನಂದನ ಭಾಮಿನಿ ಬಾಲನ ಚಟಿಕೆ ಹಾಕುತ ಕುಣಿಸುತಿಹಳು ॥

ಬಾಲಕನ ಪ್ರೇಮಮುದಿತ ಮನದಿಂ ಆಡಿಸುತಿಹಳು ।
ಕುಲು ಕುಲು ನಗುತ ಹಾಲ ಹಲ್ಲಿರುವನು, ತೋರುವ ಬಾಲನ ॥

“ ಸೂರದಾಸ ”, ಮನದಿ ವರ ತೊದಲುನುಡಿ ನಾಟಿಹುದು ॥

ಎತ್ತಿದ ಗೋವರ್ಧನ ಗಿರಿಯು

1

ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ನಂದಕಿಶೋರ ।
ಸಾವಿರ ಬಂದ ಗವಾರಿ, ಸುರಿಸಿದ ಮಳೆಯು, ಸತತ ಏಳುದಿನ ॥

ಎತ್ತಿದ ಎಡಕೋಳಲಿ, ಗೋವರ್ಧನವ, ಅತಿಕೋಮಲ ಕರಾಗ್ರದಿ ।
ಗೋಪಿ–ಗೊಲ್ಲರ–ಗೋಗಳ ವ್ರಜವ, ರಕ್ಷಿಸಿದ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ಹನಿಯು ॥

ಅಮರಪತಿ ಶರಣಾಗತನಾದನಾಗ, ಗುಣ, ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯವರಿತು ಯುಗಾಂತರದಿ ।
"ಸಾಯಿ", ಧ್ಯಾನಿಸು ಸುಂದರ ಕರುಣೆಯಿಂ, ಕಾಪಾಡುವವನ ಬಾಳಿಗೆ ॥

ಹೇ ಹರಿ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ ಈಗ

1

ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯ ತೋರುವವರು ?
ಮಾಲೆ ತಿಲಕದ ಸುಂದರರೂಪದವ, ಸಿರಿಧರ ಧರಿಸಿಹ ಭಕ್ತನ ।
ಹಿಡಿದು ದೀಪವ, ಬಾರು ಸಮರ್ಥಗುರು, ಶ್ರೀಪಾದದಲ್ಲಿರಿಸುವ ॥

2

ಹೇ ಹರಿ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೊ ಈಗ ।
ನಾ ಇರುವೆ ದುಃಖದ ಕಾಡಿನಲಿ, ಇಹಪರ ಕಾಣದ ಗುರಿಯಲಿ ॥

ನೋಡಿದರೆ ಹಾದಿಯು ನಾ ಹೆದರಿ, ಕಂಡೆ ಮೇಲೊಂದು ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುತಲಿ ।
ನೋಡಿದೆನಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲಿ, ಈಗೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಪನಾರೆಂದೆಂತಲಿ ॥

ನಾ ನಿನ್ನ ನೆನೆಯುತ, ಕಣ್ಣೀರಿಡಲು, ತಪ್ಪಿತು ಗುರಿ ಬಾಣದಲಿ ।
ನಾಟಿತಾ ಬಾಣ ಹದ್ದಿನಲಿ, ಬದುಕಿತು ಕೃಪಾಸಾಗರನಿಂದ "ಸೂರದಾಸ" ॥

3

ಸ್ವಾಮಿ ಬಹುಪರೋಪಕಾರಿ ।
ದೀನಜನರ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಜ ಪ್ರೀತಿ ಅರಿತ ಮುರಾರಿ ॥

ಎಂತಹುದು ವಿದುರನ ಜಾತಿ, ಕುಬ್ಜೆಯು ಪ್ರೀತಿಯಾಧಾರಿ ।
ಪಾಂಡವರ ಸೇವಕನೆಂತು ? ಅರ್ಜುನನ ರಥವಾಹಕನೆಂತು ?

ಸುಧಾಮನ ಸಂಪತ್ತೆಂತು ? ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾಲಕನೆಂತು ? ।
"ಸೂರದಾಸ", ಎಲೆ ಮೂಢನೇ ! ಭಜಿಸು ಅಶರಣರ ಬಹು ಪಾಲಕನ ॥

4

ಹರಿ ವಿಮುಖರ ಸಂಗವ ಬಿಡಿರೊ ।
ಬರುವುದಾದರು ಕುಮತಿ ಆಗುವುದೇ ಭಂಗ ಭಜನೆಗೆ ॥

ಹಾಲು ಉಣಿಸಿದರೇನು ? ಬಿಡುವುದೇ ವಿಷವ ಅಹಿಯು ।
ಕರ್ಪೂರವ ಕಾಗೆಗೆ ತಿನಿಸಿದರೇನು ? ಗಂಗೆಯಲಿ ಶ್ವಾನವನದ್ದಿದರೇನು ? ॥

ಅಂಜನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಲೇಪಿಸಿದರೇನು ? ಆ ಧೂಪದ ಹೊಗೆ ತೋರಿಸಿದರೇನು ? ।
ನದಿಯಲಿ ಗಂಗೆಯ ಮುಳುಗಿದರೇನು ? ತನ್ನ ಹರಿಯ ನಾ ಬಿಡುವುದೆ ? ॥

ತಗಲುವುದೇ ಪತಿತಗೆ, ಬಿಂದಿಗೆ ಬಾಣವು ? ಆಗುವುದಲ್ಲದೆ ಬಾಣವು ಬರಿದು ।
ತಪ್ಪುವುದೇ ಕಷ್ಟಂಗಳಿಗೆ ಬನ್ನ, ಹಲವು ಬಗೆಯಲಿಂದ " ಸೂರದಾಸ " ॥

5

ನಿರ್ಧನನ ಧನ, ರಾಮನಯ್ಯ ।
ಕದಿಯಲಿಕ್ಕೆ, ಆಳಿಯಲೆಂದೂ, ಬರುವುದು ಸಮಯದಲಯ್ಯ ॥

ಮುಳುಗದು ನೀರಲಿ, ಸುಡದು ಅಗ್ನಿಯಲಿ, ಹರಿನಾಮವಿದಯ್ಯ ।
ವೈಕುಂಠನಾಥ ಸಕಲ ಸುಖದಾತ, " ಸೂರದಾಸ ", ಸುಖಧಾಮವಯ್ಯ ॥

6

ಎರಡನೆರಡೊಂದನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಯ್ಯ ।
ನೆನೆಯದೆ ಹರಿಯ, ಇಲ್ಲದೆ ಗೃಹಸುಖ ಕಳೆದೆನಾ ಕಾಲವಯ್ಯ ॥

ನೆನೆದೊಂದ ನಾ, ಜಡದ ಮನಕ್ಕೊಂದನಯ್ಯ ।
ಅರಿಯೆ ನಾನು ಹರಿನಾಮಕೀರ್ತನೆಯ, ಆವ ಶೀಲದಿಂದ ಮಾಡುವರೆಂಬುದಯ್ಯ ॥

ಹೊಂದಿರು ಮಕ್ಕಳು ಸಕಲ ಕುಟುಂಬವು, ದಿನ ದಿನ ನಶಿಸುವುದಯ್ಯ ।
ಬದನಿಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ವಿಷಯ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿರೆ, ಮನವೇಕೆ ಮುಳುಗಿತಯ್ಯ ॥

ವಿಷಯ ವಿಕಾರದಾವಾಗ್ನಿ ಬೆಳೆಯುತಿದೆ, ಮೋಹದ ಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿದೆ
ಬಿಡದಯ್ಯ ।
ಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿ ಹಸುವ ಬರುವ, ಇಂದಿಗೂ ನಾ ಆಧಾರ ತಪ್ಪಿಹೆನಯ್ಯ ॥

ಗಳಿಸಿದರೇನೀಗ ಏನು ಫಲವಯ್ಯ, ಆಗುವುದಾಗದೆ ಇದಯ್ಯ ।
" ಸೂರನ ", ರಂಗನ ಪೂಜಿಸದೆ, ಈಗ ರೋದಿಸಿದರೇನು ಫಲವಯ್ಯ ॥

7

ಬರುವುದಾನಸಿ ಗೋಪಾಲನಾಗದೆ ।
ಬರದು ಜನ ಹಣದಿ, ಬರದು ಕೋಟಿನ್ಯಾಸದಿ ॥

ಚಿಂತಿಸೋ ನಾಲ್ಕು ಪದಾರ್ಥಗಳ, ಮನವಿಟ್ಟು ಚರಣಕಮಲದಿ ।
ನಂದ ನಂದನನ ಅರಿದರಿಟ್ಟರೆ, ಕಾಣುವೆ ಮುಕ್ತಿಲೋಕದ ತ್ಯಾಗಮದಿ ॥

ಬಂಸೀವಟ, ಬೃಂದಾವನ, ಜಮುನೆಬಿಟ್ಟು, ಹೋಗಲಾರ ನೀವೈಕುಂಠಕೆ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ನೆನೆದರೆ ಹರಿಯು, ಮತ್ತೆ ಬರೆ ನೀ ಭವ ಜಾಲಕೆ ॥

8

ರಾಮನಾಮ ಧನ ನೀ ಗಳಿಸೆ ।
ಇಂದಿನ ಮುಂದಿನ, ಜನುಮಗಳ ಸುಧಾರಿಪೆ ॥

ಅಳಿವುದೆಲ್ಲಾ ಯಮನ ತಾಪ ಭಕ್ತನಾಮಗಳಿಪೆ ।
ಅರ್ಪಿಸಿ ಅನ್ನಘೃತವ ಶ್ಯಾಮಗೆ ಇಟ್ಟರೆ ಸಂತರಿಗೆ ॥

ಸಂತಸಮಾಗಮ ಲಾಭದಿ, ಬಿಚ್ಚದು ಮೂಲ ಗಂಟು ನಿನ್ನ ।
" ಸೂರದಾಸ ", ವೈಕುಂಠ ಪೇಟೆಲಿ ಹಿಡಿದು ತಳ್ಳರು ನಿನ್ನ ॥

9

ನಾ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದೆ ಗೋಪಾಲ ।
ಕೊಟ್ಟು ಕಾಮಕ್ರೋಧದಂಗಿಯು, ಹಾಕಿದೆ ವಿಷಯ ಚಿಂತೆಮಾಲೆ ॥

ಕರುಣಿಸಿದೆ ಮಹಾ ಮೋಹದ ಗೆಜ್ಜೆಯು, ಬರಿಸಿದೆ ನಿಂದೆಯುರವಮಾಲೆ ।
ಭ್ರಮಿತ ಮನವೇ ಮೃದಂಗ, ಕುಸಂಗತಿಯ ನಡಿಗೆಯೆ ಗತಿಯು ॥

ಹಾಕುತ ತಾಳವ ವಿಧವಿಧ, ಕುಣಿಯುತಿಹುದುದರದಿ ತೃಷ್ಣೆಯು ।
ಕಟ್ಟಿ ಸೊಂಟ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಯೆಯು, ಲೋಭದ ತಿಲಕವಿಟ್ಟು ಹಣೆಯಲಿ ॥

ಅರಿಯದೆ ಜಲತಲದ ಭೇದವ, ತೋರಿದೆ ಕೋಟಿ ಕಲೆಗಳ ನಲಿವನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ದೂರಮಾಡೊ, ಈ ಅವಿದ್ಯೆ ಎಲ್ಲವ ವರ ನಂದಲಾಲ ॥

10

ಬರದಿದು ಜನುಮವಡಿಗಡಿಗೆ ।
ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಫಲದಿ ಬಂದೆ ನರನಾಗಿ ॥

ಬೆಳೆದೆನಾಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ, ಇಳಿಯುತಾಯು ಹೋಗಲಾರೆ ಹೊತ್ತಾಗಿ ।
ಧರೆಗಿಳಿದೆಲೆ, ಮತ್ತೆ ಏರುವುದೇ ? ಅದು ಕೊಂಬೆಗೆ ॥

ಭಯವೆಂಬುದಧೆ ಯಮಲೋಕವದು, ಅಂಧಕಾರದೆಡೆಗೆ ।
"ಸೂರ," ಹರಿಭಜನೆ ಮಾಡಿಮಾಡಿ, ಹೋಗುನೀ ಆದಡಕೆ ॥

11

ಹೇ ಗೋವಿಂದ ಕಾಮಧೇನು-ಕರೆಯುವ, ನೊಂದು ಬೆಂದೆ ನಾನು ।
ಕುಡಿಯದೆ ಹೋದೆನೆ ನೀರ, ಸಿಂಧು ತೀರದೊಳಗೆ ನಾನು ॥

ಸಿಂಧು ಒಳಗೆ ಒಂದು ನಕ್ರ, ಎಳೆಯಿತು ಕಾಲುಹಿಡಿದು ಒಳಗೆ ।
ನಡೆದುದು ಯುದ್ಧ ನಾಲ್ಕು ಜಾವ, ಎಳೆಯುತಿತ್ತು ನಡು ನದಿಗೆ ॥

ಮುಳುಗುತಿತ್ತು ಕರಿ ಸೊಂಡಿಲು, ಕರೆದನಾಗಳ್ ಒಲಿದವನ ।
ಮುಟ್ಟಿತಿತ್ತು ಕೂಗು ದ್ವಾರಕೆಗೆ, ಬಂದೆ ನೀನು ಗರುಡನೇರಿ ॥

ಕೊಂದೆ ನೀನು ನಕ್ರವನು, ಕಾಪಾಡಿದೆ ಗಜರಾಜನನ್ನ ।
“ ಸೂರದಾಸ ”, ನಾನು ಹಾಡಿದೆ, ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲವನ್ನು ॥

ಏಕಿಷ್ಟು ಗರ್ವವೆ ಮುರಲಿ ?

1

ಎಲೆ ಮುರಲಿ ಏಕಿಷ್ಟು ಗರ್ವ ! ಈ ದಿನ ಏಕೆ ಹಾಡೆ ನೀ ?
ಕಂಡು ಹರಿಮುಖ ಕಮಲವ, ಪಡೆದೆ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ॥

ಕುಳಿತಿಹೆ ಕರದ ಪೀಠದ ಮಧ್ಯದಿ, ಚಮರ, ಛತ್ರದ ರಾಜಿಪ್ಪುದು ।
ಯಮುನೆಯ ಜಲದಿಂ, ಜಲಚರ, ಪ್ರಾಣಿ ನಲಿಯುತಿಹುದು ॥

ಸುರಪುರದಿಂ, ಸುರವಿಮಾನ, ಭುವಿಗೆ ತರುವೆ ನೀನು ।
ಗೋಪರೊಕ್ಕು, ಗೆಲುವಿನೊಲ್ಲದೆ, ಸ್ಥಾವರ, ಜಡ ಜಂಗಮವ ನೀನು ॥

ಅಳಿಸಿ ವಿಧಿಯ ಭೇದವ, ಪಡೆಸುವೆ ನಿತ್ಯ ಮನದಂದದಿ ನೀನು ।
" ಸ್ವಾಧ ", ಸಕಲ ನರಮುನಿ ನಾಗರು ಬಂದಿಗೆ ಮಣಿಸುವರು ॥
ಶ್ರೀಪತಿ ಶ್ರೀಯ ಮರೆತನು, ಈ ಅತಿ ಅನುರಾಗದಿ ॥

2

ಮುರಲೀ, ಗೋಪಾಲನ ನಿತ್ಯವನೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆ ।
ಕೇಳೆ ಸಖಿ, ನಂದನಂದನನ, ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುವಳು ॥

ಒಂಟಿ ಕಾಲಲಿ ನಿಲಿಸುವಳು, ದರ್ಪಣದ ಅತಿ ತೋರುವಳು ।
ಕೋಮಲ ಅಂಗಕೆ ತಾನು ಅಕ್ಕರಿಂದ, ಕಟಿಯ ಬಗ್ಗಿಸುವಳು ॥

ಸುಶ್ರಾವ್ಯ ರಂಗನ ದರ್ಪದಿ ಅಧೀನ, ಗಿರಿಧರನ ದೀನನಾಗಿಸುವಳು ।
ಕಾಮಲಗಿ, ಅಧರ ಶಯ್ಯೆಯಲಿ, ಕರ ಪಲ್ಲವದಿಂ ಪಾದಗಳೊತ್ತಿಸುವಳು ॥

ಕುಟಿಲ ಭೃಕುಟಿ, ತಿರ್ಯ್ಯಕ ನಾಸಿಕವು, ನಯ್ಯುಲ್ಲ ಕೊಂಕು, ಕೂಡಿಸುವಳು ।
" ಸ್ವಾಧ ", ಅರಿದು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಿಂ, ಭಂದಗಳಿಗೆ ಅಧರ, ತಿರದ ಸಂಜಾಯಿಸುವಳು

3

ಕೇಳುತಿರೆ ಮುರಲಿ ನಾದವ, ಗಾಲಿವಾರಿ ನಾಡು ।
ಮನ ಹಿಡಿದು ಚಕೋರಿಯಾರಿ, ಯಮುನೆಯ ಜಾನಿಸಿಹರು ॥

ಖಗ-ಮೃಗ-ತರು-ಸುರನರಮುನಿ, ಶಿವಸಮಾಧಿ ತೊರೆದವರು ।
ಪವನ ಸರಿತೆಗಳು, ನಿಲ್ಲಿಸದವು ತನ್ನ ಚಲನೆಯನು ॥

ಮೋಹದಿ ಮನವ, ಕೃಷ್ಣ ವಶದಲಿರಿಸಿ ನಿಲುವವರಾರು !
ಸಪ್ತ ಸ್ವರದಿಂ ಸುಧಾಸಿಂಧು ಪ್ರವಹಿಸಿತೆಂದ " ಸೂರದಾಸ " ॥

4

ಕೃಷ್ಣಾಧರದಲಿ ಮುರಲಿಯು ನಿನಾದದಿಂ ಎನ್ನ ।
ಮನವೇ ನಿಲ್ಲದು ಸಖಿ, ಮೈಮರೆತಿಹೆನು ನಾನು ॥

ಎನ್ನ ರೂಪ ಯೌವನ, ಮದದಲಿ ಮೆರೆದಿಹನು ತಾನು ।
ಸಖಿ ನಾ ಹೇಳೆನು, ಕೇಳೆನು, ಮಾತನು ನಾ ಮರೆತೆನು ॥

ಅರಿಯೆನು ಯುಗ ಯುಗ, ಕಾಣದೆ ಶ್ಯಾಮ ಮನೋಹರನನ್ನು ।
" ಸೂರದಾಸ ", ಕೇಳು, ಹರಿಚರಣದಲಿ ಚಿತ್ತವ ಸಾಧಿಸಿದೆನೆಂದ ॥

5

ಮುರಲಿ ಅಧರದಿ ಬಾಲುಮಲಿ ಮೊರೆದಿಹುದು ।
ನಾದವ ಕೇಳಿ ಮಯೂರ ಮೋಹಿಸಿ, ಕೆದರಿ ತೋರಿದವು ಗರಿಯಂದ ॥

ನಂದನದ ಪಕ್ಷಿ ಖಗ, ಮುನಿಯಂತೆ, ಸಮಾಧಿ ಧರಿಸಿಹುದು ।
ದ್ರುಮಲತೆ ಸುಗಂಧ ಸಮೀರವು, ಚಲಿಸದೆ ಮರೆತಿಹವು ॥

ಧೇನು ತೃಣವ ತೊರೆದು, ಕರು ಹಾಲು ಮರೆತು ನಿಂತಿಹವು ।
" ಸೂರ ", ಮುರಳಿ ನಾದ ಕೇಳಿ, ಯಮುನೆಯು ಮರೆತಳು ಚಲನೆಯ ॥

6

ನುಡಿಸಿದ ಮಧುರ ಮುರಲಿಯ ಶ್ಯಾಮ ।
ಸೆಳೆದ ಮನವ, ಇರದು ಮನ, ಮನೆಯಲಿ, ವ್ಯಾಕುಲದಿ ಧಾಮ ॥

ತೊರೆದು ಊಟ ಉಡಿಗೆಯು, ಮರೆತು ಅಂಗ ಸಿಂಗಾರವ ।
ಮನೆ ಮನೆ ಗುರುಹಿರಿಯರನೆಲ್ಲರ, ಭಯವಿಲ್ಲದ ವ್ಯವಹಾರವ ॥

ಮಾಡದಾದಳು ಅಂಗರಾಗವ, ಮರೆತಳು ಅಂಗಾಂಗವ ।
" ಸೂರ ", ಶ್ಯಾಮ ನುಡಿಸಿದ ವೇಣುವನೇ ಆಲಿಸಿದರಾಸವ ॥

7

ಮುರಲಿ ರಾಜಿಪುದು ಶ್ಯಾಮ ಕರದಲಿ !
ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತಲೀ ಅಧರ ಸುಧಾರಸ, ಮಧುರ ಮಧುರ ಸುರಗಾನ, ನುಡಿದಿಹುದು ॥

ಧೇನು ತೃಣವ ತೊರೆದು, ಕರು ಹಾಲ ಮರೆತು ನಿಂತಿಹವು (ಪು. ೧೦೨)

ನುಡಿಸಿದ ಮಧುರ ಮುರಲಿಯ ಶ್ಯಾಮ (ಪು. ೧೦೩)

ಬಣ್ಣದ ಮುಂಡಾಸು, ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬು, ನವಿಲಿನ ಗರಿಯುಳ್ಳ ಕೊಳಲನವನು ।
ಕೊರಳ ಕೊಂಕೆ, ಅಧರ ಮುರಳಿಯಿಂದ ಕೋಲಾಹಲ-ಮಧುರ-ಗಾನದಿಂ ನುಡಿಸುವನು ।

ಕೋಮಲ ಕಪೋಲ, ಕುಂಡಲ ಕಾಂತಿಯು ಹೊಳೆಯಲಿ, ಊರಿನ ಒಂದಿಲ್ಲದವನು ॥
ಅನುರಾಗದಿಂ, ಮಧುರ ಸುಧಾಸರಸ್ಸಿನಿಂ, ಕ್ರೀಡಿಸಿ ನಲಿದಾಡುವನು ॥

ಬೃಂದಾವನ ವಿಹಾರಿ, ನಂದ ನಂದನ, ಗೊಲ್ಲರೊಡನೆ ಕೋಲಾಡುವನು ।
ಪೃಥುವಿನ ಕಾಂತಿಯು ಕಂಡು ಕಂಡು, ಮೋಹಿತರಾದರೆಲ್ಲಾ ಸುರನರರೆಂದ

" ಸುದರ್ಶನ " ॥

8

ಕೇಳಿಸುತಿದೇ ಮುರಳಿ ನಾದವ ।
ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗಳ ಮಹಿಳೆಯರು, ಗೋಪಧಾಮವು ॥

ಕೊನೆಯು ಕಾಣದ ವೈಭವವಾದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲದ ಧಾಮವು ।
ಕಡೆ ಇಲ್ಲದ ನದಿಗಳು, ಶ್ಯಾಮ ಸಿಂಧು ಸೇರುವರಿ ಧಾಮವು ॥

ಬಿಟ್ಟಳು ಸುತ, ಪತಿ, ಭವನ, ಲಜ್ಜೆ, ತಂದೆಯ ಗೋಪಿ ಧಾಮವು ।
" ಸುದರ್ಶನ ", ಪೃಥು ಸೇರಿದ ಮನವ, ಗೊಲ್ಲ ಧಾಮವು ॥

ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗದು ಈ ಯೋಗ

1

ಎಲೆ ಉದ್ಧವ ಮನವಿಲ್ಲ ಹಲವಾರು ।
ಮನ ಒಂದೇ ಕೊಟ್ಟೆವು ಶ್ಯಾಮನಿಗೆ, ಈಶನ ಹೇಗೆ ಭಜಿಪೆ ?

ಇಲ್ಲದೆ ಕೇಶವ ಸಮಿಲಿಸಿತಿಂದಿಪ್ಪೆವು, ಶಿರ ರಹಿತ ದೇಹ ದಂದದಿ ।
ಮುರಹರನಾಸೆಗೆ ನಿಂತಿಹುದುಸಿರು, ಕೋಟಿ ಜೀವ ಜೀವಿಗಳಲಿ ॥

ನೀ ಸಖಿ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರಗೆ, ಸಕಲಯೋಗಾಧೀಶಗೆ ।
" ಸೂರ" ನಂದನಂದನನೆಮ್ಮ ಜಗದೀಶ, ನಾ ಕಾಣೆವು ಬೇರಾವ ಈಶನ ॥

2

ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗದು ಈ ಯೋಗ ।
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕಾಣುವುದೇನ ? ಹುಡುಕುವುದೆಲ್ಲಿ ? ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲಿ !

ಹಚ್ಚಿ ಭಸ್ಮವ, ಹೇಳುವೆ ಎಮಗೆ, ಕುಂಕುಮವಳಿಸಲೆ ನಾವು ! ?
ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಮಾತ ಉದ್ಧವ, ಉಕ್ಕುತಿದೆ ಕಣ್ಣಲಿಕಣ್ಣೀರು ।

ಅಳಿಯದು ಛವಿ, ಕಟಿಪೀತಾಂಬರ, ಮಕರಕುಂಡಲನ, ಯಾರೇನ ಕೋಟಿಬಂದರೂ
ಮರೆಯುವರು ॥

3

ಎಲೆ ಮಧುವನ ಇರುವೆ ಹಸಿರಾಗುತ ನೀನೇಕೆ ?
ಸುಂದರ ಶ್ಯಾಮನ ವಿರಹ ವಿಯೋಗದಿ ದಹಿಸದಿಹೆ ಏಕೆ ?

ವೇಣುವ ನುಡಿಸುತ ಮೋಹನ, ನಿನ್ನೆಡೆ ಹಾಡಿಗೆ ಒರಗಿ ನಿಂತಿರುವ ।
ಮೋಹಕತೆ ನಿಂತಿತು, ಜಡ ಜಂಗಮವೆಲ್ಲ, ಬಿಟ್ಟರು ಮುನಿಜನ ಧ್ಯಾನವ ॥

ಆ ಮನ್ಮಥನ ರೂಪ ಇರದೆ ಮುರಹರಿ, ಮರಳಿ ಪುಷ್ಪಿಪೆ ಏಕೆ ?
" ಸೂರದಾಸ ", ಪ್ರಭು ವಿರಹ ದಾವಾನಲದಿ ನವೆಯುತಿಹಾಗ ನೀ ಉರಿಯದೆ ಏಕೆ ?

4

ನೆಚ್ಚಿಹ ನವನೀತ ಚೋರನೀಮನದಿ ।
ಈಗೇಕೆ ತೆಗೆವೆಉದ್ಧವ, ತ್ರಿಭಂಗಿಯಿರಲುಮನದ ॥

ಯಶೋದೆ ನಂದನಂದನ, ಗೊಲ್ಲರ ಜೊತೆ ಬೆಳೆದವನ ?
ನೀ ಹೇಳುವೆ ಯದುಕುಲಶ್ರೇಷ್ಠನು, ನಾವರಿಯುವವನ ॥

ವಸುದೇವ ದೇವಕಿ ನಂದನಾದರು, ಯಾರರಿಯುವವನ ?
"ಸೂರ," ನಂದ ನಂದನನ ಕಂಡವ್ರು, ಅರಿಯುವ್ರು ಮಹಾತ್ಮ್ಯರು ॥

5

ಗೋಪಾಲನುಪಾಸಕರೀ ಗೋಕುಲ ।
ನಿರ್ಗುಣ ಗಾಯಕರಿಹರು, ಈಶ ಪ್ರತಿ ಕಾಡಿಯಲಿ ॥

ಬಿಟ್ಟು ಹರಿ ನಮ್ಮ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ, ನಾವಿಹೆವದ್ವಿ ಹರಿಚರಣವಿತ್ತ್ಯಕಲಿ ।
ಬಿಡುವನೆ ಕೃಷ್ಣಪ್ರಿಯ ರಾಜಯೋಗ್ಯಕಿವಿಧವು ? ॥

ಕಳುಹುವೆ ಯೋಗಕೆ, ಏಕವರಾಧಕೆ ? ಪ್ರೇಮಭಕುತಿಯು ಬಿಡಿ ।
" ಸೂರದಾಸ " ಯಾರಿಹರು ವಿರಹಿಕೆ, ಬಿಟ್ಟುಗೋಪಾಲನಿಯು ಮುಕ್ತಿಬೇಡಿ ॥

6

ಕೇಳುವ್ವವ ಗಾಣ್ಯನು ।
ಪರಮ ಮುಟಿ ಅತಿಕ್ರಮಗಾಡ, ನಿಣ್ಯಗಿರಿದ ಗೋಗಳು ॥

ಕರೆಯುತ ಕರ್ಣ್ಣೇಮಾಗಳಿಂದು, ಎರಡೂ ಕಂಗಳಲಿ, ಕೂಗಿದರೆ ಹಾಂಬ್ಯವು ಗೋಗಳ
ಮಾಡಿದರೆ ನೀ ಗೋ ದೋಹನವ, ಮುಖಮುಖ ನೋಡ್ವವು ಗೋಗಳು ॥

ಬೀಳ್ಳುವು ಮೂರ್ಛೆ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕೆ, ಅತಿ ಆತುರದಿಂ ಗೋಗಳಿಂದು ॥
" ಸೂರ ", ನೀರಿಂ ಮೇಲೆ ನೆದ, ಮೀನಿನಂದದಿ ಈ ಗೋವ್ವಳು ॥

7

ಜಯತಿ ನಂದಲಾಲ, ಜಯಜಯತಿ ಗೋಪಾಲ ।
ಜಯತಿ ಜಯತಿ ವ್ರಜಬಾಲ–ಆನಂದಕಾರಿ ॥

ಕೃಷ್ಣ ಕಮನೀಯ ಕಮಲ, ಕೋಮಲಶ್ಯಾಮಲ ಸುಗಂಧ ;
ಮುರಳಿಯ ಮಧುರಧ್ವನಿ ವನವಿಹಾರಿ ॥

ಘನಶ್ಯಾಮ, ದಿವ್ಯತನು ಪೀತಾಂಬರ ಧಾರಿಣಿಯು ।
ಇಂದ್ರ್ಯಧನು ಮೋರಮುಕುಟ ದಂದದಿ ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದು ॥

ಸುಂದರ ಉರದಿ ವನಮಾಲೆಯು ಕಂಠದಿ ಮಣಿಯು ಅಂದವು ಚೆಂದವು!
ನಗುತ ಹಾಸ್ಯದಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಮೋಹಿಸಿ ಮೆರೆದ ॥

ಸುರಭಿ ಮಂಡಲ ಮಧ್ಯದಿ, ಗೆಳೆಯರ ಭುಜದಿ ಕೈಯಿಟ್ಟು ।
ತ್ರಿಭಂಗೀ ಸುಂದರಬಾಲ ಆನಂದದಿ ವಿರಾಜಿಸುತಿಹನು ॥

ವಿಶ್ವ ಪೂರಣಕಾಮ, ವಿಶಾಲ ಕಮಲ ಲೋಚನ ।
ನೋಡೆ ನೋಡಿ ಕೋಟಿರಾಮರು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶರಾದರು ಬಾಲ ॥

ಬುಧಕೃಷ್ಣವರ್ಗಂ ಸುಖ ಸುಕವಿನಾಕೃತಂ ಸಾಗರಂ, ಶ್ರೀವಲ್ಲಭಾನು ಗ್ರಹಾತ್ ।
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಬಾಲ ಚರಿತಂ ವಿತನುತೇ ಭಕ್ತಿಂ, ಕೃಷ್ಣೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣಿ ॥

ಪಠ್ಯೇನಾಖಿಲ ಹೃತ್ಕೃತೋಪಹಮಿದಂ ಕೃತಂ ಭಾವಾನುವಾದಂ ಮಯಾ ।
" ರೋಹಿಣೀ ", ದಾಸ್ಯಾ ಭಕ್ತಿಸ್ವಾಮಿನ್ಯ ಕಾಂತಿ ಫಲದಂ ಕೃಪಾಕ್ಷ್ಯಂ ಸಾದರಾತ್ ॥

ಮಂಗಳಂ

ರಾಗ-ತಾಳ

	ಗೀತೆ	ರಾಗ	ತಾಳ	ಪ. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	1
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	3
2	[illegible]	[illegible]	..	2	3
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	3	4
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	5	4
5	[illegible]	[illegible]	[illegible] * [illegible]	4	4
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	5	6
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	7	5
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	8	5
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	9	6
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	10	6
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	13	7
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	12	7
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	14	7
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	15	7
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	17	8
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	18	8
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	20	9
18	[illegible]	[illegible]	[illegible]	21	9
19	[illegible]	[illegible]	[illegible]	22	10
20	[illegible]	[illegible]	[illegible]	24	11
21	[illegible]	[illegible]	[illegible]	26	11
22	[illegible]	[illegible]	[illegible]	1	13
23	[illegible]	[illegible]	[illegible]	2	13
24	[illegible]	[illegible]	[illegible]	3	14
25	[illegible]	[illegible]	[illegible]	2	15

ಗೀತೆ	ರಾಗ	ತಾಳ	ಪ. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
26 [illegible]	ಕೇದಾರಗೌಳ	ತ್ರಿಶ್ರರೂಪಕ	3	15
27 [illegible]	[illegible]	ಚತುರಶ್ರ ತ್ರಿಪುಟ ತಾಳ	5	16
28 [illegible]	[illegible]	ಝಂಪೆತಾಳ	4	16
29 [illegible]	ಆರಭಿ	ಆದಿತಾಳ	6	16
30 [illegible]	ನಾಟಕುರಂಜಿ	ಆದಿತಾಳ	1	17
31 [illegible]	ಮಧ್ಯಮಾವತಿ	ಆದಿತಾಳ	2	18
32 [illegible]	ಸಿಂಧುಭೈರವಿ	ಆದಿತಾಳ	3	18
33 [illegible]	ಆನಂದಭೈರವಿ	ತ್ರಿಶ್ರ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ	5	19
34 [illegible]	ಖರಹರಪ್ರಿಯ	ಚತುರಶ್ರ ತ್ರಿಪುಟ	4	19
35 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	6	19
36 [illegible]	ಧನ್ಯಾಸಿ	ಚತುರಶ್ರ ಆದಿತಾಳ	7	20
37 [illegible]	ಧನ್ಯಾಸಿ	ರೂಪಕತಾಳ	8	20
38 [illegible]	ಸಿಂಹೇಂದ್ರ ಮಧ್ಯಮ	ಆದಿತಾಳ	14	22
39 [illegible]	ಮೋಹನ	ಆದಿತಾಳ	1	23
40 [illegible]	ಕಾಮವರ್ಧಿನಿ	ಆದಿತಾಳ	2	23
41 [illegible]	ಕಲ್ಯಾಣಿ	ಚತುರಶ್ರ ರೂಪಕ	3	24
42 [illegible]	ಚಕ್ರವಾಕ	ಚತುರಶ್ರ ರೂಪಕ	4	24
43 [illegible]	ಸಾವೇರಿ	ಚತುರಶ್ರ ತ್ರಿಪುಟತಾಳ	5	25
44 [illegible]	ಶಂಕರಾಭರಣ	ತ್ರಿಶ್ರ [illegible]	6	25
45 [illegible]	ಮಾಯಾಮಾಳವಗೌಳ	ಆದಿತಾಳ	1	26
46 [illegible]	ಹನುಮತೋಡಿ	ಆದಿತಾಳ	2	26
47 [illegible]	[illegible]	ಚತುರಶ್ರ ಆದಿತಾಳ	3	27
48 [illegible]	ಹನುಮತೋಡಿ	ಚತುರಶ್ರ ತ್ರಿಪುಟ	4	27

ಗೀತೆ	ರಾಗ	ತಾಳ	ಪ. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
49 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	5	27
50 [illegible]	[illegible]	[illegible]	6	27
51 [illegible]	[illegible]	[illegible]	7	28
58 [illegible]	[illegible]	[illegible]	8	28
59 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	9	28
60 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	10	29
61 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	31
62 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	4	32
63 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	5	32
64 [illegible]	[illegible]	[illegible]	1	33
65 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	33
66 [illegible]	[illegible]	[illegible]	4	34
67 [illegible]	[illegible]	[illegible]	5	34
68 [illegible]	[illegible]	[illegible]	6	34
69 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	7	35
70 [illegible]	[illegible]	[illegible]	8	35
71 [illegible]	[illegible]	[illegible]	10	36
72 [illegible]	[illegible]	[illegible]	11	36
73 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	12	36
74 [illegible]	[illegible]		14	37
75 [illegible]	[illegible]	[illegible]	16	38
76 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	2	39
77 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	39
78 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	43
79 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	2	45
80 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	45
81 [illegible]	[illegible]	[illegible]	4	46
82 [illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	5	46
83 [illegible]	[illegible]	[illegible]	7	47

	ಗೀತೆ	ರಾಗ	ತಾಳ	ಪ. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
84	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	8	47
85	[illegible]	ರಾಗಮಾಲಿಕೆ		9	47
86	[illegible]	ಕಲ್ಯಾಣಿ	ಏಕತಾಳ	10	48
87	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	12	48
88	[illegible]	ರಾಗಮಾಲಿಕೆ		15	49
89	[illegible]	[illegible]	[illegible]	16	50
90	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	19	51
91	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	18	51
92	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	20	51
93	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	21	52
94	[illegible]	ಭೈರವಿ	ಮಿಶ್ರಛಾಪು	22	52
95	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	24	53
96	[illegible]	ರಾಗಮಾಲಿಕೆ		25	53
97	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	26	53
98	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	1	54
99	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	2	54
100	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	54
101	[illegible]	[illegible]	[illegible]	5	55
102	[illegible]	[illegible]	[illegible]	6	55
103	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	7	56
104	[illegible]	ಕಲ್ಯಾಣಿ	[illegible]	8	56
105	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	11	57
106	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	1	58
107	[illegible]	ಭೈರವಿ	ಧ್ರುವತಾಳ	3	58
108	[illegible]	ಭೈರವಿ	ಆದಿತಾಳ	7	59
109	[illegible]	[illegible]	ಧ್ರುವತಾಳ	9	60
110	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	2	62
111	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	4	65
112	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	5	63
113	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	6	63
114	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	8	64
115	[illegible]	[illegible]	ಏಕತಾಳ	14	66

	ಗೀತೆ	ರಾಗ	ತಾಳ	ಪ್ರ. ಸಂಖ್ಯೆ	ಪುಟ
116	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	1	87
117	[illegible]	ಶಂಕರಾಭರಣ	ಆದಿತಾಳ	2	97
118	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	3	97
119	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	4	97
120	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	6	98
121	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	7	98
122	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	8	99
123	[illegible]	ಶಂಕರಾಭರಣ	ಆದಿತಾಳ	1	101
124	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	2	102
125	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	4	102
126	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	5	102
127	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	7	102
128	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	7	102
129	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	8	103
130	[illegible]	[illegible]	ಆದಿತಾಳ	7	16

ಸ್ವರಪ್ರಸ್ತಾರ

॥ ಶ್ರೀ ॥

ರಾಗ : ಹಂಸಧ್ವನಿ   ತಾಳ : ಆದಿತಾಳ

ಆರೋಹಣ—ಸ ರಿ ಗ ಪ ನಿ ಸಾ   ಅವರೋಹಣ—ಸ ನಿ ಪ ಗ ರಿ ಸಾ
2 3 3   3 3 2

॥ , ಸಾ , ನಿ ಪಾ । ಪ ಗ ನಿ ಪ ಗ ಪ ಗ ರಿ ॥ ಸಾ ಸ ರಿ , ಗ ಗಾ । ಪಾ ಪಾ ॥
॥ - ವಂ ದಿ ಪೆ । ನಿ – ನ್ನ – ಚ - ರ – ॥ ಣ ಕ ಮ ಲ ಕೆ । ಸ್ವಾ ಮಿ ॥

॥ , , ರಿ , , ಗ ಪಾ । ಪಾ ಪಾ ಗ ಪ ನಿ ಗ ॥ ಪಾ ಗ ಪಾ ನಿ ಸಾ । ನಿ ಪ ನಿ ರಿ ॥
॥ - ಯಾ - ಠ ಕ್ಕ । ಪೆ ಯಿಂ ಹ - ತ್ತಿ - ॥ ದ ಹೆ ಳ ವ - । ಗಿ ರಿ ಯು - ॥

॥ , ಸ ಗಾ ರಿ ಸಾ । ಸನಿ ಪಾ ನಿ ಸ ರಿ , , ॥ , ನಿ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ । ಗ ರಿ ಗ ಪ ನಿ ಸ , ॥
॥ ನೋ , - ಡಿ ದ । ಕ - - - ಣ್ಣಿಂ- - - ॥ - ಕು - ರು - ಡ । - - - - - ॥
॥ ರಿ: ವಂದಿಪೆ ನಿನ್ನ ಚರಣ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ -

॥ , ಗಾ , ಪ ಪಾ । ಗ ಪ ಗ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ ॥ , ನಿ ಸಾ ರಿ ರಿ , ।
॥ ಕೇ , - ಳಿ ದ । ಕಿ - ವು - ಡ - - - ॥ – ಆ ಡಿ ದ ।
ಗ ರಿ ಸ ರಿ ಗಾ ಗಾ ॥
ಮಾ - ತ - ಮೂ ಗ ॥

॥ , ಗಾ , ರಿ ಗಾ । ಪಾ ಪಾ ಗ ಪ ನಿ , । , ನಿ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ । ಗ ಪ ಸ ನಿ ಸಾ ॥
॥ -ಏ - ರಿ ದ । ರಂ ಕ ಛ - ತ್ರ ॥ - ಚಾ-ಮ ರ ದ । ಸಿಂಹಾ ಸ ನ ವ ॥

॥ , ಸಾ , ಸ ಸನಿ । ಪ ನಿ ರಿ ರಿ ॥ , ಸ ರಿ , ಗ ರಿ , । ಸ ರಿ ಸಾ ॥
॥ ಸೂ - ರ ದಾ – । - ಸ ಸ್ವಾ ಮಿ ॥ - ಕ ರು ಣಾ – - । - ಮ ಯ ॥

॥ ಸ ನಿ ಗ ರಿ ಸಾ | ಸ ನಿ ಪಾ ನಿ ಸ ರೀ || ನಿ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ |

॥ ಅ ಡಿ ಗ ಡಿ ಗೆ | ವ ಂ - ದಿ - ಪೆ || — ನಿ - ನ್ನ - ಯ |

ಗ ಪ ಗ ರಿ ಗ ಪ ನಿ ಸ ರೀ

ಚ ರ ಣ - ಗ - ಳಿ ಗೆ ॥

—ವಂದಿಪೆ ನಿನ್ನ ಚರಣಕಮಲಕೆ ಸ್ವಾಮಿ—

ರಾಗ : ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ತಾಳ : ಆದಿತಾಳ (ಚತುರಶ್ರನಡೆ)

ಆರೋಹಣ—ಸ ರಿ ಮ ಪ ನಿ ಸಾ ಅವರೋಹಣ—ಸ ನಿ ಪ ಮ ರಿ ಸಾ

॥ ರಿ ರಿ ರಿ ರಿ ರೀ | ರಿ ಮ ರಿ ಸ ರೀ || ರಿ ಮ ಪಾ ಮ | ರೀ ರಿ ಮ ರಿ ಸ ॥

॥ ಹ ರಿ ಕ ಲ ಕ | ಲೆ ನ್ನು ತಿ — ಹ || ಯ — ಶೋದೆ | ಮ ಡಿ — ಲ ಲಿ ॥

॥ ರೀ ರಿ ಮ ರಿ ಸ | ಸ ನಿ ಪಾನಿಸ ರೀ || ರಿ ಮ ಮರಿ ಮಾ | ಪಾ ಪ ಪ ॥

॥ ಕೋ - - ರಿ ದ | ಮಾ - - - - || ಗೋ - ಕ - ವ | ಬಾ . ಯ ಲಿ ॥

॥ ಪ ಪ ರಿ ಸಾ ಸ ನಿ ಪಾ ನಿ ಸ ರೀ || ಸಾ ಸ ನಿ ಪಾ | ಪನಿಪಮರಿಮರಿಸ ॥

॥ ಚಕಿತರಾ | — — ದರು — — — || ನಂದ — ನ | ರಾಣಿ — ಯರು— ॥

—ಹರಿ ಕಲಕಲೆನ್ನುತಿಹ ಯಶೋದೆ ಮಡಿಲಲಿ—

ಚಿಟ್ಟೆಸ್ವರ

॥ ಪ ಪ ಪಾ ಪಾ | ಪ ನಿ ಪಾ ಮಾ | ಪ ನಿ ನಿ | ಸ ಸ ಸಾ ಸಾ ॥

॥ ಮ ನೆ ಮ ನೆ | ಅ ಲೆ ಯು ತ | ಜೋ ಡು ತ | ಅ ಭ ಯ ಪ ॥

॥ ಪ ರಿ ಸ | ಸ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ | ನಿ ಸ ರಿ ಸಾ | ರಿ ॥

॥ ಕ ಟ್ಟು ತ | ಹು ಲಿ ಯು ಗು ರ | ಕೊ ರ ಳೊ — | ಳು — — ॥

॥ ರಿ̇ ೕ ರಿ̇ । ರಿ̇ ಮ̇ ರಿ̇ ೕ ಸಾ̇ । ನಿ ರಿ̇ ಸಾ̇ ಸ̇ ನಿ । ಪ ನಿ ಸಾ̇ ಸಾ̇ ॥
॥ ಸೂ ರ । ಶ್ಯಾ - - ಮ ನ । ಅ - ಧ್ಭುತ- । ಲೀ - ಲೆ ಯ ॥

॥ ಪ ಪ ರಿ̇ ೕ ಸಾ । ನಿ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ । ಪ ನಿ ಸ̇ ನಿ ಪ ಮ ರಿ ಮ ರೀ ಸಾ ॥
॥ ಮುಂ ನಿ ಜ ನ । ರು - ಇ - ದ । ಅರಿ ಯ - ದಾ - । - - - ದ ರು ॥

—ಹರಿ ಕಿಲಕಿಲೆನ್ನುತಿಹ ಯಶೋದೆ ಮಡಿಲಲಿ—

ಗಡಗಡ ಸದ್ದಿಗೆ

ರಾಗ : ಹಂಸಧ್ವನಿ ತಾಳ : ಆದಿತಾಳ

ಆರೋಹಣ—ಸ ರಿ ಗ ಪ ನಿ ಸಾ̇ (2 3 3) ಅವರೋಹಣ—ಪ ನಿ ಪ ಗ ರಿ ಸ (3 3 2)

ಪಲ್ಲವಿ

॥ ೕ ೕ ಸ̇ ಸಾ̇ ನಿ ಪಾ । ಪ ಗ ನಿ ಪ ಗ ರಿ ಸಾ ॥ ೕ ೕ ಸ ರೀ ಗ ಗಾ ॥ ಪ ಪ ಪ ಪ ॥
ಗ ಡ ಗ ಡ ಸ - - - ದ್ದಿ - ಗೆ - - ಭ ರ ಭ ರ ಕುಣಿಯುವ ।

॥ ೕ ೕ ಗ ರಿ ೕ ಗ ಪಾ । ಪಾ ೕ ೕ ಸ ನಿ ಪ ನಿ ॥ ಸಾ̇ ೕ ೕ ॥ ೕ ೕ ೕ ೕ ॥
- - ಮೋ ೕ ಹ ನ ನಾ - ನೋ ೕ - ಡಿ ರೇ ೕ - - - - -

॥ ೕ ೕ ಪ ನಿ ಪಾ ನೀ ಸಾ̇ । ರಿ̇ ರಿ̇ ರಿ̇ ರಿ̇ ॥ ೕ ೕ ಸ ರೀ ಗ ರೀ ॥ ಗಾ ರಿ ಸ ॥
- - ಕ - ಟಿ ಕಿಂ - ಕಿ ಣಿ ಪ ದ - - ನೂ - ಪು ರ ನಾ - ದ

॥ ೕ ೕ ನಿ ಗಾ ರಿ̇ ಸಾ̇ । ಸ̇ ನಿ ಪಾ ನಿ ಸ̇ ರೀ̇ ॥ ೕ ೕ ನಿ ರಿ̇ ಸ̇ ನಿ ಪಾ ।
- - ಸ ಹ ಜ ದಿ ಸೇ ೕ - - ರಿ ಹ ದು - - ಕೇ ೕ - ಳಿ -

॥ ಗ ರಿ ೕ ೕ ಗ ಪ ನಿ ಸ̇ ॥ ರೀ̇ ೕ
ರೇ - - - - - - -

ಚರಣ

॥ ,, ಪಾ ದ ಪಾ । ಗ ರಿ ಗಾ ಪಾ ,, ॥
ಸ್ವ-ರ್ಗ ಬ ಟೆ -ತ ಮ - -

॥ ,, ಗ ಪಾ ನಿ ಪಾ ॥ ದ ಗ ನಿ ದ ಗಾ ರಿ ,, ॥
- - ತ್ರಿ ನ ಹಾ ರ ಮೊ- - - ಧ್ರು , - -
,,
- -

॥ ,, ಪಾ ಗ ರಿ , । ಸಾ ರಿ ಸ ॥ ,, ಗ ಗಾ ರಿ-ಗಾ ॥ ಪಾ ದ ದ ॥
ವ್ಯಾ--ಖ್ಯ--ನ- - ಯಿ - - - ರಾ ಜೆ ವು ದು ನೋ ಡಿ ದೇ- -

॥ ,, ಪಾ ಗ ರಿ ಗಾ । ಪಾ ,, ಸ ನಿ ಪಾ ॥ ,, ಗ ಪಾ ನಿ ನೀ ॥ ಸ ಸ ಸಾ ॥
- - ನೋ ಡ - ಲು ಆ - ದ - - - - - ಹೋ - ಳ - ಲ ಸ ದ ಳ

॥ ,, ಗ ರೀ ಸಾ , । ಸ ನಿ ಪಾ ನಿ ಸ ರೀ ॥ ,, ನಿ ರಿ ಸ ನಿ ಪಾ ॥
- - ಉ ಪ ಮೆ ಯೊ ೦ - - ದು - - - - - ಇ - ದ - ಕಿ

॥ ಗ ರಿ ರೀ ಗ ದ ನಿ ಸ ॥ ,,
ಲ್ಲ - ದಿ ರೇ - - - - -
- ಗ ಡ ಗ ಡ -

ಮೊದಲನೆ ಚರಣದಂತೆ ಹಾಡುವುದು—
ಕಂಡು ಕಂಡು ನಂದ, ಸಂತಸ ಮಂದಿರ
ಸುರವರವಾಸಂದಿಕರಾದರೆ

' ಸೂರ ' ಭವನದಂಥ್ಹಕಾರದೀಗಿದ ಜನರು
ಯಾಕೋದರೆ ಹನ್ನು ಕಾದೊಣ್ಣುವರು
—ಗಡಗಡ—

ರಾಗ: ಹಂಸಾನಂದಿ

ತಾಳ: ಆದಿತಾಳ

ಆರೋಹಣ—ಸ ರಿ ಗ ಮ ದ ನಿ ಸಾ
1 3 2 2 3

ಅವರೋಹಣ—ಸ ನಿ ದ ಮ ಗ ರಿ ಸಾ
3 2 2 3 1

ಪಲ್ಲವಿ

॥ ೯೯ ಸಾ ೯ ಸ ಸಾ । ಸ ನಿ ನಿ ದ ದಾ ಮಾ ॥
ಬಾ - ಲ ಗೋ ಪಾ – – – ಲ –ಗೆ –

॥ ೯೯ ಗ ನಿ ೯ ದ ಮಾ ॥ ಗ ಮ ದ ಮ ಗ ರಿ ಸಾ ॥
- - ಇ – ಷ್ಟ ವು ಬೆ - - - - - - ಣ್ಣೆ -ಯ ಉ—

॥ ೯೯ ಸ ನೀ ಸ ರೀ । ಗ ಗ ಗ ಗ ॥
- - ಮ ನ –ಮೋ – ಹ ನ ಕ್ಷ ಣ

॥ ೯೯ ಗ ನೀ ದ ಮಾ ॥ ಗಾ ೯೯ ಗ ಮ ದ ನಿ ॥
ಹ ಸಿ ದಿ ರ ಲಾ - - ರಾ – – – –

॥ ಸಾ ಸ ರಿ ನೀ ಸರಿ । ಗಾ ಗಾ ॥
- - ಇ – — ದ್ದ ರೇ ನಾ-

॥ ೯೯ ರಿ ಮ ಗಾ ರಿ ಸ ॥ ಸ ರಿ ಸಾ ॥ ೯೯
- - ಪ – ಣ ವ – ತೊ ಡು ವೆ –

ಅನುಪಲ್ಲವಿ

॥ ೯೯ ಗಾ ಗ । ಗಾ ಮಾ ಗ ರಿ ಗಾ ॥
ಕಂ ದ ಏ - - - ಳು - ವ

॥ ೯೯ ಗ ನೀ ದ ಮಾ ॥ ಗ ಮ ದ ಮ ಗ ರಿ ಸಾ ॥
ಮೊ ದ ಲೇ - ಕ - ಡೆ – ಗೊ ೯- ಲ

॥ ; ; ಸ ರಿ ಗಾ ರಿ ; । ಸ ರಿ ಸಾ ॥
- - ಶಂ - - - ದಂ ಮೊ ಸ ರಾ

॥ ; ; ಸ ರಿ ಗಾ ರಿ ; ॥ ಗಾ ; ; ॥
- - ಕ - ಡೆ ಯು ವೇ - -

॥ ; ; ಗಾ ಗ ಗಾ ; । ; ; ; ದಾ ದ ಮಾ ॥
ಗಂ ಧ್ವ ನೆ - - - ಬಂ ದ ರೂ -

॥ ; ; ಮ ದಾ ನಿ ಸಂ ॥ ಸ ನಿ ರೀ ಸಂ ॥
- - ಬಿ ಡ ಲಾ ರ ಹ - ಟ ದ

; ; ಸ ರೀ ನಿ ಸಂ । ನಿ ದ ನಿ ದ ಮಾ ದಾ ॥
- - ನಾ - ಬ ಲ್ಲೆ ಹ್ಯಾ - - - - ಮ ನೆ -

॥ ; ; ದ ನಿ ಸಾ ನೀ ॥ ಸಾ ; ; ॥
- - ಅ - - - - ಟ ದ - - -

॥ ; ; ಸ ರಿ ನೀ ಸ ರಿ । ಗಾ ; ಗ ಗಾ ರೀ ॥
- - ಮು- - ಟ್ಟು- ಕ - ಣ್ಣ ನೆ- ದ

॥ ಸ ನಿ ಗ ರಿ ಸ ನಿ ದ ನಿ ॥ ನಿ ದ ಮ ಗ ಗ ಮ ದ ನಿ ॥
ಬಾ - - - ಯು - ತೆ - ರೆ - - - - ವಾ - - - -
॥ ಸಾ
- -

— ಅನುಪಲ್ಲವಿಯಂತೆ —

ಕೃ ಮೊದಲಿನಂದ ಸುಪ್ರೀತ್ರನಿಗೆ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕೃಷ್ಣನ ವಿಷ್ಣು ಸುಂದರ ಪದಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು

ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ಸಂತಸೂರದಾಸರ ಪದಗಳ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಚೆಲ್ಲುತ, ಮೆಲ್ಲುತ, ತಿನ್ನುತ, ಮೆತ್ತುತ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ನೋಡುವ ಮೊಸರನ್ನವ'—ಈ ಶಬ್ದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಭವಿಸಿ.

ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀ. ಶ್ರೀಮದಭಿನವರಾಮಾನುಜ
ಪರಕಾಲಮಠಾಧೀಶ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಸಂತ ಸೂರದಾಸರ ಬಾಲಲೀಲಾಪದ ಅನುವಾದ ರಸವತ್ತಾಗಿಯೂ, ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿಯೂ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹರು.

ವರಕವಿ ಪು.ತಿ.ನ.

ಸರೋಜಮ್ಮನವರು, ಸೂರದಾಸರ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ನಾನಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಶಬ್ದ–ಚಿತ್ರಗಳು ಕಣ್ಣೆದುರು ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತದ ಧಾಟಿಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ತುತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಸೂರದಾಸ ಪ್ರಣೀತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಯ ವಿವಿಧ ಪ್ರಸಂಗಗಳನುಗುಣವಾಗಿ ಉಚಿತ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದು ಸರೋಜಮ್ಮನವರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಈ ವಿಧಾನವು ಬಹಳ ಮನೋಜ್ಞಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ನಾ. ನಾಗಪ್ಪ

ಮೂಲವನ್ನು ಓದಲಾರದವರಿಗೆ ಈ ಅನುವಾದವು ತುಂಬ ನೆರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದಿತವಾಗಿರುವ ಅನುವಾದಕರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ, ಸತತವಾದ ಶ್ರಮ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದವು. ಸೂರದಾಸರ ಒಳಗಣ್ಣಿನೆದುರು ಸುಳಿದ ಬಾಲಗೋಪಾಲನ ಲೀಲಾ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಮನಗಂಡು ತಣಿಯಲು ಈ ರಸವತ್ತಾದ ರಚನೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿ ಉಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಡಾ. ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್

ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ಸಂತ ಸೂರದಾಸರ ಆರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ವ್ರಜ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಗೇಯಕೃತಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನುವಾದವು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಮೂಲದ ಭಾವವನ್ನೂ, ರಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ, ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಮಿತ್ರರ ಸಂಗೀತದ ನೆರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಗತ್ಯವಾದ ಸಾಧನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕವಿಹೃದಯ ಸಂವಾದವನ್ನೂ ರಸವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ರಾ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ

ಮೂಲಪದಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪದ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹುಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಮೂಲ ಪದಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭಜನ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಭಜನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗೂ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲೂ ಮೂಲ ಪದಗಳ ಭಾವ, ಅರ್ಥಕ್ಕೆ, ಅಪೋಹ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಧೈರ್ಯಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅನುವಾದ ಮೂಲಕೃತಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಹತ್ತಿರ (faithful) ಇದೆ.

ಪ್ರೊ. ರಾಜೇಶ್ವರಯ್ಯ